

တောင်သာမြို့၏တိ။ပ။တ္တိအခါ။သညာမျှမွေး။

တံတေးမြို့မင်းကျောင်းတိုက်၌၊ ရာသီကတ်။

မျှညး။ တည်နေထောင်မှုသော။

ရေကြို ဆရာထောင်

သုရားကြီး၏။

အနွှေ

ဝါသိကတပည့် ဖြစ်သော မွေဝိယ မထေရ်

သည်။ လေးလံသော အမျိုးသားတို့၏။

အကျိုးသရေ ကိုထောက်ရှု၍။

ပြုစုစီရင်တော်မူ

အပ်သော

ဩကာသ ဗိုကုန်ချိန်။

ရန်ကုန်မြို့။

မြန်မာသံတော်ဆင့်မီးပုံ ပုံနှိပ်တိုက်။

သံတော်ဆင့်ဦးတို့၏

— ၀ —

၁၂၄၄ခု၊ ဖြာသိုလ။

— ၀၀၀ —

RANGOON

BURMH HERALD STEAM PRESS.

1882.

ဝေါဟာရညီစွာ။ ဩကာသဇီကာ။ မည်သညာခေါ်ထုတ်။
 တည်ထွင်ခါဖော်နှုတ်ဖြင့်။ ထွေးမရှုပ်အဓိပ္ပာယ်။ ရေးသရုပ်
 မဆိပ်ကွယ်အောင်။ အသွယ်သွယ်ဂန္ထ။ အတယ်တယ်ကျင်း
 ပြု၍။ မာဂစေကား။ သာဓကအများနှင့်။ မှောက်မှားတို့ခုမပါ။
 နောက်သားတို့ရှုစရာကို။ ခုအခါသစ်ညွှန်းဝေ။ ကုသလာဖြစ်
 ထွန်းဝေဟု။ ရပ်သွန်းရွှေကရုဏာဖြင့်။ ဂရုဒါရွှေပန်းသည်။
 ရေထန်းသောဥပဒေသို့။ မှမသွေပိုက်ဝန်းလျက်။ တိုက်တွန်း
 နှိုးဆော်အပ်သော။ ရေကြိုသရာတော်ထုရားကြီး၏တပည့်
 ဓမ္မဝိယအမည်ရှိသောငါသည်။ ပါရမီပြည့်မှု။ ပညာဆုကို။ ခု
 ဒုစွဲသုံး။ ကုံးသည်ပန်သ၍။ နိကာယမင်္ဂလာ။ ဒွိနာဂသညာဖြင့်
 တောင်နှစ်ဖြာက။ ဆိုသော။ ထောင်သာမြို့ဇာတိ။ ပတ္တိခါအ
 ကျိက်။ တံတေးမြို့မင်းကျောင်းတိုက်၌။ ဖျော်သိုက်နေထိုင်စည်
 အခါ။ ဒါယကာအများတို့။ လျှောက်ထား တောင်းပန်အပ်
 သော။ ဥပယျာဇာန်ကိုအဖွဲ့ပြု၍။ မချရသာ။ ယနံ၊ ပြာသား၊ ရထ
 နာမညွှ။ ပန်းအတူလျှင်။ ထွမ်းယူထိကုံးခြစေသောဟု။ သ
 ဘောညီမျှ။ ဇောဝီတုဖြင့်။ ဩကာသဇီကာ။ ကျမ်းဤစာကို။
 လျှင်စွာရေးပြုရလိုက်ပေအံ့သတည်း။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

စတ္ထဝါဠောစသိန္ဓေရ။ ဘာဏုဇုန္တုမဟာပတွ။ ကပ္ပဋ္ဌိတိ
 ယထာသိန္ဓြ။ ဇေတိဋ္ဌတုသဒ္ဓမ္မော။ ဖယာသနေ ဖယာရိ
 ဖယော။ ဖယဂီတောဖယဒ္ဓဇော။ ဖယာရိဟိဖယ ထုလျော။
 သောမဒေတုဖယံဇိနော။ စ။ ရတနတ္ထယထော မနာအာ
 သိသပဏာမနှင့်တကွ။ ဩကာသအစရှိသော ဝန္တနပါစာ၏
 အဓိပ္ပာယ်ကို။ မကွယ်မထောင့်အဖြောင့်သိသာအောင်ပြပါ
 ပေဦးအံ့။ စတ္ထဝါဠော။ ဇေတိဋ္ဌတုမဟာဓာတ်။ လေးဒီပတ်
 သား။ မြတ်စက္ကဝါ။ ယောင်ဆေသာသည်။ ကပ္ပဋ္ဌိတိယထာသိ

တြိကာသမ္ဘူကာကျမ်း။

ဝနုဋ္ဌါ။ ကမ္ဘာရှည်မောနှစ်နေ့တိုင်အောင်။ ယခင်ကပ်လတ်
မပြတ်မစဲအမြဲဥဒယတည်၏သို့။ ဇေ။ တန္တု။ ပြိုင်ခိုင်းနှင်းပန်း
နှိုင်း၍။ သန္တုဓမ္မော။ ပရိယတ္တိဓမ္မမဂ္ဂပလနိဗ္ဗာနဟူ။ သူတော်ထူး
မြတ်ဆယ်ပါးသည်။ တိဋ္ဌတု။ ပဉ္စသဟာသ်ဒိုင်းဖြတ်သံဝစ်မှီ
နှစ်ပြည့်လျှမ်း။ မကန်းယခင်တင်စေသော။ ထိန္ဒေယျ။ ဇေဝိတု
ဗ္ဗိမြင့်ခေါင်သိသား။ လေးဒိပဟိရ်တောင်မြင့်မြို့ရ်သင့်။ ကပ္ပဗ္ဗိ
တိယထာ။ ၏သို့။ ဇေ။ နှိုင်း၍။ သန္တုဓမ္မော။ သည်။ တိဋ္ဌတု။ သတည်း။
ဘာဏုတြိတဝနာမဟာဒိဝိ။ ဆီမီးညှိ၍ပိထိသုံးခွင်အယဉ်နှစ်
ပါး။ စက်နှယ်ယားသာ။ ရထားရဟတ်။ နေပြသပါဒ်သင့်။ ကပ္ပ
ဗ္ဗိတိယထာ။ ၏သို့။ ဇေ။ တန္တု။ ရိုးကိုးနှင်းပန်းနှိုင်း၍။ သန္တုဓမ္မော။
သည်။ တိဋ္ဌတု။ သတည်း။ ဣန္ဒြိယု။ ယုနဝန္တေ။ ချမ်းရောင်မြေ
သား။ ငွေဝတ်ပုံတု။ ရှုတိုင်းနုသည်။ ဥဋ္ဌုရာဇာ။ စန္ဒီမာသည်။
ကပ္ပဗ္ဗိတိယထာ။ ၏သို့။ ဇေ။ တန္တု။ ရိုးကိုး တင်း ပန်း နှိုင်း၍။
သန္တုဓမ္မော။ သည်။ တိဋ္ဌတု။ သတည်း။ မဟာပဘ္ဘိ။ လေထုရေထု
ဥပရိထိပ်။ သို့ပိတ်ခြုံသား။ ဝသန္တု။ မြေမဟိသည်။ ကပ္ပဗ္ဗိတိ
ယထာ။ ၏သို့။ ဇေ။ တန္တု။ နှိုင်းရည်း။ တထထည်းပင်။ သန္တုဓမ္မော။
သည်။ တိဋ္ဌတု။ သတည်း။ သိန္တု။ ငါးရာငါးမြစ်နှစ်၍ စိမ်းသား
နုဒိန္တု။ မြင်မင်းကြီးစွာသရဗ္ဗရာသည်။ ကပ္ပဗ္ဗိတိယထာ။ ၏
သို့။ ဇေ။ ပင်။ သန္တုဓမ္မော။ သည်။ တိဋ္ဌတု။ သတည်း။

ဇယာသနော။ ပိသယခတ်။ ခေါင်တမ္ပတ် ဖြင့်။ မြေသွတ်
ပယ်ရှား ရာန်ကိုတားသင့်။ ပတ္တမြားရောင်ထင်။ အောင်ပလ္လင်
နို့။ ဇယာရိယော။ အောင်ထံခွန်ဖြင့်။ အောင်ထီးပွင့်၍။ အောင်
သင့်သသူမာရ်ငါးဆူတို့ကို။ ဇယာရိယော။ ပါရမီဆယ် ကွင်း
အောင်မြေနှင်း၍ အောင်ခြင်း။ အောင်ထွန် အောင်တမ္ပတ်သို့
ရောက်ထော်မှုပြီးထသော။ ဇယာသနော။ အောင်တေရီဆော်
အောင်မောင်းကျော်၍အောင်ထော်မှုမြဲအောင်စစ်ပွဲနှိအောင်
ကဲကြီးလွန် အောင်အမွန်ဖြင့် အောင်ထံခွန် ဖြစ် ထော် မူထ
အောင်အယာရိဟိ။ ဗြဟ္မဒေဝသည့်ထင်ရှား။ ငါးမာရ်အောင်

သူသံသယရှိ၍ ခံယူသူများ အောင်းအယူခံ အောင်
မြင်းရုတ်ဖြင့်ပုံသမီးသူ တူပြီးတူသော်လည်းကောင်း၊ အောင်
အောင်တို့ပါရှိပြီးပတ်သက်သူများဖြစ်သည်။ ခံယူသူ
သံရုတ်အကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့သံသယအောင် အောင်
အောင်သံသယအောင် အောင်အောင်အောင်အောင်
အောင်အောင်အောင်အောင်အောင်အောင်အောင်အောင်

တြိကာသ၊ ဩကာသ၊ ကာသကံ၊ ခရီးတံ၊ မဇ္ဈာန်တည်း၊
ဟုထောသဗ္ဗဒေါသ၊ ခင်ထိင်းသော အပြစ်တို့ကို၊ နောက်
ပါစေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ပဌမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ၊ တကြိမ်မျှ
ကြိမ်သုံးကြိမ်ခြောက်အောင်၊ ဘုရားရတနာ၊ ထရားရတနာ၊
ဘိဇာရတနာတည်းဟူသော၊ ရတနာမြတ် သမ္မာတို့အား၊
အကျွန်ုပ်တို့မိုးသူတော်၊ ဗုဒ္ဓရှင်မာန်ဆွေ၊ ထံတော့ပါ၏၊ ထံ
တော့ရသောအကျိုးအားဖြင့်၊ အပါတ်လေးပါး၊ ကပ်သုံးပါး၊
အရပ်ပစ်ရှင်ပါး၊ ရှာန်သူမျိုးငါးပါး၊ ဗိဇ္ဇတ္တိတရား ထေးပါးတို့
မှ၊ ကင်းကွက်သည့်သာခြစ်နှံ၊ ခင်တရား၊ မိုက်တရား၊ ခြွာန်
တရားတော်မြတ်တို့၊ ရပါလို၏။

[illegible]

သရဏံ ဂမနသမဂီနော။ သရဏရံနှင့် ပြည့်စုံ သောသူ
 တို့သည်းသံသာရဏ္ဍဝံ၊ သံသရာထည်းဟူသောသ ရခြာကို။
 တရန္တံ၊ ဥဏ္ဍရန္တိ။ လွန်မြောက်ထက်လွန်၏။ နှုတ်တသွားထို
 သိုလွန်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊ တံ။ ဘယ်
 ထီး။ အဘယ့်ကြောင့်နမည်သနည်း။ သရဏံဂတေသု
 ဂတိနိဇ္ဈာနာနိနောတိတိနံ။ ဟူသောဝေဒနတ္ထကြောင့်၊ နမည်
 ထီဟုဖြေ။ သရဏံ၊ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတေ
 ရောက်သောယူတို့ကို၊ သုဂတိစ၊ သုဂတိသုံသို့ ၎င်း၊ နိဇ္ဈာနာ
 နိစ၊ နိဇ္ဈာန်သို့ ၎င်း၊ နုတ်၊ သို့သောငါ့ယံသင်တတ်၏။ နှုတ်။
 ထိုကြောင့်၊ နံ၊ နမည်၏။

အဘယ့်ကြောင့်ရတနာမည်သနည်း။ ရတိ၊ အဘိ ရ
 တိ၊ ပေပ်စနေတိတိရတနံ။ ဟူသောဝေဒနတ္ထကြောင့်၊ ရတ
 နာမည်၏ဟုဖြေ။ ရတိ၊ အဘိရတိ၊ ပေပ်။ လှနတ်တို့၏နှစ်
 သက်မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ စနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ နှုတ်။ ထို့
 ကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏။ ဤအထိုဖြင့်၊ ရတိအနုဆိုထို
 လျှက်၊ နိဗ္ဗတ္တိနည်းအားဖြင့်၊ အာက္ခရာကို၊ အဂ္ဂိန္ဒြိယံ၊ အာက္ခရာ
 ကိုသည်းချေ၍၊ ရတနာဆိုသည်။ ရတိ၊ တနောတိ ဝိဇ္ဇာ
 ရေတိတိရတနံ။ ရတိ၊ နှစ်သက် မွေ့လျော်ခြင်းကို။ တ
 နောတိ၊ ဝိဇ္ဇာရတိ၊ ချဲ့တတ်၏။ နှုတ်၊ ထို့ကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရ
 တနာမည်၏။ ဤအထိုဖြင့်၊ ရတိအနုဆိုထိုလျှက်၊ နိဗ္ဗတ္တိနည်း
 အားဖြင့်၊ တိ၊ အာက္ခရာ ကိုချေ၍ ရတနာဆိုသည်။ အ
 ဘယ့်ကြောင့်ဘယမည်သနည်း။ တိဇ္ဇာသမာဟာရေတိ
 ဝါ။ တိဇ္ဇာသမာယတာနိတိဝါတယံ။ ဟူသောဝေဒနတ္ထ
 ကြောင့်၊ ဘယမည်၏ဟုဖြေ။ တိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးတို့ကိုသမာ
 ဘာရော ပေါင်းခြင်းသည်။ နှုတ်ဝါ။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတိဇ္ဇာ၊
 သုံးပါးတို့ကို၊ သမာဟတာနိ၊ ပေါင်းဆက်ကုန်၏။ နှုတ်ဝါ။ ထို
 ကြောင့် ၎င်းဘယံ၊ ဘယမည်၏။ အဘယ့် ကြောင့် ရတ
 န္တယမည်သနည်း။ ရတနာနံတယံရတနတ္ထယံ။ ဟူ

သောဝစနုတ္တကြောင့်။ ရတနုတ္တယမည်၏ဟုဖြေ။ ။ ရတနာ
နံ။ ရတနာတို့၏။ တယံ။ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းတည်း။ ရတနုတ္တ
ယံ။ ရတနာတို့၏။ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်း။ ။ ဗဟုမှိဝတ္တဗ္ဗေဗ
ဟုဝစနံ။ ဟုသဒ္ဓါဆရာတို့ဆိုသောကြောင့်။ ဆိုအပ်သောအ
နက်၏များသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ရတနာနံတယာနိရတနုတ္တ
ယာနိ။ ဟုဗဟုဝစနံမပြုဘဲ။ ရတနာနံတယံရတနုတ္တယံ။ ဟုအ
ဘယှိကြောင့်။ ကေရုဗိပြုသည်ဟုဖြေအပ်၏။ ။ အဝယဝ၏
အစွမ်းဖြင့်မယူမူ၍။ သုံးပါးတို့၏အပေါင်းအစွမ်းဖြင့်။ ယူအပ်
သောကြောင့်။ ကေရုဗိပြုသည်ဟုဖြေအပ်၏။ ။ ခန္ဓသိက္ခာ
ဋီကာ၌ကာမ္မအစိတ်မှလွတ်သောအပေါင်း၏မရှိခြင်းကြောင့်၊
အံပေါင်းကိုငဲ့၍။ ကေရုဗိပြုသည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။ ။ အ
ဘယှိကြောင့်ပဏာမမည်သနည်း။ ။ ပဏာမနံပဏာမော။
ကာယဝါစာစိတ္တေဟိ ရတနုတ္တယရဏ နိန္ဒတာယပဏာမန္တိ
တောယာတိပဏာမေါ။ ။ ဟုသောဝစနုတ္တကြောင့်။ ပဏာ
မမည်၏ဟုဖြေ။ ။ ပဏာမနံ။ ရှိခိုးခြင်း။ ပဏာမော။ ရှိခိုးခြင်း။ ။
တောယ။ ဤစေတနာဖြင့်။ ကာယဝါစာစိတ္တေဟိ။ ကိန္ဒတ်စိတ်
တို့ဖြင့်။ ရတနုတ္တယရဏနိန္ဒတာယ။ ရတနာသုံးပါးတို့၏။ အ
ပေါင်း၏ကျေးဇူးဂုဏ်၌။ ညွတ်သည့်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဏာမန္တိ။
ရှိခိုးတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုသို့ရှိခိုးကြောင်း၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ပဏာမော။ ပဏာမမည်၏။ ။ ရှေးပိပြုတ်ဘာဝသာ
ဓန။ နောက်ပိပြုတ်ကရဏသဓန။ ။ အရကား။ ရှိခိုးခြင်း
ကိရိယာကုန်ပြီးစေတတ်သောကုသိုလ်စေတနာရစေ။ ။ အ
ဘဲ။ ကြောင့်ရတနုတ္တ ယပဏာမ မည်သနည်း။ ။ ရတနုတ္တ
ယဿ ပဏာမောရ တနုတ္တယပဏာမော။ ။ ဟုသောဝစ
နုတ္တကြောင့်။ ရတနုတ္တယပဏာမမည်၏ဟုဖြေ။ ။ ရတနုတ္တ
ယဿ။ ရတနာတို့၏။ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းအား။ ပဏာမော။
ရှိခိုးခြင်းတည်း။ ရတနုတ္တယပဏာမော။ ရတနာတို့၏။ သုံးပါး
တို့၏အပေါင်းအားရှိခိုးခြင်း။ ။ ရတနုတ္တယပဏာမမည်

သရုပ် အားဖြင့် အဘယ်နည်းမေးမူ။ ။ရတနတ္ထပပနာ
 မောဟိအတ္ထတောပဏာမကြံယာဘိနိပ္ပာဒိကာကုသလစေ
 တနာ။ ။အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝနီဇ္ဇိကာ။ ။ရင်းနှင်းတုလသော
 အဘိဓမ္မာဝတာရဇ္ဇိကာတို့နှင့်အညီ။ ရှိခိုးခြင်းကြံယာကိုပြီး
 စေတတ်သော ကုသိုလ်စေတနာသည်။ ရတနတ္ထရပဏာမ
 မည်၏ ဟုဖြေအပ်၏။ ။အနက်ကား။ ။ဟိ။ ဝါကျတ
 ပါးကို။ အား ထုတ်ဦးအံ့။ အတ္ထ တော။ သရုပ်အားဖြင့်။ ပ
 ဏာမကြံယာဘိနိပ္ပာဒိကာ။ ရှိခိုးခြင်းကြံယာကိုပြီးစေတတ်
 သော။ ကုသလစေတနာ။ ကုသိုလ်စေတနာသည်။ ရတနတ္ထရ
 ပဏာမော။ ရတနတ္ထရပဏာမမည်၏။ ။ကာမဝိညတ်။ ဝ
 စိဝိညတ်ဟုဆိုအပ်သောရှိခိုးခြင်းကြံယာသည်။ ရတနတ္ထရ
 ပဏာမမည်၏ဟုလျှိုး(ဤအရာ၌။ ကုသိုလ်စေတနာဟူ၍သာ
 မညဆိုသော်လည်း။ ရတနာသုံးပါးတို့၏ ကျေးဇူး ဂုဏ်လျှင်
 အာရုံရှိသော။ ခွါရသုံးပါးတို့၌ ဖြစ်သော မနောကံဖြစ်၍ဖြစ်
 သော။ သောမန သာသယဂုတ်ညာဏသမ္ပယုတ်အသင်္ခါရိက
 ကာမာဝစရကုသိုလ်စေတနာကိုယူ)။ ။ထိုကြောင့်မင်္ဂ
 သာရမည။ သာဓိကာ၌။ ။ကုသလစေတနာတိရတနတ္ထရ
 ဂုဏာရမ္ပဏာတိသု ခွါရသုပတ္တဝါမနောကမ္ပဘူတာသော
 မနုဿသဟဂတညာဏ သမ္ပယုတ္တအင်္ဂါရိက ကာမာဝစရ
 ကုသလစေတနာ။ ။ဟူ၍မိန့်အပ်ပြီ။ ။ထိုရတနတ္ထရပ
 ဏာမကုသိုလ် စေတနာသည်။ သမ္ပရာယိက အကျိုးကိုသာ
 ပေး၍။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယအကျိုးကိုမပေးနိုင်ပြီသောမေးမူ။ ။
 သာစဝန္ဓနယုဝန္ဓကာနံဓမ္မတ္ထာ သယသမ္ပဒါဟိဒိဋ္ဌဓမ္မဝေ
 ဒနိယဘူတာ။ ယထာလန္တသမ္ပတ္တိနိမိတ္တကဿကမ္ပဿအနုဗ
 လပ္ပဒါနံ ဝသေနတံနိပ္ပတ္တိကဝိပါက သန္တတိယာအန္တရာယက
 ရာနိ။ ဥပပိဋ္ဌိကဥပဇ္ဈေဒက ကမ္ပာနိပဋိဗဟိတွ။ တံနိခါနာ
 နံသုဇာမိပ္ပေတသိန္ဓဝိဗန္ဓကာနံ။ ရောဂါဒိအန္တရာယာနံအပ
 နာသောစေတိ။ ။ဟူသော အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝနီဇ္ဇိကာ

ပါဠိဖြင့်ဖြေအပ်၏။ ။အနက်ကား။ ။သာ။ ထိုပဏာမး
စေတနာသည်။ ဝန္တနေယျဝန္တကာနံ။ ရှိခိုးအပ်သောရဟနာသို
ပါး။ ရှိခိုးတတ်သော ဗုဒ္ဓိလတ်၏။ ခေတ္တဇ္ဈာသယသမ္ပဒါ။
ခေတ္တ။ အဇ္ဈာယသန္တပ်းတို့၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မ
ဝေဒနိယဘူကာဝ။ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဒ္ဒိအ ကျိုးပေး လတ္တံ့
သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်လည်း။ ဟိယထွာ။ အကြွင့်ကြောင့်။ ဟော
တိဖြစ်၏။ ယထာလန္ဒသမ္ပတ္တိနိမိတ္တကဿ။ အကြင်အကြင်
ရအပ်သော အ ကျိုး ပြည့်စုံ ခြင်း ၏ အကြောင်း ဖြစ် သော။
ကမ္မဿ။ ကံဟောင်းအား။ အနုဗလပ္ပဒါနဝသေန။ အဆင့်အား
ကိုပေးခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တံနိပ္ပတ္တိတပိပါက သန္တတိ
ဃာ။ ထိုကံဟောင်းသည်ဖြစ်စေအပ်သော ပိပါကံအစည်၏။
အန္တရာယကရောနိ။ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော။ ဥပပိဋ္ဌိက
ဥပဇ္ဈေဒကကမ္မာနိ။ ဥပပိဋ္ဌိကကံဥပဇ္ဈေဒက ကံတို့ကို။ ပဋိ
ဗာဟိတွာ။ သားမြစ်၍။ တံနိဒါနာနံ။ ထိုဥပပိဋ္ဌိကကံဥပဇ္ဈေဒ
ကကံလျှင်အကြောင်းရင်းရှိကုန်သော။ ယထာဓိပ္ပေတသိဒ္ဓိ
ဝိဗန္ဓကာနံ။ အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်သော အကျိုးပြီးခြင်း
ကိုတားမြစ်တတ်ကုန်သော။ ရောဂါဒိအန္တရာယာနံ။ ရောဂါ
အစရှိသော အန္တရာယ် တို့၏။ အပဝတ္ထိ။ မဖြစ်ခြင်းကို။ ဟိ
ယထွာ။ အကြွင့်ကြောင့်။ သာဓေတိ။ ပြီးသည်းပြီးစေတတ်
၏။ နုတိတထွာ။ ထိုကြောင့်။ ကုသစေတနာ။ ကုသိုလ်စေတ
နာသည်။ ရတနတ္ထယပဏာမော။ ရတနတ္ထရပဏာမမည်၏။ ။
(ဤအရာ၌။ သမညစေတနာကိုအလိုမရှိအပ်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယ
ဖြစ်သောပိသေသ စေတနာကိုသာ လျှင်အလိုရှိအပ်၏။ ထိုပိ
သေသစေတနာသည်ထွာလျှင်။ ရောဂါအစရှိသောအန္တရာယ်
တို့၏မဖြစ်ခြင်းကိုပြီးစေတတ်၏ဟုမှတ်လေ)။ ။ဤသာဝ
ဝန္တနေယျဝန္တကာနံအစရှိသောဒ္ဓါကာပါဠိ၌။ အနည်းငယ်မျှ
ဝဝနတ္ထနုဋ္ဌတက္ခအဓိပ္ပာယ်ကိုပြဆိုက်ဦးအံ့။ ။ဝန္တနံအရ
ဟတိယိဝန္တနေယျ။ ။ဝန္တနံရှိခိုးခြင်းကို။ အရဟတိ။ အရဟ

ဣန္ဒြိယတိ။ ထိုကြောင့်။ ဝန္တနောယျ။ ဝန္တနောယျမည်၏။ ။ ရတနာ
 သုံးပါးရစေ။ ။ ဝန္တတိ ဝန္တကော။ ။ ဝန္တတိ။ ရှိခိုး
 တတ်၏။ ဣန္ဒြိယတိ။ ထိုကြောင့်။ ဝန္တကော။ ဝန္တကမည်၏။ ။ ရှိခိုး
 တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရစေ။ ။ ဝန္တနောယျဉ္စ ဝန္တကော ဝန္တ
 နောယျဉ္စကော။ ။ ဝိပဉ္စိတပုဉ္စိတဗျေဓိဇာနိတိဓမ္မော။ ။
 ဧဝံ။ ဤအရပ်၌။ ဗိဇာနိ။ ပျိုးစေ့တို့ကို။ ဝိပဉ္စိတပုဉ္စိ
 ဝိဇာနိ။ တတ်ကုန်၏။ ဣန္ဒြိယတိ။ ထိုသို့စိုက်ပျိုးရာဖြစ်
 သောသတ္တိကြောင့်။ ဓမ္မော။ ဓမ္မောမည်၏။ ။ လယ်အ
 ပရှိသည်ရစေ။ ။ ဓမ္မောပိယံတိဓမ္မော။ ။ ကောင်းမှု
 ကုသိုလ်ကိုအထိုက် ကုန်သောသူတို့၏။ ကောင်းမှုတည်းဟူ
 သောမျိုးစေ့၏စိုက်ပျိုးရာဖြစ်သောကြောင့်။ လယ်နှင့်တူလေ
 ရကား။ ရတနာသုံးပါးသည် ဓမ္မောမည်၏။ ဟုဆို။ ။ ဓမ္မောသာ
 ဘာဝေါဓမ္မောဘာဝေါ။ ။ ဓမ္မောသ။ ရတနာသုံးပါး၏။ ဘာ
 ဝေါ။ အဖြစ်တည်း။ ဓမ္မောဘာဝေါ။ ရတနာသုံးပါး၏အဖြစ်။ ။
 ရှိခိုးခြင်းငှာထိုက်သောအဖြစ်သည် အဘယ်နည်းမေး။
 မြတ်စွာထုရား၏အဆုံးမရှိသောဂုဏ်တော်၏အဖြစ်သဉ်း။
 တရားတော်၏သုက္ခဝိပဉ္စိတအဖြစ်အစရှိသည်သည်။ သံဃာ
 တော်၏သုပ္ပဗ္ဗိဒ္ဓိပဉ္စိတအဖြစ်အစရှိသည့်သဉ်း။ ရှိခိုးခြင်းငှာထိုက်
 သောအဖြစ်မည်၏ဟုဖြေ။ ။ သမ္မုဒ္ဓါ။ သမ္မုဒ္ဓါ။
 ပြည့်စုံခြင်း။ သမ္မုဒ္ဓါ။ ပြည့်စုံခြင်း။ ။ သမ္မုဒ္ဓါသန္တာသန္တာ
 သမ္မုတ္တိသန္တာ၏ပရိရာဟ်ဟုမှတ်လင့်။ ။ ဓမ္မောဘာဝေနသမ္မ
 ဒါဓမ္မောသမ္မုဒ္ဓါ။ ။ တံတံကမ္မကောတံအာသယတိအန္တိ
 တိအာသယော။ ။ တံတံကမ္မ။ ထိုထိုသို့သော အမှုကို။
 ကောတံ။ ပြုခြင်းငှာ။ အာသယတိအန္တိ။ အထိုက်တတ်၏။ ဣန္ဒြိ
 ထိုကြောင့်။ အာသယော။ အာသယမည်၏။ ။ အာသယော
 ဝေအန္တိသယော။ ။ အာသယောဝေ။ အာသယသည်ပင်
 ထွက်။ အန္တိသယော။ အန္တိသယမည်၏။ ။ အန္တိသယ
 မည်သည်။ သန္တာသန္တာ၏ပရိရာဟ်တည်း။ ။ အရကံ။ ပြု

ခြင်းငှါအလိုရှိသောသူ၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သောဆန္ဒရစေ။ ။
အဓိကောပါ။ အာသယောအဇ္ဈာသယော။ ။ဝါ။တနည်း
ကား။ အဓိကော။ လွန်သော။ အာသယော။ အလိုတည်း။
အဇ္ဈာသယော။လွန်သောအလို။ ။မြတ်သောဆန္ဒရစေ။ ။
အဇ္ဈာသယောသမ္ပဒါ။အဇ္ဈာသယောသမ္ပဒါ။ ။အဇ္ဈာသယော၊
မြတ်သောအလိုနှင့်။သမ္ပဒါ။ပြည့်စုံသည့်တည်း။ အဇ္ဈာသယ
သမ္ပဒါ။မြတ်သောအလိုနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ။အထဝါ။ရတနတ္ထ
ယဂုဏ်။ အဓိကိစ္စတထိ။ အနာဝိလဘာဝေန အာသယတိပ
ဝတ္တတိတိအဇ္ဈာသယော။ ။အထဝါ။တနည်းကား။ ရတ
နတ္ထယဂုဏ်။ရတနာသုံးပါးတို့၏ကျေးဇူးဂုဏ်တို့။အဓိကိစ္စ။
စွဲ၍။တထိ။ထိုရတနာသုံးပါးတို့၏ကျေးဇူးဂုဏ်၌။ အနာဝိလ
ဘာဝေန။နှောင့်ရှက်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အာသယတိ
ပဝတ္တတိ။ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ အဇ္ဈာသယော။
အဇ္ဈာသယမည်၏။ ။ပသာဒရစေ။ ။ထိုကြောင့် သာ
ရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌။ ။ဟတော အန္တရာယော။ အသာတိ
ယတန္တရာယော။ ။သုဝေဒနာပြု၍။ တောနတသာပုညပဝါ
ဟသာအတ္တနော ပသာဒသမ္ပတ္တိယာ။အစရှိသည်ဖြင့်မိန့်အပ်
ပြီ။ ။သုတ်စီတက္ကနိဋီကာ၌လည်း။ သုတ်ဟတန္တရာယောတိ
သုဠြိဟတန္တရာယော။ တောနအတ္တနောပသာဒသမ္ပတ္တိယာ၊
အစရှိသည်ဖြင့်၎င်း။ ။နတ္ထိဋီကာ၌လည်း။ဟတန္တရာယော
တိဝိဒ္ဓသတဥပ္ပန္န ဝေါဟုတ္တာတိသမ္ပန္နော။ တောနအတ္တနော
ပသာဒသမ္ပတ္တိယာ။အစရှိသည်ဖြင့်၎င်း။မိန့်အပ်ပြီ။ ။ကေ။စိ
ဆရာတို့ကား။ယထပဟုဟညာဏံ သည် အာသယမည်၏ဟု
ဆို၏။ထိုကေစဆရာတို့၏စကားသည်။ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဋီကာ
ပကားတို့နှင့်မညီ။ ။ရတနာသုံးပါးတို့၏ကျေးဇူးဂုဏ်ကို
အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့၍။ ရှိခိုးသောပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည်
ကြဉ်လင်၏။ဆိုသို့စိတ်၏ကြဉ်လင်သောကြောင့်။နိဂုဏာ
ရားတို့သည်မကပ်မရော နှလုံး။ထိုရတနာသုံးပါးတို့၏ကျေး

ဇူးဂုဏ်လျှင်အာရုံရှိသောစေတနာသည်လည်း။ ဗိဋ္ဌဓမ္မဝေဒ
 နိယဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်၊ ပသာဒကိုသာလျှင် အဇ္ဈာသယဟူ၍
 သိအပ်၏။ ။ ထိုကြောင့်မိ သုဒ္ဓိမဂ်၌။ ။ အနုဿ ရဝသေ
 နာပိတိဗုဒ္ဓါဒိနံဂုဏေအနုဿ ရတောမိတ္တံ ပသိဒတိယေဝ။
 ယဿာနုတာဝေန။ နိဝရဏာနိဝိက္ခန္ဓေတွာ။ ဥဋ္ဌာရပါမော
 ဇ္ဇောပိပဿနံအာရတ္တိတွာအရဟတ္တိယေဝသန္တိကရေယျ။
 ဟူ၍ မိန့်အပ်ပြီ။ ။ အနက်ကား။ ။ အနုဿရဝသေနာပိ
 တိ။ ဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓါဒိနံ။ ဘုရားအဝရှိသည်တို့၏။ ဂုဏေ။
 ဂုဏ်တော်တို့ကို။ အနုဿရတော။ အဖန်တလဲလဲအောက်ပေ
 သော သူအား။ မိတ္တံ။ မိတ်သည်။ ပသိ ဒတိ ယေဝ။ ကြည်
 လင်သလျှင်သတည်း။ ယဿ။ အကြင်ကြည်လင်သောမိတ်
 ၏။ အာနုဘာဝေန။ အာနုဘော်ဖြင့်။ ဟိ။ အစွမ်းဖြင့်။ နိဝရဏာ
 နိ။ နိဝရဏတရားတို့ကို။ ဝိက္ခန္ဓေတွာ။ ခွာ၍။ ဥဋ္ဌာရပါမော
 ဇ္ဇော။ မြတ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပိပဿနံ။ ပိ
 ပဿနာကို။ အာရတ္တိတွာ။ အားထုတ်၍။ အရဟတ္တိယေဝ။ အ
 ရတ္တိဖိုလ်ကိုသာလျှင်။ သန္တိကရေယျ။ မျက်မှောက်ပြုရာ၏။ ။
 ခေတ္တသမ္ပဒါစ။ အဇ္ဈာသယသမ္ပဒါစ။ ခေတ္တဇ္ဈာသယသမ္ပဒါ။
 ။ ။ ခေတ္တသမ္ပဒါစ။ ရတနာသုံးပါးတည်းဟူသောခေတ်နှင့်
 ပြည့်စုံသည်တည်း။ ဟုတ်တည်း။ အဇ္ဈာသယသမ္ပဒါစ။ ရှိခိုး
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အထိုဆန္ဒအာသယနှင့်ပြည့်စုံသည်တည်း။
 ဟုတ်တည်း။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ ခေတ္တဇ္ဈာ သယသ မ္ပဒါ။
 ခေတ္တဇ္ဈာ သယသမ္ပဒါမည်၏။ ။ ရှေးပုဒ်၌နောက်ရုဒ်ကြေ
 သောစွန့်ငယ်မာသ်။ ။ ဤဝစနတ္ထဖြင့်။ ဒါနစေတနာသည်။ ပစ္စ
 ယာနံဓမ္မိကတာ။ ပေတနာမဟတ္ထ။ ဝတ္ထုသမ္ပတ္တိ။ ဂုဏာတိရေ
 ကတာ။ ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်ရှိသော်။ ဗိဋ္ဌဓမ္မဝေဒ
 နိယ အကျိုးကို ပေး၏။ ရနတ္ထယ ပဏာမစေ တနာထည်း။
 အဇ္ဈာသယသမ္ပဒါ။ အဇ္ဈာသယသမ္ပဒါ။ ဤအင်္ဂါနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 သောအကျိုးကိုပေး၏။ ဤအနက်ကို

ဖြစ်၏။ ။ဤအင်္ဂါတို့တွင်။ ခေတ္တသမ္ပဒါယူသောအင်္ဂါသည်။
 ခေတ္တသမ္ပတ္တိယာဟူသောအင်္ဂါနှင့်လျှော်၏။ အဇ္ဈိသယသမ္ပ
 ဒါယူသောအင်္ဂါသည်။ စေတနာမဟတ္တယူသော အင်္ဂါနှင့်
 လျှော်၏။ဤသို့သိလေ။ ။ဝေဒိတဗ္ဗအနုတဗိတဗ္ဗဝေဒနိ
 ယံ။ ။ဝေဒိတဗ္ဗအနုတဗိတဗ္ဗ။အစည်ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်။ ဝေဒနိယံ။ဝေဒနိယမည်၏။ ။အကျိုးတရားရ
 စေ။ ။အကျိုးတရား ဟူသည့်ကား။ သဟိတ်ဝိပါ ဘ်ရ။
 နာမက္ခန္ဓာ။ ကဋတ္တာရုပ်ကိုရခြင်း။ မင်းရှု မတ် အစရှိသော
 အရာအထူး ကိုရခြင်း။ ရွှေ၊ ရတနာအစရှိ သည်တို့ကိုရ
 ခြင်း။ အန္တရာယ်ကို ပျောက်ခြင်းတည်း။ ။ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိ
 ယံ။ ယဿာ တိဒိဋ္ဌ ဓမ္မဝေဒနိယံ။ ။ယဿကမ္မဿ၊ အ
 ကြင်ကံအား။ ဒိဋ္ဌဓမ္မ။ မျက်မှောက် ဖြစ်သော အတ္တဘော
 ဌ။ဝေဒနိယံ။ခံစား အပ်သောအကျိုးသည်။ အတ္တိ၊ ဂြိဏိ။ဣတိ။
 ထို ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌ ဓမ္မ ဝေဒ နိယံ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မ ဝေ ဒနိယ မည်
 ၏။ ။ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယာဟုတူတူတာ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယာဟု
 တာ။ ။ဤပါဌ်ဖြင့်။သာစေတနာဟူသောဒီကာပါဌ်၌။ ဥပ
 ပဉ္စဝေဒနိယစေတနာ။ အပရောပရိယဝေဒနိယ စေတနာကို
 နှစ်စေ၏။ ။ပညာရှိတို့ကား။ ဤသာစေတနာဟူသောပါဌ်
 သည်။ ဟေတုအန္တဂမ္ဘေ သေသနတည်း။ ။ထိုကြောင့်။
 သာဓေ တိဟူသောပုဒ်၌။ ဟိတ်ဖြစ်၏ ဟုဆို၏။ ။အဘိ
 ဓမ္မတ္ထဒီကာ၌ကား။ ။ရတနတ္ထ ယပဏာ မက ရဏညာ
 အန္တရယကရာပုညဝိဇာတကရပုညဝိ သေသဘာဝတော
 မင်္ဂလဿာ တောတယာဇ္ဈုပ္ပန္နဝနိဝါရဏတောဝေဒနာယဝိ
 သောသနေ သမတ္တိဘောတိ။ ။ဟူ၍ခန့်အပ်၏။ ။အ
 ဓိပ္ပာယ်ကား။ရတနတ္ထယပဏာမကိုပြုခြင်းသည်။ အန္တရယ်
 ကိုပြုတတ်သောအကုသိုလ်တရား တို့ကိုပျောက်တတ်သော
 ကုသိုလ်အထူးဖြစ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။မင်္ဂလဿာ၏အဖြစ်ကြောင့်
 ၎င်း။ တေးအစရှိသောဥပ္ပန္န ဝေါတို့ကိုကား။ ခြစ်သတ်အောင်

ကြောင့်ရင်း။ အန္တရာဟံကိုသုတ်သင်ခြင်း၌စွမ်းနိုင်၏ဟူလို။ ။
 စိနည်းဗိုကာ။ သုတ်ဗိုကာ။ နေတ္တိဗိုကာတို့၌လည်း။ ရတနတ္ထ
 ယပူဇာဟိနိရုတိဿယပုညဓမ္မက္ခယံဝုဒ္ဓိယာအပရိမေယူပ
 ဘာဝေါပုညာတိဿယောတိ။ ဗဟုဒိန္နရာယေဝိလောကသံ
 နိဝါသေအန္တရာယနိဗ္ဗန္နသကလသံကိလေသဝိဒ္ဓိသနာယပ
 ထောတိ။ ဘယာဒိဥပ္ပဒ္ဓ ဝဉ္စနိဝါရေတိ။ ။ ဟူ၍မိန့်အပ်
 ပြီ။ ။ အဓိပ္ပာယ်ကား။ ရတနာသုံးပါး တို့အား။ ပူဇော်ခြင်း
 သည်။ လွန်ကဲသောကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးဝေ၏အစီး
 အပွားဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့ကိုဖျက်
 ဆီးခြင်းငှါလည်းစွမ်းနိုင်၏။ ဘေးအခက်ရှိသောဥပ္ပဒ္ဓဝါတို့ကို
 လည်းထားမြစ်နိုင်၏ဟူလို။ ။ ထို့ကြောင့်ထိုဗိုကာတို့၌ဆို
 အပ်သော ဟိတ်သည်။ သာဓေတိဟူသော ပုဒ်၌ဟိတ်ဖြစ်
 ၏။ ။ ချာသဒ္ဓိကာ၌လည်း။ ။ ထေနာဝိ ပရိကမနသိ ကာ
 ရာ။ နုဿာဝေရဏဟေတု။ အစရှိသည်ဖြင့်မိန့်အပ်ပြီ။ ။ ဤ
 ဒိဋ္ဌဝဋ္ဌဝေဒနိယ တုတာဟု သောသဒ္ဓါကို။ သာဓေတနာဟု
 သောပုဒ်၏ဝိသေသနာဖြစ်ဖြင့်ဆိုအပ်၏။ ဟိတ်၏အဖြစ်ဖြင့်
 မဆိုအပ်။ ။ ဓမ္မက္ခယသယတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်
 လည်း။ ရောဂါအစရှိသောအန္တရာဟံတို့၏ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။
 ပြီးခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သလျှင်ကတည်း။ ။ ထို့ကြောင့်
 စိနည်းဗိုကာ၌။ ။ ဟတောဝိဒ္ဓသကော။ အန္တရာယော။ ဥပ္ပဒ္ဓ
 ဝေါ။ အဿာတိဟတန္တရာယော။ လ။ ဇေတနတဿပုညပ
 ဝါဟဿ။ အတ္တနောပသါဒ။ သမ္ပတ္တိယာ။ ရတနတ္ထယသံဝ။
 ဓမ္မက္ခယာဝသမ္ပတ္တိယာ။ အတ္တဝတ္ထနာယ။ ဥပဿာဟဥပ္ပဒ္ဓဝါ
 နံ။ ဟနုနောသမတ္တထံဒိပေတိ။ ။ ဟူ၍မိန့်အပ်ပြီ။ ။ သုတ္တံဗို
 ကာ၌လည်း။ ။ သုဝိဟတန္တရာယောတိ။ သဠာဝိဟတန္တရာ
 ယော။ ဇေတနအတ္တနော။ လ။ သမ္ပတ္တိယာတံပုညံ။ အတ္တပကာ
 အနာယ။ ဥပဿာဟက။ ဥပ္ပဒ္ဓဝါနံဝိဟနုနောသမတ္တန္တိဒသေ
 တိ။ ။ အဓိပ္ပာယ်အပ်ပြီ။ ။ နေတ္တိဗိုကာ၌လည်း။ ။ ဟံ

တန္တရာကောတိ။ ဝိနွသတဥပ္ပဒ္ဓေါ။ ဟုတွာတိ။ သမ္ပန္နော။ ဧ
 တေန အတ္တနော။ ယ။ သမ္ပတ္တိယာ။ တေသာ တဿပုညဿ။
 အတ္တဘဝဋ္ဌန္တနာယ။ ဥပဘာတက။ ဥပ္ပဒ္ဓေါနံ။ ဖိယနနေသမတ္တ
 တံ။ ဒေသတိ။ ။ ဟုန္တိမိန့်အင်ဖြ။ ယထာသန္တ။ သမ္ပတ္တိ
 နိမိတ္တကဿ။ ဟုသောပုန့်။ အကျိုးပေးသောအစည်ကိုသာ
 လျှင်ယထာသန္တသမ္ပတ္တိဟုမှတ်။ ထိုကြောင့်အနုဇီကာန္တ။ ။
 သာဟိ ခေတ္တ။ သမ္ပတ္တိယာ။ အာရရိယသမ္ပ။ အဇ္ဈာသယ
 သမ္ပတ္တိယာ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယဘူတာ။ ယထာသန္တ သမ္ပတ္တိနိ
 မိတ္တ ကဿ ကမ္မဿ ဗလော။ နုပဒါန ဝသေန။ ပူရိမ ကမ္မ
 နိပ္ပန္နဿ။ ဝိပိကသန္တနဿ။ အဂ္ဂိသညဖြင့်မိန့်အင်ဖြ။ ။
 ကမ္မဿဟုန္တိသမညဆိုသော်လည်း။ ရှေးဘဝ၌။ ကောင်းစွာ
 လေ့လာအပ်ပြီးသော။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံ။ အပရာပရိယဝေ
 ဒနိယကံ ကိုယူ။ ၎င်းပုဒ်ကိုပဒါနသဒ္ဓါနှင့်စပ်။ ။ အချို့သော
 ဆရာတို့ကား။ ပဒါနသဒ္ဓါ၏။ အါဒါနတ္ထကိုယူ၍။ ဗလသဒ္ဓါနှင့်
 စပ်ကုန်၏။ မကင်။ ဘဲကြောင့်နည်းဟု မူကား။ အသစ်ဖြစ်
 သောကံအား။ အဘောင်းဖြစ်သောကံသည်။ ထောက်ပံ့ခြင်း
 မရှိသည်။ ၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ပဒါနသဒ္ဓါ၏အာဒါနအနက်
 မရှိသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်းတည်း။ ထိုကားသည်မှန်၏။
 ကံဟောင်းသည်။ တပါးသောကံဘောင်းအား ထောက်ပံ့ခြင်း
 ဖြစ်ရာ၏။ ကံသစ်အားထောက်ပံ့ခြင်းမဖြစ်ရာ။ ကံသစ်သည်
 ကံဟောင်းအားထောက်ပံ့ရခြင်းဖြစ်ရာ၏။ ကံဟောင်းသည်ကံ
 သစ်အားထောက်ပံ့ခြင်းမဖြစ်ရာ။ အားရှေးရှိသောဒါနသဒ္ဓါ
 သည်။ ယူခြင်းကနက်ဖြစ်ရာ၏။ ပရှေးရှိသောဒါနသဒ္ဓါသည်။
 ပေးခြင်းအနက်သာဖြင့်ရာ၏။ ယူခြင်းအနက် မဖြစ်ရာ။ ထို
 ကြောင့်မသင့်အနေတည်း။ ။ အနုဗလပ္ပဒါနဝသေနဟုသော်
 ပုဒ်၏။ အရကား။ ဇနကကံ၏အစွမ်းအားလျော်စွာအားအဆင့်
 ကိုပေးသည်ဟုထို။ ။ အားအဆင့်ကိုပေး၏ဟုဆိုသည်ကား။
 အဘောင်းဖြစ်သောကံ၏ အကျိုးကို။ ရှည်မြဲစွာ

ထပတ်လုံးဖြစ်စေခြင်း၌၊ အသစ်ဖြစ်သောကံ၏ ထောက်ပံ့ခြင်းတည်း။ ထိုသို့ထောက်ပံ့ခြင်းသည်ပင်လျှင်။ အားအဆင့်ကိုပေးသည်မည်၏ဟုထိုထိုကြောင့်။ ဤအနုဗလပ္ပဒါနဝသေနဟူသောပုဒ်သည်။ သာဓေတိဟူသောပုဒ်၏။ ကရိုဏ်းဖြစ်သတည်း။ ။ ပညာရှိတို့သည်ကား။ သာဓေတိဟူသောပုဒ်၏ဝိသေသနဟူ၏။ ဤဆိုလေထုံသည်ကား။ ငိုပညာရှိတို့၏အထိုက်တည်း။ ရတနတ္ထယပဏာမစေတနာသည်။ မုဏ္ဍုအားဖြင့်အန္တရာယ်ကိုမထားဖြစ်နိုင်။ အကြင်အကြင် ရအပ်သောအကျိုး ပြည့်စုံခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သောကံဟောင်းသည်သာလျှင်။ မုဏ္ဍုအားဖြင့်အန္တရာယ်ကိုထား မြစ်နိုင်၏။ ရတနတ္ထယပဏာမစေတနာသည်။ ကံဟောင်း၏အန္တရာယ်ကိုထားမြစ်ခြင်း၌။ ထောက်ပံ့စေခိုင်တတ်ရကား။ ဥပစာအားဖြင့်အန္တရာယ်ကိုထားမြစ်သည်မည်၏။ ဤသို့ဥပထမ္မကနိဝါရဏတို့၏အပြားမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနုဗလပ္ပဒါနဝသေနဟူသော ဤပုဒ်သည်။ သာဓေတိဟူသောပုဒ်၏ဝိသေသနဟူ၏။ ။ ထိုပညာရှိတို့ဆိုသောစကား မသင့်။ သယံ ကြောင့်နည်းဟု မူကား။ ဤအရာ၌။ ကံဟောင်း၏အန္တရာယ်ကိုထားမြစ်ခြင်း၌။ ကံသစ်၏ထောက်ပံ့ခိုင်စေတတ်သောအဖြစ်ကို။ အထိုမရှိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဤအရာ၌။ ကံဟောင်း၏အကျိုး၏ရှည်မြင့်စွာကာလပတ်လုံးဖြစ်ခြင်း၌သာလျှင်။ အသစ်ကံ၏ထောက်ပံ့ခိုင်စေတတ်သောအဖြစ်ကိုအထိုမရှိအပ်၏။ အသစ်ကံ၏အန္တရာယ်ကိုထားမြစ်ခြင်း၌။ ထောက်ပံ့ခိုင်စေတတ်သောအဖြစ်ကို။ အထိုမရှိအပ်။ ထိုကြောင့်မသင့်အနေတည်း။ ။ ထိုကြောင့်နေတ္ထိဂဗ္ဘိပုဒ်၌။ ။ အနုဗလပ္ပဒါယဏန္တိဥပထမ္မကမေဝရစ္စတိ။ တံဟိယထာ သဒ္ဓသမ္ပတ္တိဇနအာသန္တမာတံသမ္ပတ္တိရဗ္ဗိတိကံကရေန္တမေ ဗလန္နုပဒါ။ ။ ဟူ၍မိန့်အပ်ပြီ။ ။ ဤအရာ၌စော

ခနာတွယ်ရှိ၏။ အဘယ်သို့ရှိသနည်းဟူမူကား။ ဆရာ။ ဆရာ
 ကား။ ပညာရှိတို့ဆိုသောစကားမသင့်ဟူ၍ဆရာဆိုသောအ
 တိုင်းဖြစ်စေပြီး။ ဆရာ၏အလိုအားဖြင့်။ ဤအနုဗလပ္ပဒါနဝ
 သေန။ ဟူသောပုဒ်သည်။ အဘယ်ဖြစ် သနည်း။ ဤသို့မေး
 တွယ်ရှိ၏။ ထိုအမေးကိုဖြေဆိုလိုက်သည်ကား။ ~~ဤသို့မေး~~
~~သဝဏ္ဏဟူသည်တည်း။ အဓိပ္ပာယ်ကား။ ကရုဏာဝိသတ်ကို~~
 ညွှန်ပြသောသဒ္ဓါဟူ၍။ တ။ ကြောင့်နည်းဟူညားအံ့။ အားအ
 ဆင့်ကိုပေးသည်၏အစွမ်း ဟု ဆိုအပ်သော သတ္တိ သည်။ ရ
 တနတ္ထယပဏာမစေတနာဟုဆိုအပ်သော ကတ္တား၏။ ရော
 ဂါအပ်ရှိသောအန္တရာယ်တို့၏မဖြစ်ခြင်းကိုပြီးစေတတ်သော
 ကြိယာသည်။ ပြီးစေခြင်း၌လွန်စွာကျေးဇူး များသည်၏အ
 ဖြစ်ဖြင့်။ ကရိုဏ်းဖြစ်သောကြောင့်ဟူပေ။ ။ ထိုစကားသည်
 မှန်၏။ ကရိုဏ်း၏သတ္တိနှင့်ကင်း၍။ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီး
 သောကတ္တား၏။ အကြင်အကြင်ဆို အပ်ပြီးသည့်ကြိယာကို
 ပြီးစေခြင်းငှါမစွမ်း။ ~~အပ်သည်၏~~မဖြစ်ကြောင့်။ ကရိုဏ်းကတ္တား
 ၏ကြိယာကိုပြီးစေခြင်း၌။ လွန်စွာကျေးဇူးများ၏။ ထိုကြောင့်
 ကရိုဏ်းမည်၏ဟူလို။ ။ ထိုကြောင့်။ သတ္တိ ဘေ ခဗိန္ဒာ
 သဒ္ဓါငယ်ကျင်း၌။ ။ ယုံကြံ ယာသာခနေကတ္တ။ ပကာရံ
 တိဿယေနတံ။ ကရုဏံကတ္တုတောညေယျ။ မဓိကန္တိမုဒိရိ
 တံ။ ။ ဟူ၍မိန့်အပ်ပြီ။ ။ ကိဉ္စိတိယျော။ ဆိုတွယ်တရား
 များထွသေး၏။ ။ တဿာနုဘာဝေနဟတန္တရာ ယောအဝ
 ရှိသောအဋ္ဌက ထာပါဌ်တို့သည်လည်း။ ထိုအနက်၏သက်
 သေတို့တည်း။ ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အာနုဘာဝေနဟူ
 သောပုဒ်နှင့်။ ဤအနုဗလပ္ပဒါနဝသေန။ ဟူသောပုဒ်သည်တို့၏
 ဟထန္တရာယောဟူသောပုဒ်နှင့်။ ဤဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယ ထုတာ
 သာစေတနာ ရောဂါဒိအန္တရာယာနမပ္ပဝတ္တိသာယာဇနိ။ ဟူ
 သောပုဒ်သည်တို့၏။ ။ ဆရာ။ ဤဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယထုတာ
 အဝရှိသောပါဌ်သည်။ ဓမ္မနိဓ္မေသဖြစ်နဲ့။

သောပါဌ်သည်။ ပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသဖြစ်ခဲ့။ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့လျှင်။ တူ၏
 ဟုဆိုသော ဆရာဝကားသည်။ ခပ်ရာတပါးရှာရာတခြားဆို
 သကဲ့သို့ ဖြစ်ရာသည်။ မဟုတ်လော ဟူမူ။ မဟုတ်။ ဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူ။ ဤဟောနုရယောဟံ သောအဋ္ဌ ကဏာ
 ဝါဌ်သည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြသခြင်း။ တရားကို ပြသော ပါဌ်ဟု
 ထို။ ~~ဤသောအဋ္ဌကဏာဝါဌ်သည်။~~ ~~ဟောနုရယောဟံ~~
 ရာယောဟံ ပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသနဟိသမ္ပနိဒ္ဒေသော။ ။ ဟူ၍မိန့်
 အပ်ပြီ။ ။ ဆရာ။ အနုဗလပ္ပဒါနဝသေနဟူသောပုဂ္ဂိုလ်။ ဝသေ
 နဟူသောပုဂ္ဂိုလ်အနက်သည်။ ကရိုဏ်းလည်းဖြစ်ကောင်းသ
 လော။ ဟူသြားအံ့။ ။ ဖြစ်ကောင်း၏။ ထိုဝသေနဟူသောပုဂ္ဂို
 လ်အနက်သည်။ အချို့သောအရာ၌ကတ္တား။ အချို့သောအရာ၌
 ကရိုဏ်း။ အချို့သောအရာ၌ဟိတ်။ အချို့သောအရာ၌ဝသေ
 နဖြစ်၏။ ထိုလေးပါးသောအနက်တို့တွင်။ ကရိုဏ်း။ ဟိတ်။ ဝ
 သေသန။ ဤသုံးပါးသောအနက်တို့သည်။ ပြယုက်များသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်သိလွယ်ကူ၏။ ။ ထူးအနက်သည်ကား။
 ပြယုက်နည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သန့်စင်၏။ ထိုကြောင့်
 ထုတ်၍ ပြဆိုက်သည် ကား။ ။ အသမာ နဇာ တိ ကေန
 စေတော ပဏီ ဖိဝ သေနဥပဇာ တကေနဝိဝနိ ဝဠုတဗ္ဗံ။
 ဝိပါကတ္တာ။ ။ ဟူသည်တည်း။ ။ ဤပါဌ်၌ ဝသေ နဟူ
 သောပုဂ္ဂိုလ်အနက်သည်ကတ္တားဖြစ်၏။ ။ ဆရာ။ ကတ္တား၏
 အစွမ်းသည်လည်း။ ကတ္တားဟုဆိုအပ်သောမိမိ၏။ ကြိယာ
 ကိုပြီးစေခြင်း၌ကရိုဏ်းအသို့ဖြစ်ပါသနည်းဟူမူ။ ကတ္တား၏
 အစွမ်းသည်ကရိုဏ်းဖြစ်၏။ ဖြစ်ကြောင်းကိုပြဆိုက်ဦးအံ့။ ။
 ကမ္မံဝါကမ္မနိမိတ္တံဝါဂတိနိမိတ္တံဝါကမ္မဗလေနဆန္နံခါရနံအ
 နုရယောဟံ။ တမေဝဝါပနဇနကထုတံကမ္မဗဟိန
 နုရယောဟံ။ ။ ဤပါဌ်၌။ ပုဂ္ဂိုလ်သန္ဓေကို ဖြစ်စေတတ်သောကံဟု
 ဆိုသော။ ။ အစွမ်းသည်။ ထိုကတ္တား ဟုဆိုအပ်

သောမိမိဇီမနောဒ္ဓါရန္တံ။ ရှေ့ရှုထင်ခြင်းကြိယာကိုပြီးစေခြင်း
 နှိုကရိုဏ်းဖြစ်၏။ အကြင်အကြင်ဆိုအပ် ပြီးသောကတ္တား၏
 သာသျှင်။ ထိုခန့်ပြုသကဲ့သို့။ မိမိကိုယ်ကိုအသစ်ပြုသည်၏
 အစွမ်းသည်။ မိမိဇီမနောဒ္ဓါရာဇဇ္ဇာန်းအား။ ရှေ့ရှုထင်ခြင်း
 ကြိယာကိုပြီးစေခြင်းနှိုကရိုဏ်းဖြစ်၏။ ဟူထို။ "ဤအရာနှို
 ကား။ ရတနတ္ထယပဏာမစေတနာဟုဆိုအပ်သောကတ္တား၏
 အကြင်အကြင် ရအပ်သောအကျိုးပြည့်စုံခြင်း၏ အကြောင်း
 ဖြစ်သောကံဟောင်းအား။ မိမိအကျိုးကိုရှည်မြင့်စွာသောကာ
 လပတ်လုံးဖြစ်စေခြင်းနှို။ အားအဆင့်ကိုပေး တတ်သောအ
 စွမ်းသည်။ ကတ္တားဟုဆိုအပ်သောမိမိဇီရောဂါအစရှိသော
 အန္တရာယ်တို့၏ မဖြစ်ခြင်း။ ထိုအန္တရာယ်တို့ကိုဖျက် ဆီးခြင်း
 ကြိယာကိုပြီးစေခြင်းနှိုကရိုဏ်းဖြစ်၏။ ထိုကားသည်မှန်၏။
 ဒိဋ္ဌပေဓပေနိယဖြစ်သောရတနတ္ထယပဏာမစေတနာသည်။
 အကြင် အကြင်ရအပ်သော အကျိုးပြည့်စုံခြင်း အကြောင်း
 ဖြစ်သောကုသိုလ်ကံဟောင်းအား။ ရှည်မြင့်စွာသောကာလ
 ပတ်လုံးဖြစ်ခြင်းနှို။ ထောက်ပံ့နိုင်စေတတ် သည်ဟုဆိုအပ်
 သောကတ္တား၏ထက်သည်။ ကရိုဏ်းဖြစ်သောအကြင်အကြင်
 အထိရှိအပ်သောအကျိုး၏။ ကပ်၍သတ်တတ် သောရောဂါ
 အစရှိသော ဥပ္ပုဒေါဟိုကို။ စင်စစ်ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဤသို့
 ဆုံးဖြတ်သေဟူထို။ ။ ထိုကြောင့်အဋ္ဌကထာတို့နှို။ ။
 တဿာနုဘာ ဝေနဟတန္တရေယော။ အစရှိသောပါဠိတို့ကို
 မိန့်အပ်ရန်ပြီ။ ။ ဝိနည်းဓမ္မိကာတို့နှိုထည်း။ ။ ဘတန္တရ
 ယောတိ။ ဧတေနတဿပုညပတိဟဿ။။။ အတ္ထဝဗ္ဗနာယ
 ဥပဗာတကဥပ္ပဒ္ဓါဝါနံဟနနေသမတ္တတံဒီပတိ။ ။ အစရှိ
 သည်ဖြင့်မိန့်အပ်ကုန်ပြီ။ ။ အထိခန္ဓာဓိကာနှိုထည်း။ ။
 ရတနတ္ထယပဏာမကရုဏဉ္စိန္တ ရာယကရာပုဏ္ဏိယာအ
 ကပုညဝိသေသဘာဝတေဝါဝေရံသဘာဝတေသ။ ။
 ဝနီဝါရုဏတော စန္ဒရယပိ သောမနောသ။

ဟူ၍မိန့်အပ်ပြီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ။ယထိ
မဟာနာမသမယေအာရုံယသော ကောတထာတံ အနုသရ
တိ။ နေဝသထထိသမယေရောဂပရိယုဋ္ဌိတံစိတ္တဟောတိ။ ။
ဤသို့အဝှိသည်ကို၎င်း။ ။ပူဇာပူဇနယျာနံ။ တေမဂ်သ
ရတ္တံ။ ။ဤသို့၎င်း။ ။ဝေဗုဒ္ဓသရန္တာနံဝေဗသံဃဉ္စ
ဘိက္ခဝေါ ဘယံ ဝါ ဆန္တိ တတ္ထဝါ။ လောမဟံ သောန
ဟေသတိ။ ။ဤသို့လည်းကောင်းဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ။
ဝေဗုဒ္ဓအဋ္ဌကထာ၌လည်း။ ။နမေပနသတ္တာ ဂုဏဝန္တေ
ဝန္တန္တအဘိဝါဒန္တဝေတ။ ဟိကာရဏေဟိဝနန္တိ။ ပရိသယ
တောရတ္တိယာဝတာယကမေဝတိဋ္ဌတိ။ လ။ အာယုဒ္ဓိဝနမာ
နေယတ္ထကာကာလတံ ဝနတိတတ္ထကံအုတရေဝိဝနန္တိယေ
ဝယေန ဟိပညာသဝေသ အာယုသံဝတ္တနိက ကုသလံက
တံ။ ပဉ္စဝိသတိဝသကာလေဝေသ ဇီဝိတန္တရာယောဥပ္ပဇ္ဇေ
ယ။ သောအဘိဝါဒနသီလတိယ။ ဇီဝိတန္တရာယောပဋိပ္ပသန္တ
တိသောယာဝတိယကမေဝတိဋ္ဌတိ။ ဝတ္ထာဒယောဝိသယာ
ယနာသဒ္ဓိဝနန္တိ။ နုတောဥတ္တရိယမ္ပိဇေဝဝနယော။ အန္တ
ရာယေနပဝတ္တယာအာယုနောင်နနာမနတ္ထိ။ ။ဟူ၍မိန့်အပ်
ပြီ။ ။အဓိပ္ပာယ်ကား။ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ သီလသမာဓိ
အဝှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးအထူးရှိ သောသူတို့ကို။ ရှိခိုးကုန်
သော်လည်းကောင်း။ အရိအသေပြုကုန်သော်လည်းကောင်း။
အသက်ရှည်ခြင်း။ အဆင်းစွာခြင်း။ ခွန်အားကြီးခြင်း။ ချမ်းသာ
ကြီးခြင်း။ ဤအကြောင်းတရားလေးပါးတို့သည်။ ပွားများကုန်
၏။ ဘေးရန်မှလွတ်ကုန်သည်သာဖြစ်၍။ အသက်အတိုင်းနေ
ရကုန်၏။ အသက်အတိုင်း နေရကုန်သည်ရှိသော်။ အဆင်း
စွာခြင်း။ ခွန်အားကြီးခြင်း။ ချမ်းသာကြီးခြင်း။ ဤအကျိုးတရား
သုံးပါးတို့သည်လည်းပွားများကုန်၏။ ထိုဝကားသည်မှန်၏။
အကြောင်းတို့သည်။ အရွယ်အားဖြင့်အသက်ငါးဆယ်၊ ရှည်
ကုသိုလ်ကိုပြုအပ်၏။ ၂၅၃၁၁၁ ရောက်

သောကာလ။ ထိုသူအား။ အသက်၏အန္တရာယ် ဖြစ်သည့်ရှိ
သော်။ အရိအသေပြုထိုက်သောသူတို့ကိုအရိအသေပြု၏။ ရှိ
ခိုးပူဇော် ထိုက်သောသူတို့ကို။ ရှိခိုးပူဇော်၏။ ထိုသို့သောအ
လေ့ပြုသဖြင့်။ အသက်၏အန္တရာယ်သည်ငြိမ်း၏။ ထိုသူသည်
အသက်အတိုင်းသာလျှင်နေရ၏။ အဆင်းတုခြင်း။ ခွန်အား
ကြီးခြင်း။ ချမ်းသာကြီးခြင်း။ အကျိုးထူးတရားတို့သည်လည်း။
အသက်နှင့်အတူတကွ။ ပွားများလှ၏။ အန္တရာယ်ဖြစ်သော
သူအားအသက်၏ပွားများခြင်းမည်သည်မရှိဟူထို။ ။တ
နည်းလည်း။ အနုဗလပ္ပဒါနဝသေန။ ဟူသောဤပုဒ်သည်။ ဟိတ်
လည်းဖြစ်သင့်၏။ ဟိတ်ဖြစ်သောအခါ။ အနုဗလပ္ပဒါနဝသေ
န။ အနုဗလပ္ပဒါနဘာဝတော။ အင်းအဆင့်ကိုပေးသည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်။ ဤသို့ယောဇနာ။ ။ဆရာ။ ဤအနုဗလပ္ပဒါနဝ
သေန။ ဟူသောပုဒ်သည်။ ဝိဘတ်တရတည်းဖြစ်လျက်။ ကရိုဏ်း
အနက် ဟူ၍၎င်း။ ဟိတ် အနက် ဟူ၍၎င်း။ ဆိုခြင်းသည်
ခေါင်းတလုံး ခွံရေအိုးနှစ် လုံးရွက်ဆိုသကဲ့သို့။ မသင့်တ
ကားဟူပြားအံ့။ သင့်၏။ တရုသောဝိဘတ်သည်။ ဝတ္ထိန္ဒ၏
အစွမ်းဖြင့်။ ထူးသောအနက်ဖြစ်သင့်၏ဟူထို။ ဥပမာကား။
တေနသမယေနဟူသောပါဠိတော်ပါဌ်၌။ တရုသောဝိဘတ်
သည်။ ဝတ္ထိန္ဒ ၏အစွမ်းဖြင့်။ ကရိုဏ်းအနက်။ အာဓရအနက်။
ဟိတ်အနက်တို့သည်ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့မှတ်လေ။ ။တရုသော
အနက်သည်လည်း။ ဝတ္ထိန္ဒ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဘတ်အထူးဖြစ်
သင့်၏။ ဥပမာကား။ ဝလာဟကာဝိဇ္ဇုဝိဇ္ဇောတတေ။ ဝလာဟ
ကောဝိဇ္ဇုဝိဇ္ဇောတတေ။ ဝလာဟကောဝိဇ္ဇုဝိဇ္ဇောတတေ။ ဟူ
သကဲ့သို့ ဘည်း။ ဝလာဟကာ။ တိမ်တိုက်မှ။ ဝိဇ္ဇု။ လျှပ်သည်။
ဝိဇ္ဇောတတေ။ ထွန်းပ၏။ ။ပဉ္စမိ ဝိဘတ်။ ။ဝလာဟ
ကေ။ တိမ်တိုက်၌။ ဝိဇ္ဇု။ လျှပ်သည်။ ဝိဇ္ဇောတတေ။ ထွန်းပ
၏။ ။သတ္တမိဝိဘတ်။ ။ဝိဇ္ဇု။ လျှပ်သည်။ ဝိဇ္ဇောတတေ။
တိမ်တိုက်ကို။ ဝိဇ္ဇော တတေ။ ထွန်းပ၏။

သတ်။ ။ ဤသို့အနက် တခုတည်းဖြစ်လျက်။ ဝတ္တိရှာ၏အ
 စွမ်းဖြင့်။ ဝလာဟကါ။ ဝလိဟကေ။ ဝလိဟဂေါ။ ဟုပိသတ်
 အထူးဖြစ်၏ဟူသော။ ။ ၎င်းအနုဗလ္လဒါနဝသေန။ ဟူသော
 ပုဒ်၏ကရိုဏ်းအနက်ဖြစ်သင့်ကြောင်းကိုသိသည်။ ။ အဋ္ဌကထာ
 တို့၌။ ။ ယထာလန္ဓသမ္ပတ္တိနိမိတ္တကဿကမ္မဿအနုဗလ္လ
 ဒါနဝသသင်္ဂါတံဗဟံတဿနုဘာဝေနဟတန္တရာယော။ အစရှိ
 သည်ဖြင့်။ ကရိုဏ်း၏အဖြစ်ဖြင့်မိန့်အပ်ပြီး။ ။ ဟိတ်အနက်
 ဖြစ်သင့်ကြောင်းကိုသိသည်။ ။ ဝိနည်းဒီကာအစရှိသည်တို့၌။ ။
 ရတနတ္ထပပူဇာဟိနိ ရတိဿပပုညဓေတ္တသံဗုဒ္ဓိယာအပ
 ရိယေယျပဘာဝေါ ပုညတိဿယောတိ။ ယ။ သယောဒိဥပ္ပန္န
 ဝဉ္ဇနိဝါရေတိ။ ဟူ၍ဟိတ်၏အဖြစ်ဖြင့်မိန့်အပ်၏။ ။ ဤကား
 အါဂုဏ်သာကေတည်း။ ။ တေနနိပ္ပတ္တိတေတိနိပ္ပတ္တိတော။ ။
 တတိယာထပ္ပုရိသသမာသိ။ ။ တေနထိုက်ကြောင့်။ နိပ္ပတ္တိ
 တော။ ဖြစ်သည်တည်း။ တံနိပ္ပတ္တိတော။ ထိုက်ကြောင့်ဖြစ်
 သည်။ ။ တံနိပ္ပတ္တိတော။ ဝိပါကော။ တံနိပ္ပတ္တိ တဝိပါ
 ကော။ ။ တံနိပ္ပတ္တိတော။ ထိုက်ကြောင့်ဖြစ် သည်သာ
 ဖြစ်သော။ ဝိပါကော။ အကျိုးတည်း။ တံနိပ္ပတ္တိ တဝိပါ
 ကော။ ထိုက်ကြောင့်ဖြစ်သည်သာဖြစ်သောအကျိုး။ ။
 အဝေရဏကမ္မဓရာယံသမာသိ။ ။ တံနိပ္ပတ္တိတဝိပါကသန္တ
 တိ။ တံနိပ္ပတ္တိ တဝိပါကသန္တတိ။ ။ တံနိပ္ပတ္တိတဝိပါကဿ။
 ထိုက်ကြောင့်ဖြစ်သောဝိပါက၏။ သန္တတိ။ အစည်တည်း။ တံ
 နိပ္ပတ္တိတဝိပါကသန္တတိ။ ထိုက်ကြောင့် ဖြစ်သော ဝိပါကအ
 စည်။ ။ သဒ္ဓိတပ္ပုရိသသမာသိ။ ။ အဓိပ္ပယ်ကား။ အကြင်
 အကြင်ရ အပ်ပြီးသောအကျိုးပြည့်စုံခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်
 သော။ ကုသိုလ်ကံယောဂ်၏အစဉ်ဟူသော။ ။ ဝိပါကသဒ္ဓါဖြင့်
 ကုသိုလ်ကံ ကိုသိသည်။ ။ ပုရိမ ကမ္မနိပ္ပန္နဿ ဝိပါက
 သန္တတိ။ အစဉ်အဆက် အတန္တိအာပတန္တိတိ အန္တရာ
 သန္တတိ။ အစဉ်အဆက် အတန္တိအာပတန္တိတိ အန္တရာ

သန္တာနံသု။ ဝိပါက်အစည်၏။ အန္တရေဝေမန္တေ။ အလယ်၌။ အါ
တန္တိအိပါတန္တိ။ ကျွတ်ကုန်၏။ နုတိ။ ထိုကြောင့်။ အန္တရာယံ။
အန္တရာယမည်၏။ ကိတန္တလတ္တဝိတပ္ပ။ ရိတ်သမာယ်။ ။
အရကား။ ရောဂါအစရှိသောဥပ္ပဒ္ဓေါရစေ။ ။ အန္တရာယေက
ရာနိအန္တရာယကရာနိ။ ။ အန္တရာယေ။ အန္တရာယ်တို့ကို။ ကရာ
နိ။ ပြုတတ်ကုန်သည်တည်း။ အန္တရာယကရာနိ။ အန္တရာယ်ကိုပြု
တတ်ကုန်သည်။ ။ နုတိယာတပ္ပ။ ရိတ်သမာယ်။ ။ ပူရိမ
ကမ္ပနိပ္ပန္တံဝိပါကသန္တာနံဥပဂတိံသပိလေတိအန္တရအန္တရာဝိဇာဓ
တိအန္တနိပပတ္တိတုံနုဒေတိတိဥပပိဋကံ။ ။ ပူရိမကမ္ပနိပ္ပန္တံ။
ရှေးကံကြောင့်ပြီးသော။ ဝိပါကသန္တာနံ။ ဝိပါက်အစည်ကို။ ဥပ
ဂန္တာ။ ကပ်၍။ ပိလေတိ။ နှိပ်စက်တတ်၏။ အန္တရအန္တရာ။ ကြီး
ကြားကြီးကြား။ ဝိပါတေ။ တားမြစ်တတ်၏။ အဗ္ဗါနံ။ အရွန်ကို။
ပပတ္တိတုံ။ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ နုဒေတိ။ မပေး။ နုတိ။ ထိုကြောင့်။ ဥပပိ
ဋကံ။ ဥပပိဋကမည်၏။ ။ ကတ္တုသ္မာနေ။ ကိတ်ပိပျိတ်။ ဥပ
ရှေးရှိသော ပိလဓာတ်။ အာဂုပစ္စည်း။ ။ လဋ္ဌာနံ မပိသေ
သေ။ ။ ဟုဂ္ဂပထိဒ္ဓိ။ ဆရာဆိုသောကြောင့်။ လလေဝိဋ္ဌကြီး
အလူးမရှိဟုမျှတ်လင့်။ ။ ဥပဂတိံသပိဇာတေတိတိ ဥပဇာ
တကံ။ ။ ဥပဂတိံ။ ကပ်၍။ ဇာတေတိ။ သတ်တတ်၏။ နုတိ။
ထိုကြောင့်။ ဥပဇာတကံ။ ဥပဇာတကမည်၏။ ။ ဤဥပဇာ
တကဟူသောအမည်သည်။ ဥပဇ္ဈေဒကဟူသောပုဒ်၏အမည်
ပင်ဟူလို။ ။ အနိဗ္ဗယ်ကား။ ဆီမီးစါဆီတို့သည်ရှိကုန်သော်
လည်း။ အကြား၌လသော လေသည်။ ထိုမီးကိုငြိမ်းစေသကဲ့
သို့။ အသက်ကံတို့သည်ရှိကုန်သော်လည်း။ ဝိပါက်အစည်ကို
ကပ်၍သတ်တတ်၏။ ။ ကြွင်းမဲ့ဖြစ်တတ်၏ဟုလို။ ။ ပဋိပါ
ဟိတ္တာဟူသောပုဒ်ကို။ သာဓေတိဟူသောပုဒ်နှင့်စပ်။ သူရိ
ပေါ်ထမံဃတို့ဥဒါတေ။ ကဲ့သို့သမာနာကိလကြံ့ပေါ်လည်း။ ။
တနည်းလည်း။ ပဋိဗာဟိတ္တာဟူသောဤပုဒ်သည်။ သာဓေ
တိဟူသောပုဒ်၏ ပိသေသနတည်း။ သန္တော။ သန္တာနံ။

သောပုန်၌။ ယက္ခောယုတ္တံ။ သက္ကဿတာဝေဒံ။ သိကြားမင်း
 ၏အဖြစ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တိဖြစ်၏။ ဤအနက်ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဤအရေ၌
 လည်း။ ပဋိဗာဟိဟူ။ ပဋိဗာဟာနော။ တားမြစ်သဖြင့်။ သာ
 ခေတိ။ ပြီးစေတတ်၏။ ဟူသောအနက်သည်ဖြစ်၏။ ဥပမာ
 ဥပမယကို ပြင်၍ ပြဦးအံ့။ ထိုသို့သည်။ နတ် ပြည်၌။ သိ
 ကြားမင်း၏။ အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင် ဖြစ်၏။ တပါးသော နတ်၏
 အဖြစ်ဖြင့်မဖြစ်။ ထိုကြောင့်သိကြားမင်း၏ အဖြစ်သည်။ ဖြစ်
 ခြင်းကြိယာ၏ဝိသေသနဖြစ်၏။ ထိုအနက်ကိုဟောတတ်သော
 ဟုတ္တံသဒ္ဓါသည်လည်း။ နိဗ္ဗတ္တိဟူသောပုန်၏ ဝိသေသနဖြစ်
 သကဲ့သို့။ ထိုအတ။ ဤအရာ၌လည်း။ ရတနတ္ထယဗဏာမစေ
 ထနာသည်။ အန္တရာယ်ကိုရိုက်ထုတ်ကုန်သောဥပဒိဇ္ဇကကံ။ ဥ
 ပဗာတကကံတို့ကိုတားမြစ်သဖြင့်လျှင်။ ရောဂါအစရှိသော
 အန္တရာယ်တို့၏ မဖြစ်ခြင်းကိုပြီးစေတတ်၏။ စင်စစ်အားဖြင့်
 ထင်ရှားရှိသော အန္တရာယ်တို့ကိုတားမြစ်သဖြင့်မပြီးစေ။ ထိုအ
 ကြောင်း ဖြစ်သောကံကိုတားမြစ်ခြင်း သည်။ ရောဂါအစရှိ
 သောအန္တရာယ်တို့၏ မဖြစ်ခြင်းကိုပြီးစေတတ်သောဝိသေသ
 နည်း။ ထိုအနက်ကိုဟော တတ်သောပဋိဗာဟိဟူသဒ္ဓါ
 သည်လည်း။ သာခေတိ။ ဟူသောပုန်၏ဝိသေသနဖြစ်၏။
 ဆရာ။ အနက်သာလျှင်ဝိသေသနဖြစ်ကောင်းလျှင်။ သဒ္ဓါကို
 လည်းဝိသေသနဟုခေါ်ကြောင့်ဆိုလေသနည်းဟူသြားအံ့။
 အတ္တဒ္ဓါ ရေနုဟိသဒ္ဓေါဝိဝိသေသနံ။ ဟူသည်နှင့်အညီ။
 အနက်ကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်။ သဒ္ဓါသည်လည်းဝိသေသနဖြစ်
 ပါ၏ဟုထို။ ထိုရတနတ္ထယဗဏာမစေထနာ၏။ အန္တရာယ်
 ကိုတား မြစ်ခြင်းမည်သည်ကား။ ထိုအန္တရာယ် ဖြစ်ခြင်း၏
 အကြောင်း ဖြစ်သောကံကိုတားမြစ်သဖြင့်။ ထိုအန္တရာယ်တို့
 ၏မဖြစ်ခြင်းကိုပြုခြင်းပင်လျှင်တည်း။ စင်စစ်အားဖြင့်။ ထင်ရှား
 သောအန္တရာယ်တို့ကိုတားမြစ်သည်မဟုတ်။ ထိုကြောင့်အ
 နက်အနက်။ အန္တရာဓါပတ္တာတိ နိရောဓေတ္တာ။ နိရော

ဝနဉ္စေတ္ထဥပ္ပါဒကဟေတုပရိဟရဏဝသေနတေသမနုဉ္စိ
ကရဏန္တိဝေဒိတဗ္ဗ။ ။ ဟု၍မိန့်အပ်ပြီ။ ။ ရတနတ္ထယ
ပဏါမစေတနာ၏။ ဥပပိဋကကံ။ ၂။ သောဘကုကံတို့ကိုတား
မြစ်ခြင်းမည်သည်အဘယ်နည်းဟု ပြားအံ့။ ။ အဟောင်း
ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံတို့၏ အားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အ
ဟောင်းဖြစ်ကုန်သောဥပပိဋကကံဥပဇာတကကံတို့၏အန္တ
ရာယ်ကိုပြုခြင်း၌အခွင့်မရအောင်ပြုခြင်းသည်။ တားမြစ်သည့်
မည်၏။ ။ အသစ်ဖြစ်သောကုသိုလ်ကံတို့၏အားရှိသည့်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ အဟောင်းဖြစ်သောဥပပိဋကကံ။ ဥပဇာတ
ကကံတို့၏အန္တရာယ်ကိုစီရင်ခြင်း၌ပစ္စည်းပြုခြင်း၌။ မစွမ်း
နိုင်သည့်၏ အဖြစ်ကိုပြုခြင်း။ မိမိသည်။ အန္တရာယ်တို့ကို ပြု
ခြင်း၌။ အခွင့်မရသည့်၏ အဖြစ်ကိုပြုခြင်းသည်။ တားမြစ်
သည်မည်၏ဟုပေ။ ။ အကြင်ဥပပိဋကကံ။ ဥပဇာတက
ကံတို့သည်။ ရတနာသုံးပါးကိုရှိမခိုးသောသူအား။ ဖြစ်ကုန်ရာ
၏။ ရတနာသုံးပါးကိုရှိခိုးသောသူအား။ မဖြစ်ကုန်ရာ။ ထိုကု
သိုလ်ကံ၏ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ တပါးသောအကုသိုလ်ကံတို့၏မဖြစ်
ခြင်းကို။ ပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ တားမြစ်သည်မည်၏ဟုဆို။ ။
ဤအရာ၌တဆယ့် ၂ ပါးသောအမေးအဖြေတို့ကိုထုတ်အပ်၏။
တဆယ့်နှစ်ပါးဟူသည်ကား။ ။ အဘယ်ကံတို့သည်။ အန္တ
ရာယ်ကိုပြုတတ်ကုန်သနည်း။ ၁။ ထိုအန္တရာယ်ကိုပြုတတ်
သောကံတို့သည်။ အဘယ်မျှ အပြားရှိကုန် သနည်း။ ၂။ ။
ထိုအန္တရာယ်ကို ပြုတတ် သောကံသည်။ အဘယ် ကံတို့ကို
ထောက်ပံ့သနည်း။ ၃။ ။ ထိုအန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သောကံ
သည်။ အဘယ်အရာ၌ထောက်ပံ့သနည်း။ ၄။ ။ အဘယ်ကံ
တို့သည်။ အထောက် အပံ့နှင့်တ ကွဖြစ်၍။ အန္တရာယ်ကိုပြု
တတ်ကုန် သနည်း။ ၅။ ။ အဘယ်ကံတို့သည်။ အထောက်
အပံ့ ကင်း ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်သ
နည်း။ ၆။ ။ အဘယ်ကံတို့သည်။ အန္တရာယ်ကို

ကုန်သနည်း။ ၇ ။ ထိုအန္တရာယ်ကိုမျှော်ဆီးတတ်သောကံ
 တို့သည်။ အဘယ်မျှအပြားရှိကုန်သနည်း။ ၈ ။ ထိုအန္တရာယ်
 ကိုမျှော်ဆီးတတ်သောကံသည်။ အဘယ်ကံတို့ကိုထောက်
 ပန်သနည်း။ ၉ ။ ထိုအန္တရာယ်ကိုမျှော်ဆီးတတ်သောကံတို့
 သည်။ အသယ်အရေ၌ထောက်ပန်သနည်း။ ၁၀ ။ အဘယ်
 ကံတို့သည်။ အထောက်အပံ့နှင့်တကွဖြစ်၍၊ အန္တရာယ်ကို
 မျှော်ဆီးတတ်ကုန်သနည်း။ ၁၁ ။ အဘယ်ကံတို့သည်။ အ
 ထောက်ပံ့ကင်းကုန်သည့်ဖြစ်၍။ အန္တရာယ်တို့ကိုမျှော်ဆီး
 ကုန်သနည်း။ ၁၂ ။ ဤကားအမေး၁၂ပါးတည်း။ အဖြေကို
 ဆိုဦးအံ့။ ။ ပါဏာတိပါတအစရှိကုန်သော။ ဥပပိဋ္ဌိက။ ဥပ
 စာတက။ အကုသိုလ်ကံတို့သည်။ အန္တရာတ်ကိုပြုတတ်ကုန်
 ၏။ ၁ ။ ပဌမအဖြေ။ ၁ ။ ထိုကံတို့သည်။ အဟောင်းဖြစ်
 သောကံ။ အသစ်ဖြစ်သောကံဟူ၍ နှစ်ပါးပြားကုန်၏။ ။
 ထိုကြောင့်ပိသုဒ္ဓိမဂ်၌။ ။ ယမ္ပနုဒသိမာ ရကသာ ဗုရေဇာနီ
 နံပိယတဝီဏံယေဝဋ္ဌာနာစာဝနယ မက္ခေနကမ္မုဒာဥပပိဋ္ဌိနံ
 သန္တာနံ၊ ပုရိမကမ္မဝသေနဘိသတ္တဟရဏာဒိဟိဥပပိဋ္ဌိမေ
 ဟိဥပပိဋ္ဌိန္ဒ မာနသန္တာနံမရဏံဟောတိ။ ။ ဟူ၍မိန့်အပ်ပြီ။
 ဤအရာ၌လည်း။ ထိုကံသည်။ အလွန်အားဖြင့်နှစ်ပါးပြား
 သော်လည်း။ ရှေးဘဝ၌ပြီးသော။ တစုံတခုသော။ ဥပပိဋ္ဌိကကံ
 ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဓါးလက်နက်တို့ဖြင့်ခုတ်ဖြတ်ခြင်းအစရှိကုန်
 သောလုတ္တတို့ကြောင့်။ ပြတ်သောသန္တာန်သည်။ ဥပပိဋ္ဌိက
 မရဏမည်၏။ တနည်းလည်း။ ဂုဏ်အားဖြင့်ဖြတ်သောသူတို့၌။
 တစုံတခုသောလုတ္တဖြင့်။ အားထုတ်အပ်သောဥပပိဋ္ဌိကကံ
 ကြောင့်။ ပဋိဗါဟနသတ္တိရှိသောကံ၏။ ထိုထိုအတ္တဘောကို
 ဖြစ်စေခြင်း၌။ မစွမ်းနိုင်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုသိမာရမင်း။
 ကထိဗုဒ္ဓမင်းအစရှိသောသူတို့ကဲ့သို့။ ထိုခဏ၌သိလျှင်။ အရာ
 မှုမရှိစေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဖြစ်သောသေခြင်းသည်။ ဥပပိဋ္ဌိက
 ကံတို့သည်။ ။ မိန့်အပ်သော။ ။ ကာ၌လည်း။ ။ တဝိဇ္ဇာ

ပဓိတာနိဝိအန္တရာယိကကမ္မာနိ။ ဟု၍မိန့်အပ်၏။ ။ဤရို
 ကာပါဌ်၌၊ ဝိသဒ္ဓါသမ္ပိဏ္ဏနအနက်ရှိ၏။ ဖျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန်
 အတ္တသောန္တံ။ ဆည်းဘူးအပ်ကုန်သော်။ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်
 ကုန်သောကံတို့ကိုပေါင်း။ ။ဇုတိယမအဖြေ။ ၂ ။ အသစ်
 ဖြစ်သောဥပပိဋကကံ၊ ဥပဃာတကကံတို့သည်။ အဟောင်း
 ဖြစ်သောကံတို့ကိုးထောက်ပန့်ကုန်၏။ ။တတိယမအဖြေ။ ၃ ။
 ထိုအသစ်ဖြစ်သောကံတို့သည်။ အဟောင်းဖြစ်သောကံတို့
 ၏။ အန္တရာယ်ကိုစီရင်သောအရာ၌ထောက်ပန့်ကုန်၏။ ။ဝ
 ထုတ္တမအဖြေ။ ၄ ။ ဇုဗ္ဗသဖြစ်သောကံဟောင်းတို့သည်။ အ
 ထောက်အပံ့နှင့်တကွဖြစ်ကုန်၍။ အန္တရာယ်ပြုတတ်ကုန်၏။
 ပဉ္စမအဖြေ။ ၅ ။ ဗသဝဖြစ်သောကံဟောင်းတို့သည်။ အ
 ထောက် အပံ့ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်
 ကုန်၏။ ထိုစကား သည်မှန်၏။ ထိုအကုသိုလ်ကံဟောင်း တို့
 သည်။ မိမိ၏အားရှိသည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်။ အထောက်အပံ့
 ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ အချို့သောသီလဝန္တ ဗုဒ္ဓိထိုအား
 လည်း။ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်ကုန်၏။ အသစ်ဖြစ်သောကံတို့
 သည်။ ကံဟောင်းရှိ ကုန်သော်လည်း။ ဂုဏ်အားဖြင့်ဖြတ်
 သောသူအစရှိသည်တို့၌။ ပြုအပ်သောလုနွှာ ဖြင့်အားထုတ်
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ထိုကံတို့သည်အားရှိသောကြောင့်၊
 အထောက် အပံ့ကင်းကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ အန္တရာယ်
 ကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ။ဆဋ္ဌမအဖြေ။ ၆ ။ ရတနတ္ထယပဏာ
 မဝေတနာအစရှိသော ကုသိုလ် ကံတို့သည်။ အန္တရာယ် ကို
 ဖျက်ဆီး တတ်ကုန်၏။ ။သတ္တမအဖြေ။ ၇ ။ ထိုကံ တို့
 သည်။ အသစ်ဖြစ်သောကံ။ အဟောင်းဖြစ်သောကံ၏အစွင်း
 အားဖြင့်နှစ်ပါးပြားကုန်၏။ ။ဆဋ္ဌမအဖြေ။ ၈ ။ ထိုနှစ်ပါး
 သောကံတို့တွင်။ အသစ်ဖြစ်သောကံတို့သည်။ အဟောင်းဖြစ်
 သောကံ၏အားထောက်ပန့်ကုန်၏။ ထိုအသစ်ဖြစ်သောကံတို့သည်။
 မိမိသည့်အကယ်၍ အန္တရာယ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သည်။

အံ့၊ ထိုအသစ်ဖြစ်သောကံတို့၏။ ဂုဏ်မြင့်စွာကာလပတ်လုံး။ အ
ကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်း၌။ ထိုအဟောင်းဖြစ်သောကံတို့သည်ထေဝံ
ပန်ကုန်၏။ အဟောင်းဖြစ်သောကံတို့သည်။ အကယ်၍အန္တရာယ်
ကိုဖျက်ဆီးတတ်ကုန်အံ့။ ထိုအဟောင်းဖြစ်သောကံတို့၏အန္တ
ရာယ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်ခြင်း၌။ အသစ်ဖြစ်သောကံတို့သည်
ထေဝံပန်ကုန်၏။ ။ ထိုကြောင့်ဝန်ပင်နိစ္ဆယဒ္ဓိကာ၌။ ။
ဂုဏ်တိဿယပေယဂေနဟိပဏာမာရဟေရတနတ္ထပေက
တောပဏာမော ပုညဝိသေသဘာဝတောနန္တိ တတ္ထာဘိ
နိပ္ပတ္တိပိ ဗန္ဓကေနဥပဗ္ဗာတ ကေနဥပပိဋ္ဌ ကေနဝအပုည
ကစ္ဆေနဥပနိယမာ နဿဥပ္ပဒ္ဓဝဇာ လဿနိဝါ ဂ္ဂဏေနယ
ထာလန္တသမ္ပတ္တိနိမိတ္တကဿပုညကမ္မဿအနုဗလပ္ပဒါနနဝ
တဗ္ဗိပါကသန္တတိ ယာအာယုသု ခဗယာဒိဝနဏေနဗိရကာ
လပဝတ္တိထေတုကောတိ။ ယထာဗိပေတပကရဏနိဗ္ဗတ္တိနိ
ဗန္ဓကောဟောတိ။ ။ ဟူ၍မိန့်အပ်၏။ ။ ပုညဝိသေသ
ဘာဝတော။ ထ။ နိဝါရဏေနဟူသောဤပါဌ်သည်။ ရတနတ္ထ
ယပဏာမ စေတနာ၏။ အကြင်အကြင်ရအပ်ပြီးသောအ
ကျိုးပြည့်စုံခြင်း၏ကြောင်းဖြစ်သောကံ၏ဂုဏ်မြင့်စွာကာလ
ပတ်လုံး။ အ ကျိုး ကိုဖြစ် စေ ခြင်း၌။ ထောက် ပန်ခိုင် စေ
ထတ်သည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သောသတ္တိ၏။ အန္တရာယ်ကို
ဖျက်ဆီးခြင်းကိုရည်၍ဆိုအပ်၏။ ။ ယထာလန္တ။ ထ။ အနုဗ
လပ္ပဒါနနဟူသော ဤပါဌ်သည်။ အဟောင်းဖြစ်သောကု
သိုလ်ကံ၏အန္တရာယ်ကိုဖျက်ဆီးခြင်း၌။ အသစ်ဖြစ်သောရတ
နတ္ထယပဏာမကုသိုလ် စေတနာ၏။ ထောက်ပန်ခိုင်စေထတ်
အသစ်အဖြစ်ကိုရည်၍ဆိုအပ်၏။ ။ ကေဝိဆရာတို့ကား။ နှစ်
ပါးကပြားအားဖြင့်ထောက်ပန် ခိုင်စေတတ်သောအရာကိုမ
ဟုဆို၍။ အဟောင်းဖြစ်သောကုသိုလ်ကံသည်သာလျှင်။ အ
သစ်အသစ်ကုသိုလ်ကံ တို့ကိုထောက် ပန်သည့်ဖြစ်၍။
အန္တရာယ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဟုဆိုကုန်၏။ ။ အပရေ

ဆရာတို့ကား အသစ်ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံသည့် သာယျာဉ်၊
 အန္တရာယ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်၏။ အဟောင်းဖြစ်သောကုသိုလ်
 ကံသည်မဖျက်ဆီးတတ်ဟုဆိုလျက်ရှိ၏။ ။နဝမအဖြေ။ ၉ ။
 အားရှိသောကုသိုလ်ကံဟောင်းတို့သည်။ အားနည်းသောကု
 သိုလ်ကံဟောင်းတို့ကိုထောက်ပံ့လျက်ရှိ၏။ ထိုဗလဇဖြစ်သော
 ကုသိုလ်ကံ ဟောင်း တို့သည်။ ဗုဒ္ဓလဖြစ်သော။ ကုသိုလ်ကံ
 ဟောင်းတို့၏ဘေးရန်ကိုဖျေခံတတ်သောကြောင့်။ စည်းစိမ်
 ချမ်းသာတို့ကိုဖြစ်စေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ထေခံပံ့လျက်ရှိ၏။ ။
 ထိုကြောင့် ဥပရိပတ္တာသမ္ဘာကထာ၌။ ။အပ္ပဘောဂ ကုသ
 လာဒိသု။ နိဗ္ဗတ္တကဘောဂသမ္ဘာဒိကရဏေဥပထမ္ဘကံနပမ။
 ပရိတ္တကဗ္ဗေန။ ဟိနပတ္တပဝတ္တေ။ ပါဏာတိပါတာဒိ။ ဝိရတိ
 ကမ္မံ။ အာဂန္တုအတ္တထော။ ဝေဝေဒတိနာမ။ သဝဟံပဋ္ဌမတ
 ရံ ဇာနေယျံ။ နတေဇ္ဇမနိဗ္ဗတ္တိ တံဒဒေယျ။ ဒေဝလောကေ
 ယေဝထံနိဗ္ဗတ္တာပေယျ။ ယောတံ ယတ္တကတ္တမိ နိဗ္ဗတ္တံ။ အ
 ဟံဥပထန္တကကမ္မနာမ။ ဥပထန္တန္တေကရိသာမိတိ။ ဥပ
 ယန္တကရေတိ။ ကိကရေတိတို့ ပရိသာယံနာသေတိဘော
 ဂေ ဥပ္ပာဒေတိ။ ။ဤသို့အစရှိသည်ဖြစ်မိန့်အပ်ပြီ။ ။အ
 မိပ္ပာဟ်ကား။ အာနုဘော်နည်း သောက်ကြောင့်။ ယုတ်သော
 ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အာနုဘော် ကြီးသော။ ကု
 သိုလ်ကံသည်။ လာလပ်၍။ အနက်အားဖြင့်။ ဤသို့ဆိုသည်မည်
 ၏။ ငါသည်အကယ်၍။ ရှေးဦးစွာသိငြားအံ့။ သင်သည်ဤနေ
 ရသွားဖြစ်ခြင်းဌာမပေးရာ။ သင့်ကိုကုသိုလ်ကောင်းမှုရှိသော
 သူတို့၏။ မွေးလျှင်ရာနတ်ပြည်၌။ သာယျာဉ်ဖြစ်စေရာ၏။ ယခု
 ဌာထမူကား။ သင်သည်အမှတ်မရှိသောအရာ၌ဖြစ်ခဲ့၏။ ငါ
 သည်ဥပထမ္ဘက မည်သောကံတည်း။ ယခုသင့်ကိုထောက်
 ပံ့တော့အံ့ဟုဆို၍။ ထောက်ပံ့ခြင်းကိုပြု၏။ အသစ်တို့ပြု
 သနည်းဟူမူကား။ ဘေးရန်ကိုဖျက်ဆီး၏။ စည်စိမ်ချမ်းသာ
 ကိုဖြစ်စေ၏ဟုဆို။ ။ဒသမအဖြေ။ ၁၀။

ကုသိုလ်ကံဟောင်းတို့သည်။ အထောက်ပံ့နှင့်တကွဖြစ်ကုန်
 ၍။ အန္တရာယ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ ။ ကောဇသမ္မာ
 ဖြေ။ ၁၁ ။ ဗလဝဖြစ်သောကုသိုလ်ဟောင်းတို့သည်။ အ
 ထောက်အပံ့ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ အန္တရာယ်ကိုဖျက်ဆီး
 တတ်ကုန်၏။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ထိုဗလဝဖြစ်သောကု
 သိုလ်ကံဟောင်းတို့သည်။ အထောက်အပံ့ကင်းကုန်သော်
 လည်း။ မိမိ၏အားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အချို့ကုန်သော
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအစရှိကုန်သော ရှေးကောင်းမှုရှိကုန်သောသူတို့၏။
 အန္တရာယ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ ။ အသစ်ဖြစ်သောကု
 သိုလ်ကံတို့သည်။ အဟောင်းဖြစ်သောကုသိုလ်ကံရှိကုန်လျက်
 ထည်း။ လွန်ကဲသောကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့၏။ ပွား
 စီးခြင်းအစရှိသောအကြောင်းနှင့်။ အပရိမေယျအဖြစ်။ လွန်
 ကဲသောကုသိုလ်အဖြစ်ဖြင့်။ ထိုအသစ်ဖြစ်သော။ ကုသိုလ်
 ကံတို့သည်။ အားရှိသောကြောင့်။ အထောက်အပံ့ကင်းကုန်
 သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အန္တရာယ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ ။
 ခုဒ္ဒသမအဖြေ။ ၁၂ ။ ဤဩကသအစရှိသော စကား
 သည်။ ရတနတ္ထုပ္ပတ္တိဇာတိမည်၏ဟူရာ၌။ ပဏာမသည်ကာ
 ယပဏာမ။ ဝစီပဏာမ။ မနောပဏာမဟူ၍သုံးပါး။ အပြားရှိ
 ၍။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ ဘုရားဂုဏ်အစရှိသည်လျှင်အာရုဏ်ရှိ
 ဆော။ ကာယဝိညတ်ကုဖြစ်စေ၍။ ကာယဒွါရ၏အစွမ်းဖြင့်
 ဖြစ်သော။ ကာမာဝစရ ကုသိုလ်ကြိယာတို့တွင်။ တပါးပါး
 သောစေတနာ သည်ကာယပဏာမမည်၏။ ဝစီဝိညတ်ကို
 ဖြစ်စေ၍။ ဝစီဒွါရ၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော။ ထိုစေတနာသည်
 ပင်လျှင်။ ဝစီပဏာမမည်၏။ ကာယဝိညတ်ဝစီဝိညတ်တို့ကို
 ပဖြစ်စေဘဲ။ သက်သက်မနောဒွါရ၏။ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောစေ
 တနာမည်။ မနောပဏာမမည်၏။ ။ ထိုကြောင့်မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ ။ ထိုသော ဣမာသိက္ခဝေဝနနာ ကာယေန
 ဝစီဝိညတ်ဝစီဝိညတ်။ မနောပဏာမ။ ။ ဟူ၍ဟောတော်မူ

အပ်ပြီ။ ။ ထိုပဏာမသည်။ သုံးပါးအပြားရှိသော်လည်း။
 ကံအားဖြင့်ပနောကံသာတည်း။ ။ ဤတြိကာတြိကာသံအ
 စရှိသောပဏာမ စကား၌။ တြိကာသံတြိကာသဟူသောပဌ
 ပြုပိုဒ်သည်။ အကျွန်ုပ်ကံထော့ပါမည်။ အခွင့်သနားတော်မူပါ
 ဟု။ အခွင့်ထောင်းသောစကားဖြစ်၍။ အာယာစုနဝစနမည်
 ၏။ ။ ၎င်းပိုဒ်သည်ကြိယာကာရကပြည့်စုံသောပိုဒ်မဟုတ်။
 ဝေ့ စုံအောင်ဆိုမှုကား။ တြိကာသံဒေထ။ ကာယကံဝစိကံ
 မနောကံတည်းဟူသော။ အစရှိသည့်ဖြင့်ဆိုရမည်။ ။ အနက်
 ကား။ ။ တြိကာသံ။ ကတော့ ရအံ့သောအခွင့်ကို။ ဒေထ။
 ပေးသနားတော်မူပါကုန်ထုရား။ ။ ဝိပိဟ်ပြုမှုကား။ ။
 အဝကသန္တိပရိဋ္ဌန္တိ။ ဇေတနာတိတြိကာသံ။ ။ ဇေတနံ။ ဤ
 ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးအပေါင်းဖြင့်။ ဇနာ။ လူကိုသည်။ အဝ
 ကသန္တိ။ ခိုဌန္တိ။ အောက်သို့ညွှတ်၍တည်တတ်ကုန်၏။ အတိ
 ထဏှာ။ ထိုသို့အောက်သို့ညွှတ်၍ တည်ကြောင်း ဖြစ်သော
 သတ္တိကြောင့်။ ဇေတနာတိပဒေန။ ဇေတနဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ နိဒ္ဒိ
 န္တံ။ ပြုအပ်သော။ တံ။ ထိုကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးအပေါင်းသည်။
 တြိကာသံ။ တြိကာသမည်၏။ ။ ကရဏသာဓန။ အဝသန္တ။ ပပ
 ဒကသဝါတ်။ အပစ္စည်း။ အဝသန္တာကိုဖြင့်။ တြိကာသံပြီး
 သည်။ ။ နောတဏှော။ ။ ကာယကံဝစိကံမနောကံတည်း
 ဟူသော။ သဗ္ဗဒေါသဝပ်ဆိမ်းသောအပြစ်ကို။ ဖျေဝံပါရေ
 ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဟူသောပိုဒ်၏ အရကား။ ပူဇော်အပ်ပူဇော်
 ထိုက်သောရတနာသုံးပါးတို့၌။ ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းကို။ ပြုသောဝေ
 တနာသည်။ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သော။ မကောင်းမှုအကျသိုလ်
 ကံဟူသမျှကို။ ပယ်ဖျက်ဆီးထားနိုင်ရကား။ ဤပစ္စုပ္ပန်သဝဋ်။
 လွန်ကျူးပြစ်မှား မိသောမကောင်းမှု အကျသိုလ်ကံဖြစ်ဝေ။
 လွန်လေပြီးသော။ အတိတ်ကာလ ဘဝတို့က။ လွန်ကျူးပြစ်
 မှားမိသောမကောင်း မှုအကျသိုလ်ကံဖြစ်ဝေ။ ဝိသိသိမ်းသော
 အကျသိုလ်ကံအရ။ မကောင်းမှုကံဟူသမျှတို့ကို။

ခြင်းအကျိုးငှာဆိုလိုသည်။ ။ယခုကလေးကျမ်းဖြစ်မှားမိ
သောမကောင်းမှုအကျသို့ ခံကံမှာမူကား။ နိဗ္ဗုဒ္ဓမျက်မြင်အဆင်
အရှားထိရသောကြောင့်၊ ဖြစ်မှား အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထံမှာ
ကံတော့လျှင် ပျောက်တန်စေ။ အတိတ်ကာ လာဘဝ တို့က။
လွန်ကြွား ဖြစ်မှားမိသောမကောင်းမှုအကျ သို့ထိကံတို့မှာမူ
ကား။ ၎င်းအဖြစ်များကို ထင်ရှား မထိရသော ကြောင့်၎င်း၊
ဖြစ်မှား အပ်သော သူမ ဂြိုဟ် ရကား၊ ရတနာ သုံးပါး တို့ထံ
မှာကံတော့ရသောကြောင့်၎င်း၊ အဘဗ်သို့ပျောက်နိုင်ပါအံ့
နည်းဟူ၍၊ အံ့။ ။ပျောက်နိုင်၏။ ပျောက်နိုင်ကြောင်းကား။
သာဝတ္ထိပြည်နိုင်ငံရှာစွန်အနုပုန်နှစ်သောဝသာကဂေါတ္ထမည်
သော ရဟန်း ကို။ အာဂန္တု က ရဟန်းများ ထရား မဟုတ်
သော၊ ဥက္ကေပနိယကံဖြင့်။ လွန်ကြွား ဖြစ်မှား မိသည်ကို။ ဘု
ရားသခင်အားကံတော့သည်ကို၎င်း။ မမည်းတော်အားဖြစ်
မှားမိသော။ အဇာ တသတ် မင်းသည်။ ဘုရားမှာကံတော့
သည်ကို၎င်း။ သူဌေးတို့ဥက္ကရာကိုဖြစ်မှား မိသောထိရိမာ
သည်။ ခြိတ်စွာဘုရားမှာကိုတော့သည်ကို၎င်း။ လွန်ကြွားဖြစ်
မှားအပ်သောသူထင်ရှားမရှိပြီးသည်မှာ။ ရဟန်းသမ္မာတို့ထံ
ကံတော့ ရမည်လာသော အဋ္ဌကထာစကား၊ များကို၎င်း။
ထောက်ထားနိုင်စွမ်းရှိ။ မကောင်း မှုအကျသို့ထိ ကံများကို။
ထင်ရှားထိသင့်ဖြစ်စေ။ မထိသည်ဖြစ်စေ။ ဖြစ်မှားအပ်သော
သူထင်ရှားရှိလျှင်။ ထိုသူတို့မရှိလျှင်။ ရတနာသုံးပါးသို့ထံမှာ
ကံတော့လျှင်ပျောက်၏ဟုရက္ခပွတ်လေ။ ။၎င်းပျောက်
ပါစေချင်းအကျိုးငှာ ဟူသောသမ္မာဒါနိကကားကို။ ဖူးမျှော်မာန်
လျှော့ကံတော့ပါ၏။ ဟူသောကြိယာစကားနှင့်စပ်။ ။သစ္စ
ဒေါသနပ်ထိမ်းသောအဖြစ်ဟူသည်လည်း။ ကာယကံဝစီကံ
မနောကံဝင်။ ထို့ကြောင့်ကာယကံဝစီကံ မနောကံတည်းဟူ
သောဟုခေါ်သောနည်းဖြစ်သည်။ ကံဟူ၍သိမညသို့သော်လည်း။
အကျိုးရှိသောကံဟူ၍ သမ္မာဒေါသဟူသော စိသေသျှစ

ကားကျိထောက်၊သန္တရိပ်လည်းဟူ၏။ ။တနည်းလည်း။
 အကုသိုလ်အရာဖြစ်၍။ အရာအားဖြင့် အကုသိုလ်ကံကိုယူ
 သည်။ ။မိစ္ဆာပဿတိတိဒိက္ခာနိရုဿတိ။ အသယ်သည်ကယ
 ကံမည်သနည်း။ အဘယ်သည်ဝစိကံမည်သနည်း။ အဘယ်
 သည်မနောမကံမည်သနည်း။ ဟူမူကား။ ပါဏာတိပါတ။ အ
 ဓိနဒါန။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရအားဖြင့်။ သုံးပါးအပြားရှိသော
 ကာယဒုစရိုက်သည်။ ကါယကံမည်၏။ မုသဝါဝါဒ။ ပိသုဏဝါ
 စာ။ ဗရုဿဝါစာ။ သမ္ဗုပ္ပလာပအားဖြင့် ။လေးပါး အပြားရှိ
 သောဝစိဒုစရိုက်သည်။ ဝစိကံမည်၏။ အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒ။ မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိအားဖြင့်သုံးပါးအပြားရှိသောမနောဒုစရိုက်သည်။ မနော
 ကံမည်၏။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အပါယ် ပဋိသန္ဓေကိုပေး
 စွမ်းနိုင်သောဒုစရိုက်သည်။ ဒုစရိုက်လည်းမည်၏။ ကမ္မပထ
 လည်းမည်၏။ အပါယ်ပဋိသန္ဓေကိုမဖြစ် စေနိုင်သောဒုစရိုက်
 သည်။ ဒုစရိုက်သါမည်၍ကမ္မပထမမည်ဟူထို။ ။ဤအရာ၌
 နှစ်ပါးစလုံးကိုပင်သဏ္ဍိဟ်။ဘဲကြောင့်နည်းဟူမူကား။ပဟိ
 တဗ္ဗထရားချည်း ဖြစ်သော ကြောင့်လည်း။ ။ပါဏာတိပါတ
 တ။အဓိနာဒါန။ ကါမေသုမိစ္ဆာစာရ။ဤသုံးပါးသောကံသည်။
 ကာယဒ္ဓါရ။ဝစိဒ္ဓါရ နှစ်ပါး၌ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ များသော
 အားဖြင့်။ ကာယဒ္ဓါရ၌သာဖြစ်သောကြောင့်။ ခဒိရဝနံ။ရှား
 တော။ ဝနစရကော။ တောသွား မူဆိုး။ ဟူသကဲ့သို့။ ပေ
 ဘုံယူနည်း။တဗ္ဗဟုတ္ထနည်းအားဖြင့်။ ကာယကံမည်သည်။
 ရသဝါဝါဒ။ပိသုဏဝါစာ။ဗရုဿဝါစာ။သမ္ဗုပ္ပလာပ။ဤလေး
 ပါးသောကံသည်။ကာယဒ္ဓါရ။ ဝစိဒ္ဓါရနှစ်ပါး၌ပင်ဖြစ်သော်
 လည်း။ များသောအားဖြင့်။ဝစိဒ္ဓါရ၌ သာဖြစ်သောကြောင့်။
 ဗြဟ္မဏဂါမော။ပုတ္တောရွာဟူသကဲ့သို့။ယခင်နည်းအားဖြင့်ဝ
 စိကံမည်သည်။အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။ ဤသုံးပါးသောကံ
 သည်။ကာယဒ္ဓါရ။ဝစိဒ္ဓါရ။မနောဒ္ဓါရ။ဤသုံးပါးကံကိုပင်ဖြ
 ဟျင် မူလည်း။ များသောအားဖြင့် မနောဒ္ဓါရ၌သာဖြစ်သည်။

ကြောင့်။ ယခင်နည်း အားဖြင့် မနောက်မည်သည့်။ ။ ထို
 ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌။ ။ အကုသလံ ကာယကမ္မံ။ ကာယ
 ဝစီဒ္ဓါရေသုသဓမ္မာတိ။ နမနောဒ္ဓါရေတတာ အကုသလံ ဝစီ
 ကမ္မံ။ အကုသလံမနောကိမ္မံပနတိသုပိဒ္ဓါရေသုသဓမ္မာတိ။
 ဟုမိန့်ဆိုစော်မူသည်။ ။ အကုသလံ။ အကုသိုလ်ဖြစ်သော။
 ကာယကမ္မံ။ ကာယကံသည်။ ကာယဝစီဒ္ဓါရေသု။ ကာရဒ္ဓါ
 ရ။ ဝစီဒ္ဓါရတို့၌။ သဓမ္မာတိ။ ဖြစ်၏။ မနောဒ္ဓါရေ။ မနောဒ္ဓါရ၌။ န
 သဓမ္မာတိ။ မဖြစ်။ အကုသလံ။ အကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ဝစီကမ္မံ
 ဝစီကံသည့်။ တထာ။ ထိုကာယကံအတူတည်း။ အကုသလံ
 အကုသိုလ်ဖြစ်သော။ မနောကမ္မံပန။ မနောက်သည်။ ကား။ တိ
 သုပိ။ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒ္ဓါရေသု။ ဒ္ဓါရတို့၌။ သဓမ္မာ
 တိ။ ဖြစ်၏။ ။ ဤကားလေးသတည်း။ ။ ပဋ္ဌမာဒုတိယ။ တ
 တိယ။ တကြိမ်နှစ်ကြိမ်။ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်။ ဟူသော
 စကားကား။ ဂါရုဂါရဝစတည်း။ ။ ဩကာ သအစရှိ
 သည်ကိုမဆိုမိ။ ဦးသုံးကြိမ်ချသည်ကား။ ကိုယ်စိတ်ဖြင့်သုံး
 ကြိမ်ကံတော့သည်။ ပဋ္ဌမ။ ဒုတိယ။ တတိယအစရှိသော။ ဝစီ
 ဘေဒသဒ္ဓကိုဆိုသည့်ကား။ နှုတ်ဖြင့်သုံးကြိမ်ကတော့သည်။ ။
 ထုရားရတနာ။ တရားရတနာ။ သံဃာရတနာတည်း။ ဟူသောရ
 တနာမြတ် သုံးပါးတို့အား။ ဟူသောပိုဒ်၌။ ထုရားဟူသည်အ
 တယ်နည်း။ အတယ်ကိုထုရားဆိုသနည်း။ တရားဟူသည်အ
 တယ်နည်း။ အတယ်ကိုသံဃာဆိုသနည်းဟူ၍။ အံ။ ။
 အနန္တဂုဏာဝိဝါသော ခန္ဓသန္တာနော။ တဿသဟသဗ္ဗညုတ
 ဉာဏဿပဋိလောကော ဗုဒ္ဓောတိပညတ္တာ။ ။ မဏိသာရ
 မဉ္ဇူ။ သာဒီကာပါဌ်။ ။ အနန္တဂုဏာ ဝိဝါသော။ အဆုံးမရှိ
 သော။ ဂုဏ်တော် အပေါင်းတို့ဖြင့် ထုံအပ်သော။ ခန္ဓသန္တာ
 နော။ ခန္ဓာအစည်သည်။ ဗုဒ္ဓောထုရားမည်၏။ ကံတ္တာ။ အဘွဲ့
 ဟူသော။ တဿ။ ထိုခန္ဓာအစည်တို့။ သဗ္ဗညုတ

ညာဏဿ။ သဗ္ဗညုတညုဏ်တော်ကို။ ပဋိလောက။ ရသည
 နှင့်။ သဟ။ တကွ။ ဗုဒ္ဓောတိ။ ဘုရားဟူ၍။ ပညတ္တ။ ပညတ်
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အဓိပ္ပာယ်ကား။ သဗ္ဗ
 ညုတညုဏ် တော်ကိုရသည့်နှင့်တကွ။ ခန္ဓာအစည်ကိုဗုဒ္ဓ
 ဟူ၍ပညတ်အပ် သောကြောင့်။ အဆုံးမရှိသော ဂုဏ်တော်
 ကျေးဇူး တော်အပေါင်းတို့ဖြင့်လျှ် အပ်သော ခန္ဓာတော်အ
 စည်ကိုသာဘုရားဟူ၍ရ ကြွယ်၍။ ထိုကြောင့်သုတ်သီ
 လက္ခဏာဒီကာ အစရှိသည်တို့၌။ အတ္တတောပနပါရမီတာ
 ပရိဘောဂိတောသယန္တ။ ညာဏောနုသဟဝါ သနာယဝိသတ
 ဝိဒ္ဓသတနိရူပသေသ ကိလေသောမဟာကရုဏာ သဗ္ဗညုတ
 ညာဏာဒိ အပရိမေယျ။ ဂုဏဂဏာ ဓာရောခန္ဓ သန္တာနော
 ဗုဒ္ဓေါ။ ဟူ၍မိန့်အပ်ကုန်ပြီ။ အတ္တတောပန။ သရုပ်
 အားဖြင့်ကား။ ပါရမီ ဟာပရိ ဘာဝိတော။ ပါရမီ တော်အ
 အပေါင်းဖြင့် ထုံအပ်သော။ သယန္တ။ ညာဏော။ သယန္တ။
 ညာဏ်ဖြင့်။ သဟဝါသနာယ။ ဝါသနာနှင့်တကွ။ ဝိဟတဝိဒ္ဓ
 သတနိရူပသေသကိလေသော။ ကိလေသာတို့ကိုအကွင်းမဲ့
 မျှောက်အပ်ပျက်ဆီးအပ်ပြီးသော။ သာဓာရုဏာသဗ္ဗညုတ
 ညာဏာဒိ အပရိမေယျဂုဏဂဏာဓာရော။ မဟာကရုဏာ
 ညာဏ်သဗ္ဗညုတ ညာဏ်အစရှိသော မရေတွက်နိုင်သော
 ကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။
 ခန္ဓသန္တာနော။ ခန္ဓာအစည်သည်။ ဗုဒ္ဓေါ။ ဘုရားမည်၏။
 သတ္တဝါအထူးသည်။ ဘုရားမည်၏ဟုအကယ်၍ဆိုပြားအံ့။
 ထိုသတ္တဝါအထူးသည် ဆည်းခန္ဓာအစည် ပင်တည်းဟုဖြေ
 အပ်၏။ ထိုကြောင့် သီလက္ခဏာ၌။ သက္ကောတိခန္ဓ
 သန္တာနော။ တတ္ထဟိသတ္တပညတ္တိ။ ဟူ၍မိန့်အပ်၏။
 သက္ကောတိ။ သတ္တဝါဟူသည်ကား။ ခန္ဓသန္တာနော။ ခန္ဓာအ
 စည်ပင်တည်း။ ဟိသတ္တံမှန်၏။ တတ္ထ။ ထိုခန္ဓာအစည်။ သတ္တ
 ပညတ္တိ။ သတ္တဝါဟူ၍ပညတ်ခြင်းသည်။ ဟောတေ။

အဘိဓမ္မာ ဝိကာနိယည်း။ ။တဿာပန ပညတ္တိ ယာဓန္တ
သန္တာနနိရုဒ္ဓိဘာဝတော။ နိစ္ဆရဂါဝိသတ္တကိဝုပ္ပန္နိ။ ။
ဟူ၍ဝိနိအပ်၏။ ။တဿာပနပညတ္တိယာ။ ထိုသတ္တဝါဟူ
သောနာမမည်၏။ ခန္ဓသန္တာနော။ ခန္ဓာအစည် ဟုဆိုအပ်
သောအတ္တပညတ်၌။ နိရုဒ္ဓိဘာဝတော။ ဟင်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။ နိစ္ဆရဂါဝိ။ ဆန္ဒရာဂကင်းသောထုရားရဟန္တာကို
ကိုလည်း။ သတ္တကိ။ သတ္တဝါဟူ၍။ ဝုပ္ပန္နိ။ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ။
အဓိပ္ပာယ်ကား။ ဆန္ဒရာဂနှင့်တကွသောခန္ဓာအစည်၏သတ္တ
ဝါဟူသောအမည်ကို။ ဆန္ဒရာဂကင်းသောထုရား ရဟန္တာ၏။
ခန္ဓာအစည်တိုင်အောင်။ အတင်ရူပဋ္ဌိ။ အတင်ရူပဋ္ဌိ။ အတွင်ရူပဋ္ဌိ
အားဖြင့်သုံးပါးတို့တွင်။ အတွင်ရူပဋ္ဌိအားဖြင့်။ သတ္တဝါဟူ၍ပင်
ခေါ်သည်ဟူ၏။ ။ကေစိဆရာတို့ကား။ ။ဗုဒ္ဓေါသဗ္ဗ
ညုတညာဏံ။ ဓမ္မောလောကုတ္တ ရာနဝ။ သံဃောမဂ္ဂဖလ
ဌောစ။ ဣစ္စေတံရတနတ္ထယံ။ ဟူသောပါဠိကိုအနက်မှန်
တန်အောင်မပေး နိုင်ခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗညုတညာဏံတော်
သည်ထုရားမည်၏ဟုဆိုမှားကြလေသည်။ ထိုဆရာတို့၏အ
နက်ကား။ ။သဗ္ဗညုတညာဏံ။ သဗ္ဗညုတညာဏံတော်
သည်။ ဗုဒ္ဓော။ ထုရားမည်၏။ ။ဤသို့အနက်ယောဇနာကြ
သည်တားမသင့်။ သင့်အောင် ယောဇနာ သော်ကား။ ။
သဗ္ဗညုတညာဏံ။ သဗ္ဗညုတညာဏံနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော
ထုရား။ သည်။ ဗုဒ္ဓေါ။ ဗုဒ္ဓမည်၏။ နဝ။ ကိုးပါးသေ။ လောကုတ္တ
ရောလောကုတ္တရာထုရားသဉ်။ ဓမ္မော။ ဓမ္မမည်၏။ မဂ္ဂဖလဌော
မဂ်ဖိုလ်တို့၌ တည်သောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သံဃော။ သံ
ဃာမည်၏။ ဣတိ။ နိဗ္ဗာနပတေဒေန။ ဤသို့သောအပြားအား
ဖြင့်။ ဧတံ။ ဤထုရားအစရှိသောသုံးပါးအပေါင်းသည်။ ရတ
နတ္ထယံ။ ရတနတ္ထယမည်၏။ ။ဤသံဃောမဂ္ဂဖလဌောစ။ ဟူ
သောအနက်ယောဇနာကိုစွဲ၍ မဂ်ဖိုလ်တို့၌တည် သောအရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သာသျှင်။ သံဃာ မည်၏။ ပုထုဇနံ သရုတိ

ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာသံဃာမမည်ဟုသုအနုယုကြသည်။ ထိုစကား
သည့်အတတ်သည် သာသံဃာမမည်သနည်းဟူ သောတတ်
ယပုစ္ဆာ၏အဖြေမှာမှထင်ရှားဖြစ်လတ္တံ့။ ။ ပုပ္ဖမပုပ္ဖာ၏စိ
သဇ္ဇနာ။ မဂ်သေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်၏အစွမ်းဖြင့်။ ကိုးပါးသောတ
ရားတော်သည်။ ဝါ။ ပရိယတ်နှင့်တကွ။ ဆယ်ပါးသောတ
ရားတော်သည်။ ဓမ္မမည်၏။ ၎င်းပုဒ်ကိုပိပြုတ်ပြုမှုကား။ ။
အတ္တာနံဓာရန္တေစတုသုအပါယေသု ဝဇ္ဇဒုက္ခေသုစမတမာ
နေကတွာဓာရေတိတိဓမ္မော။ ။ ဟုပြု။ ။ ယောသဒ္ဓါ
ပေါ။ အကြွင်သဘောတရားသည်။ အတ္တာနံ။ မိမိကိုယ်ကို။ ဇာ
နုရန္တေ။ ဆောင်သောသူတို့ကို။ စတုသု။ လေးပါးကုန်သော။
အပါယေသုစ။ အပါယ်ထုံတို့၌၎င်း။ ဝဇ္ဇဒုက္ခေသုစ။ ဝဇ္ဇ်ဆင်း
ရဲတို့၌၎င်း။ အပထမာနေ။ မကျစေသည်တို့ကို။ တကွာ။ ပြု၍။
ဝါ။ အပထမာနေ။ မကျစေသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ကတွာ။ ပြု၍။
ဓါရေတိ။ ဆောင်တတ်၏။ နှုတ်တတ္ထိ။ ထိုကြောင့်။ သေါသသာ
ပေါ။ ထိုတရားသဘောသည်။ ဓမ္မော။ ဓမ္မမည်၏။ ။ မဂ်သေး
တန်။ မဂ်သေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်။ ပရိယုတ်အားဖြင့်ဆယ်ပါးသော
တရားရစေ။ ။ ဆောင်ခြင်းသည်။ သဘောကိုဆောင်ခြင်း။
သတ္တဝါကိုဆောင်ခြင်းဟူ၍။ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့
ထွင်။ ကုသသာဓမ္မာ အစရှိသောပုဒ်တို့၌။ သဘာဝဓာရဏကို
ရအပ်၏။ ဤဝစနုတ္တကား။ ရှိခိုးခြင်းငှာသံသောတရားကို။ အ
ထိုရှိအပ်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တဝါရဏကို။ ရအပ်၏။ ဤ
နေက်ကိုပြခြင်းငှာ။ သတ္တေသုဟူသောပါဌ်ကိုမိန့်သည်။ ။
သတ္တဝါ သည်လည်း။ တရားကိုဆောင် သောသတ္တဝါ။ မ
ဆောင်သောသတ္တဝါဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုထွင် မဆောင်
သောသတ္တဝါတို့ကိုနှစ်စေခြင်းငှာ။ အတ္တာနံဓာရန္တေဟူသော
ပါဌ်ကို မိန့်သည်။ ။ ဆောင်ခြင်း မည်သည်ကား။ ထိုက်
သည်အားဈေးဝှာ။ ရခြင်းသည်၎င်း။ သင်ကြားခြင်း သည်
၎င်း။ ဆောင်သည်မည်သောကြောင့်။ အာမာ။ အာမာရ်အ

နည်းမေးသော်။ အကြင်လျှိုးသောအခြင်းအရာဖြင့်ဆောင်၏။
 ထိုဆောင်သောအခြင်းအရာကိုပြခြင်းငှာ။ စတုသုအပါယော
 သုဝနုဒုက္ခေသုဝ။ အပတမာနေကတွာ။ ဟူသောပါဠိကိုမိန့်
 သည်။ ။ ထိုစကား သည် မှန်၏။ လောက၌ ဝန်ကို ရွက်
 ဆောင်ခြင်းသည်။ စင်စစ်အားဖြင့်။ မံကျစေသည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်သာဆောင်သည့်မဟုတ် ကျစေသည့်၏အစွမ်းဖြင့်သည်း
 ဆောင်၏။ တရားတော်၏။ သတ္တဝါကိုဆောင်ခြင်းသည်။ စင်
 စစ်အားဖြင့်မကျစေသည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်ဆောင်၏။
 ကျစေသည်၏အစွမ်းဖြင့်မဆောင်ဟူလို။ ။ သောတာပတ္တိ
 မဂ်ကိုသာလျှင်ရည်၍။ စတုသုအပါယောသု။ ဟူသောပါဠိကို
 မိန့်သည်။ ။ မဂ်လေးပါးအပေါင်းကိုရည်၍။ နုဒုက္ခေသု။
 ဟူသောပါဠိကိုမိန့်သည်။ ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သော
 တာ ပတ္တိမဂ်သည်။ မိမိကိုဆောင် ကုန်သော သူတို့ကို။ အ
 ပါယ် ဘုံတို့၌။ မကျ စေတတ်။ သတ္တမ ဘဝမှ အထက်၌။
 သုဂတိဘုံ၌လည်း။ မကျ စေတတ်။ ဘဲ။ ကြောင့် နည်းဟူ
 မူကား။ ထိုအ ပါယ်ဘုံ။ သုဂတိ ဘုံတို့၌ ဖြစ်ခြင်း၏။ အ
 ကြောင်းကို။ သတ်တတ်သောကြောင့်တည်း။ သကဒါဂါမိ
 မဂ်သည်။ ကာမသုဂတိဘုံတစ်ပါး။ မကျစေတတ်။ အနာဂါမိ
 မဂ်သည်။ အလုံးစုံသောကာမသုဂတိဘုံ၌။ မကျစေတတ်။ အ
 ရဟတ္တမဂ်သည်။ ခူပဘုံအရပ်တို့၌။ မကျစေတတ်။ ဘဲ။
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ထိုဘုံတို့၌ဖြစ်ခြင်း၏။ အကြောင်းကို
 သတ်တတ်သောကြောင့်တည်း။ ။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌသာလိ
 နီ။ အဋ္ဌကထာ၌။ ။ သစေတိသောတာပနုဿ သောတာ
 ပတ္တိမဂ္ဂေါ။ အဘာဝိတော။ အဘာဝိသာဋ္ဌပေတော။ သတ္တမတ
 ဝေအနမ တဂ္ဂေသံ သာရ ဝနု ဥပါဒိ ဣက။ ခန္ဓပ ဝတ္တံပ
 ခန္ဓေယျ။ ကသ္မာကဿပဝတ္တိနံ။ ဧတုနံအတ္တိတာယ။ အဝ
 နိသည့်ဖြစ်မိန့်အပ်ပြီ။ ။ အမိတ္တဝယ်ကား။ အကယ်၍သော
 တာပတ္တိမဂ်သည်။ သောတာပတ္တိမဂ်ကို။ မပွား သည်ရှိ

သော်၊ မပွားသောသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ခုနစ်ခုပြော
သောဘဝကိုထား၍။ အစမထင် သောသံသရာဝဋ်၌။ ဥပါ
ဒိဏ္ဍကခန္ဓာဖြစ်ခြင်း သည်ဖြစ်ရာ၏။ ဘဲကြောင့်နည်းဟူမူ
ကား။ ထိုဥပါဒိဏ္ဍက ခန္ဓာဖြစ်ခြင်း၏။ အကြောင်းရှိသော
ကြောင့်တည်း။ ဒိဋ္ဌိသံယောဇနံ။ သီလဗ္ဗတပရာမာသသံယော
ဇနံ။ ဝိစိကိစ္ဆာသံယောဇနံ။ ဒိဋ္ဌာနုသယ။ ဝိစိကိစ္ဆာနုသယ။ ဤ
ငါးပါး သောကိလေ သတို့ကို။ ထိုသောတာပတ္တိ မဂ်ဖြစ်
သော်သာလျှင်။ ကောင်းစွာသတ်တတ်၏။ ယခုအခါ၌။ အ
ဘယ်သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ခုနစ်ဘဝတို့ကိုထား၍။ အစ
မထင်သောသံသရာဝဋ်၌။ ဥပါဒိဏ္ဍကခန္ဓာ၏။ ဖြစ်ခြင်းသည်
ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဤသို့သောတာပတ္တိမဂ်သည်။ ဥပါဒိဏ္ဍက
ခန္ဓာ၏။ ဖြစ်ခြင်းကို မဖြစ်အောင်ပြု၍။ ဥပါဒိဏ္ဍကခန္ဓာမှထ
သည်မည်၏။ အကယ်၍။ သကဒါဂံ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သ
ကဒါဂါမိမဂ်ကိုမပွားသည်ရှိသော်။ မပွားသောသကဒါဂံ
ပုဂ္ဂိုလ်အား။ နှစ်ဘဝတို့ကိုထား၍။ ငါးဘဝတို့၌။ ဥပါဒိဏ္ဍက
ခန္ဓာ၏။ ဖြစ်ခြင်းသည်ဖြစ်ရာ၏။ ဘဲကြောင့်နည်းဟူမူကား။
ထိုဥပါဒိဏ္ဍကခန္ဓာဖြစ်ခြင်း၏။ အကြောင်းရှိသော ကြောင့်
တည်း။ ခုန့်ရင်းကုန်သောကိမရာဂသံယောဇနံ။ ပဋိစာသံယော
ဇနံ။ ခုန့်ရင်းသောကမရာဂါနုသယ။ ပဋိစာနုသယ။ ဤလေး
ပါးသောကိလေသတို့ကို။ ထိုသကဒါဂါမိမဂ်ဖြစ်သော်သာ
လျှင်။ ကောင်းစွာသတ်တတ်၏။ ယခုအခါ၌အဘယ်သကဒါ
ဂံပုဂ္ဂိုလ်အား။ နှစ်ဘဝတို့ကိုထား၍။ ငါးဘဝတို့၌။ ဥပါဒိဏ္ဍက
ခန္ဓာ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဤသို့သကဒါဂါမိမဂ်
သည်။ ဥပါဒိဏ္ဍကခန္ဓာ၏ဖြစ်ခြင်းကို။ မဖြစ်အောင်ပြုသည်
ဖြစ်၍။ ဥပါဒိဏ္ဍကခန္ဓာမှထသည်မည်၏။ အကယ်၍။ အ
နာဂံ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနာဂါမိမဂ်ကိုမပွားသည်ရှိသော်။ မ
ပွားသောအနာဂံ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ တဘဝကိုထား၍။ ခုနစ်ဘဝ
ဝဋ်၌။ ဥပါဒိဏ္ဍကခန္ဓာ၏ဖြစ်ခြင်း သည်ဖြစ်ရာ၏။

နည်းဟူမူကား။ ထိုဥပါဒိဏ္ဍကဓန္ဓာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ကာမရာဂသံယောဇနံ။ ပဒိုဗာ
 သံယောဇနံ။ ကာမရာဂါနုသယ။ ပဒိုနုသယ။ ဤသေးပါးသော
 ကိလေသာတို့ကို။ ထိုအနာဂါ ဝိမင်္ဂဖြစ် သော်သာ လျှင်။
 ကောင်းစွာသတ်တတ်၏။ ယခုအနုခါန္တ။ အဘယ် အနာဂ
 ပုဂ္ဂိုလ်အား။ တတဝကိုထား၍။ ဒုတိယတဝ၌။ ဥပါဒိဏ္ဍက
 ဓန္ဓာ၏ဖြစ်ခြင်း သည်ဖြစ်သတ္တံနည်း။ ဤသို့အနာ ဂါဝိမင်္ဂ
 သည်။ ဥပါဒိဏ္ဍကဓန္ဓာ၏ဖြစ်ခြင်းကိုမဖြစ် အောင်ပြုသည်
 ဖြစ်၍။ ဥပါဒိဏ္ဍကဓန္ဓာမှထသည်မည်၏။ ။ အကယ်၍ရ
 ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရဟတ္တမဂ်ကိုမပွားသည်ရှိသော်။ မ
 ပွားသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ရူပဘုံအရူပဘုံတို့၌။ ဥပါဒိဏ္ဍ
 ကဓန္ဓာ၏ဖြစ်ခြင်းသည်ဖြစ်ရာ၏။ ဘဲကြောင့်နည်းဟူမူကား
 ထိုဥပါဒိဏ္ဍက ဓန္ဓာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း ရှိသောကြောင့်
 တည်း။ ရူပရာဂသံယောဇနံ အနုရူပရာဂသံယောဇနံ။ ဥဒ္ဓစ္စ
 သံယောဇနံ။ အဝိဇ္ဇာသံယောဇနံ။ မာသံယောဇနံ။ မာနာ
 နုသယ။ တဝရာဂါနုသယ။ အဝိဇ္ဇာနုသယ။ ဤရှစ်ပါးသော
 ကိလေသာ တို့ကို။ ထိုအရ ဟတ္တ မဂ်ဖြစ် သော်သာ လျှင်။
 ကောင်းစွာ သတ် တတ်၏ ယခု အခါ၌ အဘယ် ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်အား။ တဖန်တဝ၌ဥပါဒိဏ္ဍကဓန္ဓာ၏ဖြစ်ခြင်းသည်
 ဖြစ်သတ္တံနည်း။ ဤသို့အရဟတ္တမဂ်သည်။ ဥပါ ဒိဏ္ဍကဓန္ဓာ
 ဖြစ်ခြင်းကို မဖြစ်အောင်ပြု၍။ ဥပါဒိဏ္ဍကဓန္ဓာမှထသည်
 မည်၏။ ။ ဤစကား၌။ သေတပါပတ္တိမဂ်သည်အပါယ်ဘုံမှထ
 ၏။ သကဒါဂါဝိမင်္ဂသည်။ ကာမသုဂတိဘုံ တစိပ်မှထ၏။ အ
 နာဂါဝိမင်္ဂသည်။ အလုံးစုံသောကံမဘုံမှထ၏။ အရဟတ္တမဂ်
 သည်။ ရူပဘုံအရူပဘုံအားဖြင့်အလုံးစုံသောဘုံတို့မှထ၏။ ။
 နိဗ္ဗာန်သည်ထိုမဂ်ဖိုလ်တို့၏အာရုံဖြစ်သောကြောင့်။ အပါယ်
 အနာဂါဝိမင်္ဂတို့၌မကျသော်လည်း။ ဖိုလ်လေးပါးသည်မဂ်
 အာရုံဖြစ်သောကြောင့်။ အပါယ်အစရှိသည်တို့၌

မကျစေသည်မည်၏။ ပရိယတ်သည်။ ထိုမဂ်လေးပါးကိုရခြင်း
 ၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။ အပါယ်အစရှိသည်တို့၌မကျ
 စေသည်မည်၏။ «မဂ်လေးတန်း» ဖိုလ်လေးတန်း၊ နိဗ္ဗာန်ပရိ
 ယတ်အားဖြင့်။ ဆယ်ပါးသော တရားတော်တို့သည်။ ဘယ့်
 ကြောင့်ဓမ္မမည်သနည်းမေးမူ။ «ရာဂဝိရာဂမိဒေဓပသော
 ကံ။ ဓမ္မသင်္ခတမပဋိကူလံ မဇ္ဈိမိမံပရဏံသုပိတတ္ထံ။ ဓမ္မဝိပ
 သရဏာရပေတိ။ ဟူသောဤပါဠိတော်ပါဠိဖြင့်။ မဂ်လေးတန်း။
 ဖိုလ်လေးတန်း။ နိဗ္ဗာန်။ ပရိယတ်တို့၏ ဓမ္မ၏အဖြစ်ကို။ သုရား
 ဟောတော်မူသောကြောင့်။ ဓမ္မမည်၏ဟုဖြေအပ်၏။ «ဤ
 ပါဠိမော်၌။ ရာဂဝိရာဂဟူသည်ကား မဂ်လေးပါးကိုဆိုအပ်
 ၏။ ဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူငြားအံ့။ ကာမရာဂဘဝရာဂအစရှိ
 သည်အပြားရှိသော။ အလုံးစုံသောရာဂကို။ ဝိရုဇ္ဈတိပဟိယျ
 တိတေတေန တိရိရာဂေါဟုဝစနတ္ထ ပြုရာသောကြောင့် ဟူပေ။

«တေတေန။ ဤမဂ်လေးပါးဖြင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိပဟိယျတိ။ ပယ်
 အပ်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ ဝိရာဂေါ။ ဝိရာဂမည်၏။ «အနေဇ
 မသောကံဟူသည်ကား ဖိုလ်လေးပါးကို ဆိုအပ်၏။ ဘယ့်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဇောဟုဆိုအပ်သော တဏှာ၏၎င်း။
 သိပ်လန့်ခြင်း၊ ပူပန်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ သောက၏၎င်း။
 ထိုတဏှာသောက၏ဖြစ်ခြင်း၌။ အကျွင်းမဲ့ကဲ့သည့်၏အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း။ «ဓမ္မသင်္ခတံဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာန်ကိုဆိုအပ်
 ၏။ ဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ တစုံတရပ်သောအကြောင်း
 ဖြင့်မမြဲပြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ «အပဋိကူလံ
 မဇ္ဈိမိမံပရဏံသုပိတတ္ထံ။ ဟူသည်ကား။ အလုံးစုံသောပရိ
 ယတ္ထိဓမ္မကိုဆိုအပ်၏။ ဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ မဆန့်
 ကြင်သည်ကိုပြုတတ်သောကြောင့်၎င်း။ အနက်သဒ္ဓါ၌မမြဲ၌
 သောကြောင့်၎င်း။ ကင်းသောဂုဏ်ကိုထင်စွာမြဲတတ်သော
 ကြောင့်၎င်း။ ကောင်းစွာဝေတန်အပ်သောကြောင့်၎င်းတည်း။

«ရုတိယပုစ္ဆာ၏ဝိသန္ဓနံ။ ။ သံယောဂံ။ ။

ယူသံဃော သမုတိသံဃောတိ။ အစရှိသောပါဠိနှင့်အညီ။
သံဃာသည်ဒက္ခိဏေယျသံဃာ။ သမုတိသံဃာဟူ၍နှစ်ပါးအ
ပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ရှစ်ယောက်တို့၏။
အပေါင်းသည်။ ဒက္ခိဏေယျသံဃာမည်၏။ ဝိပြုတ်မြေကား။

။ဒက္ခိန္တိဝံအနိသတ္တာတောယာတိဒက္ခိဏာ။ ။တော
ယ။ ဤဗျတ္တဝယ်ဝတ္ထုဖြင့်။ သတ္တာ။ သတ္တဝါတို့သည်။ ယထာ
ဝိဓေတာဟိ။ အကြင်အကြင်အထိုရှိအပ်ကုန်သော။ သမ္ပတ္တိဟိ။
အကျိုးပြည့်စုံခြင်းတို့ဖြင့်။ ဒက္ခိန္တိဝံအနိ။ ပွားများတတ်ကုန်
၏။ နှုတ်တသွာ။ ထိုသို့ပွားများကြောင်းဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်။
ဟောယာတိပဒေ။ တောယဟူသောပါဠိဖြင့်။ နိဒ္ဒန္တ။ ပြုအပ်
သော။ သာ။ ထိုဗျတ္တဝယ်ဝတ္ထုသည်။ ဒက္ခိဏာ။ ဒက္ခိဏမည်
၏။ ။တမလွန်လောကတို့ရည်မှတ်၍ဗျူဟာသောဗျတ္တဝယ်
ဝတ္ထုရစေ။ ။ဤအလိုဖြင့်ဗျတ္တဝယ်ဝတ္ထုသည်ဒက္ခိဏမည်
၏။ ။သံဒက္ခိဏံအရဟတိတိဒက္ခိဏေယျော။ ။ယော
ပုဂ္ဂလော။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တိဒက္ခိဏံ။ ထိုမြတ်သောအ
ဗျူဟာ။ အရဟတိ။ ခံထိုက်၏။ နှုတ်တသွာ။ ထိုကြောင့်။ သော
ပုဂ္ဂလော။ သည်။ ဒက္ခိဏေယျော။ ဒက္ခိဏေယျမည်၏။ အ
ရိယာပုဂ္ဂိုလ်စေ။ ။ဒိဋ္ဌိသီလသင်္ခါတေနသံဃတောတိသံ
ဃော။ ။ဒိဋ္ဌိသီလသင်္ခါတေန။ အယူသီလတူမျှသောအား
ဖြင့်။ သံဃတော။ ပေါင်းတော်အပ်၏။ နှုတ်။ ထိုကြောင့်။ သံ
ဃော။ သံဃာမည်၏။ ။ဒက္ခိဏေယျောစသောသံဃော
ဝါတိဒက္ခိဏေယျသံဃော။ ။ဒက္ခိဏေယျောစ။ မြတ်သော
အဗျူဟာခံထိုက်သည်လည်း။ ဟောတိဖြစ်၏။ သော။ ထိုမြတ်
သောအဗျူဟာခံထိုက်၏ဟူသည်။ သံဃောစ။ သံဃာသည်
လည်း။ ဟောတိဖြစ်၏။ နှုတ်တသွာ။ ထိုနှစ်ရပ်သောသတ္တိ
ကြောင့်။ ဒက္ခိဏေယျသံဃော။ ဒက္ခိဏေယျသံဃာမည်၏။ ။
ဒက္ခိဏေယျသံဃာသည်။ သံဃံလရဏံဝတ္ထုမိ။ အစရှိ
သော။ ။သမညအားဖြင့်။ စထုဝရအစရှိသည်

ရဟန် ၊ အပေါင်းသည်။ သရက်သံဃာမည်၏။ ပိဋိဟိဋ္ဌိမူ
 ကား။ ၊ သမဂ္ဂကမ္ဘာသရပဂစ္ဆတိတိသံဃော။ ၊ ဟုပြီ။ ၊
 ယောသရက်သံဃော။ အကြင်သရက်သံဃာသည်။ သမဂ္ဂ။
 အညိညွတ်။ ကမ္ဘာ ဥပုသ်ပဝါ ရုဏာစသောကံကြီး ကံငယ်
 သို့။ သရပဂစ္ဆတိ။ ကပ်၍ရောက် တတ်၏။ နှုတ်တစ္ဆာ။ ထို
 ကြောင့်။ သောရက်သံဃော။ ထိုသရက် သံဃာသည်။ သံ
 ဃော။ သံဃာမည်၏။ ၊ သရက်ယာသမ္ဘန္ဓော သံဃောသရ
 က်သံဃော။ သရက်ဟု။ စတုဂင်အစရှိသောဝိနည်းပညတ်နှင့်၊
 သမ္ဘန္ဓော။ စပ်သော။ သံဃော။ သံဃာတည်း။ သရက်သံဃော။
 စတုဂင်အစရှိသော။ ဝိနည်းပညတ်နှင့်စပ်သောသံဃာ။ ။
 သရက်သံဃာရစေ။ ။ ထိုသရက်သံဃာသည်။ သုဏါထုဓမ
 သန္တေသံဃော။ အစရှိသည်တို့၌ကား၏။ ။ ဤသုဏ္ဍာရတနာ။ တ
 ရားရတနာ။ သံဃာရတနာတည်းဟူသောရတနာမြတ်သုံးပါး
 တို့အား။ ဟူသောပဏာမဂါး၌။ သံဃာရတနာဟူသည့်။ သရ
 က်သံဃာကိုလည်း။ ယူသင့်သောဟူသောအံ့။ ယူသင့်၏။ ယူ
 သင့်ကြောင်းကို။ ကင်္ခါပိတရဏီဦးတန်း။ ။ တတ္ထပေါထုန္န
 နိကသံဃာသာပိပုဗ္ဗတာဂပဇိပဒါ။ မြို့တက္က။ ပုရိမစေတနာ
 ပယံပိယဒါနု ဇေတ္ထဝသင်္ဂဟေဝုဒ္ဓဗ္ဗော။ သောပိဟိတိညာပိ
 အရိယေနဒိဋ္ဌိသီလသာမညေနအသံဟဏေ။ ဝိနိယာနိပက္ခ
 ယေနပနပေါထုန္နနိကေနသံဃတက္ကဒက္ခိဏေယျပဏိတ
 ရဟောသံဃောယော။ ။ ဟူ၍မိန့်အပ်ပြီ။ ။ တတ္ထဝစနေ၊
 ထိုစကား၌၊ ပေါထုန္နနိက သံဃာသာပိ။ ပုထုနသံဃာ၏
 တည်း။ ပုဗ္ဗတာဂပဇိ ပဒါယ။ ပုဗ္ဗတာဂပဇိပဒါ၌။ မြို့တက္က။
 ကည်သည်၏အခြေကြောင့်။ ပုရိမစေတနာယံ။ ပုရိမစေတနာ
 ကို။ ဒါနေ။ ဒါန၌။ သင်္ဂဟေဝိယ။ သင်္ဂဟေဝိယသံဃာ။ ။ ဇေတ္ထ
 ဝ။ ဤအရိယာသံဃာ၌သာလျှင်။ သင်္ဂဟေဝိယသင်္ဂဟေဝိယကို။ ခ
 ဌဗ္ဗော။ မှတ်အပ်၏။ ဟိသစ္စ။ မှန်၏။ သောပိ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သံဃာ
 သည်လည်း။ အရိယေန။ အရိယာသံဃာနှင့်။ ပိတိသံဃာ

ညောနံ။ အယုသီလတုမျှသောအဖြစ်ဖြင့်၊ ကိစ္ဆာဒိအသံဟတေ၊
 အကယ်၍ကားမပေါင်းတော်အပ်၏ရှင်။ ပနတထာဝီ၊ ထိုသို့
 မပေါင်းတော်အပ်သော်လည်း။ နိယျာနိပက္ခိယေန။ ဝဋ်ဆင်
 ရဲမှထွက်မြောက်ဆိုသောအတို့ဖြင့်။ ပေါထုဇ္ဇနိကေန။ ပုထု
 ဇနသံဃာနှင့်။ သံဟတတ္တာ။ ပေါင်းတော်အပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ ပကိတရဟော။ မြတ်သောအယူကို ခံထိုက်သော။
 ဒက္ခိဏေယျသံဃောယေဝ။ ဒက္ခိဏေယျသံဃာ မည်သည့်
 သာယျင်တည်း။ ထိုစကားကို ကျမ်းဂန်အရာထိမ္မာစွန်း
 သီး။ ဆရာကြီးတို့နှစ်သက်တော်မူကြသည်။ ထိုကြောင့်
 မဏိသာရမဉ္ဇူ။ သာဒီကာန္တံ။ ထံယုတ္တံ။ ကထျာနုပုထုဇန
 သာဝိသေက္ခသင်္ဂဟတော။ ဟူ၍မိန့်အပ်ပြီ။ ထံဝစနံ။
 ထိုစကားသည်။ ယုတ္တံ။ သင့်၏။ ကသ္မ။ အဘယ့်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား။ ကထျာဏပုထုဇနသဝိ။ ကထျာဏပုထုဇနသံဃာ
 ကိုလည်း။ သေက္ခသင်္ဂဟတော။ သေက္ခန္တိယဥြိတ်အပ်သော
 ကြောင့်တည်း။ သီလဝန္တပုထုဇနရဟန်းသုညံ။ သောတာ
 ပန်နဝင်ကြောင်းကိုလည်း။ သီလဝန္တပုထုဇ္ဇနောပိသော
 တာပန္နေသွေဝသင်္ဂဟိဂစ္ဆတိ။ ဟူ၍အဋ္ဌကထာကြီးတို့
 လာသည်။ သီလဝန္တပုထုဇ္ဇနောပိ။ သီလဝန္တပုထုဇနရ
 ဟန်းသည်လည်း။ သောတာပန္နေသွေဝ။ သောတာပန်တို့နှင့်သာ
 ယှဉ်။ သင်္ဂဟံ။ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိရောက်၏။ ထိုသီလ
 ဝန္တပုထုဇနသံဃာသည်။ အရိယာပင်ဖြစ်ရကား။ စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့
 ခြင်းကိုမပြုအပ်။ ပြုမိသောသူသည်။ လူဖြစ်စေရဟန်းဖြစ်စေ
 ပြုမိသမျှသောကျသိုလ်တို့သည်။ အကျိုးမပေးဘဲ။ နတ်ရွာထံ
 ခါးစည်းဝိတ်။ မင်ဖိုလ်တံခါးလည်း ဝိတ်လေတော့သည်။
 ဖြစ်မှားမိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံ၌။ ဝန်ချက်တော့မှသာ။ သဂ္ဂါဝရ
 အာရုံသရဏကင်း၌တော့သည်။ ထိုစွပ်စွဲမိသောအရိယပ
 န်တို့အတွက်အပြစ်ကြီးသောကံဖြစ်၍။ အနန္တရိယကံ
 ကြောင်းကိုလည်း။ မဟာသာဝဇ္ဇောဟိအ

ရိယုပဝါဒေါ။ အနန္တရိယသဒိသော။ ။ ဟုအဋ္ဌကထာ ကြီး
 တို့နှ့်မိန့်ကြလေကုန်သည်။ ။ ဟိသစ္စံ။ ။ ဌာနီ။ အရိယုပဝါ
 ဒေါ။ အရိယုပဝါဒကံသည်။ မဟာသာဝဇ္ဇော။ အပြစ်ကြီး၏။
 ဝါ။ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏။ အနန္တရိယသဒိသော။ အနန္တရိယကံ
 နှင့်အလားတူ၏။ ။ ဤသို့ကျမ်းဂန်လာသည်နှင့်အညီ။ သိ
 ထဝန္တကလျာဏ ပုထုဇာန်သံဃာ သည်လည်း။ အရိယာသံ
 ဃာန္တပါဝင် ကြောင်းကိုရက္ခယလေ။ ။ တတိယပုစ္ဆ၏မိ
 သဇ္ဇာနာ။ ။ အက္ခရ်ဟူသောဤပိုဒ်ဖြင့်။ ရှိခိုးတတ်သောပ
 ထာမပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြသည်။ ။ ရှိခိုးပူဇော်ဖူးမျှော်မာန်လျှော့ကံ
 တော့ပါ၏ဟုရောနှံ။ ရတနာသုံးပါးမိဘဆရာစသောသူတို့အား
 ရှိခိုးပူဇော်ကံတော့ရာ။ ကါယန္တရစသည်ကိုဆို၍။ ရှိခိုးပူဇော်
 ကံတော့သင့်သလော။ ကါယကံစသည်ကိုဆို၍။ ရှိခိုးပူဇော်ကံ
 တော့သင့်သလောဟုပြားအံ့။ ။ သန္တမေတ္တာရှေးသွားရှိသော
 ကုသိုလ်မိတ်ဖြင့်ပြုသည်ဖြစ်က။ ကါယန္တရစသည်ဖြင့်ဆို၍။ ရှိ
 ခိုးပူဇော်ကံတော့သည်ဖြစ်စေ။ ကာယကံ။ စသည်ဖြင့်ဆို၍။
 ရှိခိုးပူဇော်ကံတော့သည်ဖြစ်စေ။ ပူဇော်သင့်ပူဇော်အပ်ပူဇော်
 ထိုက်သောရတနာသုံးပါးမိခင်ဘခင်ဆရာစသောသူတို့အား။
 ပူဇော် ကံတော့သည်ဖြစ်၍။ ပူဇာပ ပူဇနယျာနံ။ ဇေတမင်္ဂ
 လရက္ခမံ။ ဒေသနာတော်နှင့်လျော်စွာ။ ပူဇနိယျ။ ပူဇာပကုသိုလ်
 မင်္ဂလာတရား။ ပွားစီးခြင်း၏အကြောင်း။ ကောင်းမှုအထူးပင်
 ဖြစ်တော့သည်။ ။ ယင်းသို့ကောင်းမှုအထူး ဖြစ်သောကြောင့်။
 ဆရာမိဘတို့မှ။ ဥပဒေသရသည်အထိုက်။ ကျိုက်ရာပင်ဆိုသင့်
 ၍။ ဆိုတော့။ ခွါရကံနေရာမကျ။ ပိဝါဒပေါက်လဲ၍။ ကွဲပြားကြ
 သည်အရာမျှ။ အဘိဝါဒယာတိအဘိဝိသေသတောဝန္တိတ္ထိ။
 ဘယထာဘကုလစာရာဒိရဟေနသက္ကစ္စံ အာဒရေန။ ကါ
 ယဝစိမနောခွါရေဟိဝန္တိတူတိအတ္ထော။ ။ ဟူသောအဆီ
 မွေတ္တပိဘာဝနိစံသောဗို ကာကျမ်းတို့၌။ ဝနာဒိဗ္ဗာဏံ။ က
 မ္ပိတံကို။ ကံဖြင့်မပြ။ ခွါရဖြင့်ပြသည်ကို။ သာရဏသင်္ခါကာ

ဖြင့်သာဆို၍ပူဇော်ကံတော့ရမည်။ ကံဖြင့်ဆို၍ပူဇော်ကံတော့
 ဖြင်းသည်မသင့်။ အမှားဖြစ်သည်ဟူသော၊ ဝဝတ္ထာနစကားကို
 မူကားမဆိုသင့်။ သဟိုကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ။ အဘိဝါဒီ
 ယာတိ။ ထ။ ဝန္တိတ္တာတိအက္ခေသ။ ။ ဟူသောဒီကာပါဌ်သည်။
 ရှိခိုးပူဇော်သောသူတို့၏။ ဧရိဖြင့်သာဆို၍။ ရှိခိုးပူဇော်ရမည်
 နည်းဥပဒေသကိုပြုသည့်အရာမဟုတ်။ စင်စစ်သော်ကား။ မှီရာ
 သံဝဇ္ဈေတဗ္ဗဖြစ်သော။ အဘိဝါဒီယဟူသောပုဒ်၌။ ဝန္တနကြံယူ
 ၏ပြီးကြောင်းဖြစ်သော။ ကရိုဏ်းပုဒ်ကိုဆိုသင့်၏။ ရသင့်၏။ ရ
 သင့်သည်ထွင်။ ကရိုဏ်းဖြစ်ထိုက်သော ဧရိရသုံးပါးတို့ထွင်။
 တပါးပါးကို သံဝဇ္ဈေတဗ္ဗ၌ မမှတ်ယူသင့်သည်ဖြစ်၍။ ။
 ကဒေသ သာဂဟဇောအသတိ။ ဂဟေတဗ္ဗသာနိပ္ပဒေသတာ
 ဝိညာယတိ။ ။ ဟုလာသော သဒ္ဓါထက္ခဏာနည်း။ ။ တိ
 သောဝဇ္ဈမာဘိက္ခဝေဝန္တန။ ကာယေနဝန္တတိ။ ဝစသာဝန္တတိ။
 မနသာဝန္တတိ။ ။ ဟုလာသောပါဠိတော်နည်းများနှင့်လျှော်
 စွာ။ ဧရိသုံးပါးလုံးဖြင့်ပင်။ ကရိုဏ်းဖြစ်သင့်သည်ဟူသော။
 အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုသာပြသည်အရာဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

။ အကယ်၍ဧရိရနှစ်သက်သူတို့က။ အယူဝါဒအတိုင်း။ ရှိခိုး
 ပူဇော်သော သူတို့အား။ ဧရိဖြင့်သာရှိခိုးပူဇော်ရ မည်နည်း
 ဥပဒေသကိုပြု၏ ဟုမှတ်ယူချေသော်။ ၎င်းဒီကာဆရာပင်စီ
 ရင်သည်ကျမ်းအစ၌။ ရတနတ္ထယပဏာမကိုပြတော်မူရာ။ ပိ
 သုဒ္ဓကရုဏာညာဏ်စသော။ ပထမဂါထာစကားမှာ။ ဧရိက
 ရိုဏ်းမပါ သည်ဖြစ်၍။ ၎င်းဒီကာ ဆရာသည်။ ယထာဝါဒီမ
 ဖြစ်ခဲ့ဟူ။ ဝဝတ္ထာနစကားကိုမဆိုကောင်းချေ။ ကံဖြင့်ဆို၍ပူ
 ဇော်ကံတော့ခြင်းသည်။ မသင့်အမှားဖြစ်သည်ဟူရာ၌လည်း။
 အမွန်ရှည်စွာ ဆရာမိက။ ပြဿသွန်သင်အစည် ဆင်းသက်
 သောဥပဒေသဥပနိသျှကြီးကိုကား။ အထူးထူး အပြားပြား
 သောဝတ္ထာနစကားအတ္ထနယတို့ဖြင့်။ သင့်သော အကြောင်းကို
 ဟောသောအရာပင်သည်ဟု။ ယောနိသောမနာဘိကာရဖြစ်

ရာကောင်းထူး။ မိမိတို့လေ့ကြက်မှတ်သားမိသောဝနနကြိယာအရကို။ ပဏာမစေတနာကံပြုဋ္ဌာန်းသောနာမက္ခန္ဓာ၊ ခန္ဓါရ၏။ အရကိုထိုစေတနာကံ၏ပြီးကြောင်း၊ ဇာရိဏ်းဖြစ်သောဝိညတ်ကုသိုလ်ကိုယူရသည်နည်း။ တစိတ်ကိုထိမြင်သည်နှင့်။ ခုံထမင်ဆိုခြင်မကံမော။ ပြောဆိုမိလေသည် အရာဖြစ်သည်ဟု။ ဆိုခွင့်ရှိချေသည်။ ဘိကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ချင်းတို့ထိမြင်သောနည်းတပါးဖြင့်သာရကောင်းသော သဘောမရှိ။ နာနာယနိပုဏ္ဏဂန္ထိရုံကျမ်းဂန်ဟူသည့်နှင့်။ ကါယကံစသည်ဖြင့်၊ ဆိုရာ၌လည်း။ ကာယ၏အရကို။ စိတ္တသဓမ္မာနုပ္ပကာယ။ ဝစီ၏အရကိုစိတ္တသဓမ္မာနုပ္ပကာယ။ မနော၏အရကို။ စေတနာအနတ္တိစသည်မှတပါးသောမတိကုသိုလ်စိတ္တ၊ ပြုန်ဟူ၍ ငါးကံ၏အရကို။ စောပနကြိယာဟူသောဝိညတ်ဇွေး။ အနတ္တိဇ္ဈာစသောကြိယာဖြစ်သည်ဟူသော်၎င်း။ တကြောင်းလည်းကာယ၏အရကိုကာယဝိညတ်။ ဝစီ၏အရကိုဝစီဝိညတ်။ မနော၏အရကိုမနာနည်းကုသိုလ်စိတ္တ၊ ပြုန်ဟူ၏။ ကံ၏အရကိုနုပ္ပကာယ၏သတ္တိ။ စလနဟူသောစောပနကြိယာ။ ဥပါဒိဇ္ဈကဗန္ဓနဟူသောစောပနကြိယာ။ အနတ္တိဇ္ဈာစသောကြိယာဖြစ်သင့်ဟူ၍။ ကါယကံစသည်ဖြင့်၊ ဆိုသောစကားလည်းအသင့်ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် ကံဖြင့်ဆို၍ပူဇော်ကံတော့ချင်းသည်မသင့်။ မှူးဖြစ်သည်မဆိုကောင်းပေ။ ယင်းသို့ဖြစ်၍။ ပဝေဏီမှလာသောဆရာမိဘတို့၏။ ဥပဒေသကြဝါဒအရာများကို။ သေချာစေရအောင်မရှုမဆင်ခြင်ဦးဘဲ။ စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့မှုကိုမပြု သင့်မပြုထိုက်မပြုကောင်းပေ။ ဤသို့ကာယကံစသည်ကိုဆို သောစကား၌။ နည်းနှစ်ပါးဖြင့်အသင့်ဆုံး ဖြတ်သည်အရာကို စေတနာ၏ ကံမည်သောအဖြစ်ကို။ သဘာဝဆောင်ရာ။ ဓမ္မသင်္ဂဏီအဋ္ဌာကထာ၌။ စေတနာသမ္ပဝေဓိ။ စေတယိတ္တာကံမ္ပကံတော့။ ကာယောနဝေဓိသမ္ပဝေဓိဟူသောပါး ဗွိတေဝိပါဌ၌။ စေတယိတ္တာသမ္ပဝေဓိ

ဝသော ဒုတိယဝါကျ၏အနက် သဘောကိုပြသော။
 ယထာစ စေတနာယစေတယိတ္တာ ကာယဝါစာဟိ စောပန
 ဩယာယံ မနဿ စအဘိဇ္ဈာဒိ ကြိယံက ရေတိ။ တဿ
 ထဿကြိယာ ကာရဏံ။ စေတနကံအဟံ ကမ္မံဝဒါမိတိ
 အတ္ထော။ * ။ဟူသောမူလဋီကာ။ ထိုဒီကာ၏ အနက်
 ကိုပြသော။ ။စောပန ကြိယန္တိ ဝိညတ္တိ နွယ်အယ
 တတ္တဟိဝိတ္တ သရဋ္ဌာ နကာယ သဒ္ဓဝါစာဟိကာယ ဝစိဝိ
 ဉတ္တိဟိဝေဝါ ပုရိမာပုရိမာဟိ ပဝတ္ထတဗ္ဗတ္တာ။ ကာယဝါ
 စာဟိစောပန ကြိယာယံကရေတိတိဂုတ္တံ။ ထမ္ပိကာရကရ
 ဏာဘူတာနံ။တတ္ထာပတ္တေနတော။ အထဝါကာယဝါစာဟိတိ
 ကာယဝစိဝိညတ္တိဟိ။ စောပနကြိယန္တိပကာယသထမ္ပ
 နစလနကြိယံ ဥပ္ပာဒိဏ္ဏဗာနနကြိယဉ္စသောဟိ ကြိယာဉ္စပ
 ပကာယံထမ္ပေတုစာလေတုပစ္စယော ဘဝိတုံသမတ္ထောတိ။
 ဥပါဒိဏ္ဏဗာနနသပစ္စယဘူတောတိဝရတ္တတ္တာ။ ကာယဝစိ
 ဝိညတ္တိဟိနိပစ္စတိတိ။ ။ဟူသောအနုဋီကာ။ ။ဤပါဠိ
 အဋ္ဌကထာ များကို။ ဟောခတ်ထားနှိုင်းရှည် ကြိစည်သဖြင့်
 မှတ်ယူရမည်။ ။ရှိခိုးပူဇော်ကံတော့ပါ၏ဆိုရာ၌။ရှိခိုးပူဇော်
 သည်အရာထင်ရှားသိသာ၏။ ကံတော့ခြင်းမှာ။ ဖြစ်မှားလွန်
 ကျူးမိသောအဖြစ်ကို သည်းခံစေလို သောအားဖြင့်ကံတော့
 ခြင်း။ပဋိသန္ဓါရအစေ့အစပ်လေ့ကဝတ်ပြုသောအားဖြင့်။ကံ
 တော့ခြင်းနှစ်ပါးတို့တွင်။သုရားတရားရဟန်းသံဃာတို့ထံမှာ။
 ပဋိသန္ဓာယလောကဝတ်ပြုသောအားဖြင့်။ ကံတော့ကြသည်
 ဟူ၍လည်းယူရထွယ်မရှိ။လွန်ကျူးဖြစ်မှားမိသည့်ဟူ၍လည်း
 ထင်ရှားမသိထိုသို့ဖြစ်ချေ။။ယခုအခါရထာနာသုံးပါးသို့ဆည်း
 ကပ်ကြသော။ဥပါသကာဥပါသကီတို့မှာ။ ပူဇော်အပ်ပူဇော်
 ရောက်စေရာရတနာသုံးပါးတို့၌ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းကိုပြုသောစေ
 ကာ။ထိုအခါအနုရာဟံကိုပြုတတ်လေ။မကောင်းမှုအကုသိုလ်
 ကံတို့ကိုမပြုတတ်အောင်။ မှီငြမ်း။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကိုရ

ခြင်းဝသေါလေ၊ ကိလောကုတ္တရာအကျိုးတရားတို့ကိုဖြစ်စေ
 နှိုင်း၏ဟူထို။ ။ကံတော့ရသောအကျိုးအား ဖြင့်ဟူသော
 ပိုဒ်ကို။ ကင်းလွတ်၍။ ဟူသောပိုဒ်။ ရပါလို၏ဟူသောပိုဒ်တို့၌
 စပ်။ အပါယ်လေးပါး။ ကပ်သုံးပါး။ အရပ်ပစ်ရှစ်ပါး။ ရန်သူမျိုး
 ငါးပါးတို့မှကင်းလွတ်ခြင်းသည်။ ပဏာမစေတနာ၏အကျိုး
 ပင်ဖြစ်သောကြောင့်။ ကံတော့ရသော အကျိုးအားဖြင့်ဟူ၍မ
 ဆိုသင့်ဟူငြားအံ့။ ။ဆိုသင့်၏။ ဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ကား။ အပါယ်လေးပါး။ ကပ်သုံးပါး။ အရပ်ပစ်ရှစ်ပါး။ ရန်သူ
 မျိုးငါးပါးတို့မှကင်းလွတ်ခြင်းသည်။ ထိုပဏာမစေတနာ၏
 အကျိုးအားဖြင့်ကင်းလွတ်သည်။ မဂ်တရားဖိုလ်တရား။ နိဗ္ဗာန်
 တရားတော်မြတ် ကိုရခြင်း သည်လည်း။ ထိုစေတနာ၏အ
 ကျိုးအားဖြင့်ရသည်။ အကျိုးတခြား၊ ကင်းလွတ်ခြင်းရခြင်း
 တခြာ မဟုတ်။ ကင်းလွတ်ခြင်းကြံယာ။ ရခြင်းကြံယာသည်
 အကျိုးတရားပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ထိနာ ဝိကရဏဝ
 သေသနအနက်ကိုယူ၍၊ အကျိုးအားဖြင့်ဟုဆိုလေသည်။ ။
 ဥပမာကား။ အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာ၌။ ဝိပါကဇိဒ္ဓိဟူသော
 ပုဒ်ကို။ ဝိပါကေနဇာတာဝိပါကဇာ။ ဝိပါကေန။ အကျိုးအား
 ဖြင့်။ ဇာတာ။ ဖြစ်သည်တည်း။ ဝိပါကဇာ။ အကျိုးအားဖြင့်ဖြစ်
 သည်။ ဝိပါကဇာယအုဒ္ဓိ။ ဝိပါကဇိဒ္ဓိ။ ဝိပါကဇာယ။ အ
 ကျိုးအားဖြင့်ဖြစ်သော။ အုဒ္ဓိ။ ထန်ခိုးတည်း။ ဝိပါကဇိဒ္ဓိ။ အ
 ကျိုးအားဖြင့်ဖြစ်သောတန်ခိုး ဟူသကဲ့သို့မှတ်သေ။ ။ကံ
 တော့ရသောအကြောင်းကြောင့်။ ဟုပြင်၍ဆိုကြသည်မှာ။ မိ
 မိတို့မည်ခြင်းမျှသာဖြစ်သည်။ ။မဂ်တရား။ ဖိုလ်တရား။
 နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ်ကိုရပါလို၏ဟူရာ၌။ သောတာပတ္တိ
 မဂ်သော တာပတ္တိဖိုလ် ကိုရလိုသော ဝိပဿနာပေသာဂိဖြစ်
 သောဈာနလာ ဘိတိဟိတ်ကာ မဂ္ဂဂ္ဂိလ္လပုဂ္ဂိလ္လသည်။
 ဧတေ သုမ္ဘကသင်္ခါရတို့တွင်ကပါးပါးကိုမှတ်ခြင်းသည်။
 ရှေးအနိစ္စဟူ၍၎င်း။ သဗ္ဗေသင်္ခါရဒုက္ခဟူ၍၎င်း။

အနတ္တဟူ၍၎င်း၊ စီးဖြန်းဖန်များ၍။ သောတာပတ္တိမဂ်။ သောတာပတ္တိမဂ်ကိုရလိုလတ်သော်။ မိမိပဋိသန္ဓေမိတ်နှင့်၊ ဘုဒ္ဓဇာတိ သမ္ပယုတ္တဓမ္မသင်္ခါရ အားရုံ အားဖြင့်တူ သောမိတ်သည်။ မိမိပဋိသန္ဓေမိတ်နှင့်အာရုံတူ၍ ကာလအား ဖြင့်ဆက်တတ်ဖြစ်သော၊ ကံကမ္မနိမိတ်တိနိမိတ်အားဖြင့်သုံးပါးကိုတွင် ထပါးပါးကိုအာရုံပြု၍။ ဘဝဂီဝလနဘဝဂီဝ ပစ္ဆေဒဟု ဘဝင်ကိစ္စနှစ်ကြိမ်ဖြစ်၍ချုပ်၏။ ထိုနောင်တေ ဘုဒ္ဓကသင်္ခါရကိုတွင်ထပါးပါးကိုအာရုံပြု၍ဆင်ခြင်တတ်သော။ ဥပါနိဗ္ဗိဘင်နှင့်ပြည့်စုံသောမနောဒွါရာဝဇ္ဇာန်းမိတ်သည်။ အာဝဇ္ဇာန်းကိစ္စတကြိမ်ဖြစ်၍ချုပ်၏။ ထိုနောင်တေ ဘုဒ္ဓကသင်္ခါရ။ ထပါးပါးကို၎င်းအာရုံပြု၍။ မဟာကုသိုလ်ပဋ္ဌမနွေးတို့တွင်တရရသည်။ မန္တပညာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပရိကံ။ ဥပစာ။ အနုယံ။ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၍ဂေါတြဘူဟုခေါ်ကြမ်း။ တိက္ခပညာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥပစာ။ အနုယံ။ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၍။ ဂေါတြဘူဟုသုံးကြမ်း။ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပ သနာဇောကိစ္စဖြစ်၍ချုပ်၏။ ထိုနောင်နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၍။ တိက္ခပညာပုဂ္ဂိုလ်အားခေါ်ကြမ်း။ မန္တပညာ ပုဂ္ဂိုလ်အားပါးကြမ်း ဖြောက်။ ဈာန်အင်္ဂါ ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော သောတာပတ္တိမဂ်ပဋ္ဌမဈာန်မိတ် သည်လည်းကောင်း။ ဈာန်အင်္ဂါ ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော သောတာပတ္တိမဂ်ပဋ္ဌမဈာန်မိတ်သည်လည်းကောင်း။ ဈာန်အင်္ဂါသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော သောတာပတ္တိမဂ်တတိယဈာန် မိတ်သည်လည်းကောင်း။ ဈာန်အင်္ဂါနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ သောသောတာပတ္တိမဂ်တတိယဈာန်မိတ်သည်လည်းကောင်း။ ဂေါတြဘူသင်္ဂဟာကုသိုလ်တတိယနွေးတို့တွင်တရရဖြစ်၍။ ဈာန်အင်္ဂါနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သောတာပတ္တိမဂ်ပဋ္ဌမဈာန် မိတ်သည်လည်းကောင်း။ ပါဒကဈာန်။ သမထိကဈာန်။ ပုဂ္ဂလန္တရသယဈာန်။ နိဗ္ဗာန်ဖြင့် ဖြစ်သောဈာန်နိယမဝိပဿနာနိယမဈာန်တို့ကိုသိခြင်း။ သရဒယ

သစ္စာကိုပယ်ခြင်း။ နိရောဓသစ္စာကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်း။ မဂ္ဂ
သစ္စာကိုပွားစေခြင်းတည်းဟူသော ကိစ္စလေးပါးကိုတမြိုင်
နက်ပြီးစေလျက်။ ထကြွသောဇောကိစ္စဖြစ်၍ချုပ်၏။ ထိုနောင်
နိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း အာရုံပြု၍။ သောတာပတ္တိမဂ်စေတ
နာသည့်ဖြစ်စေအပ်သော။ မဂ်စိတ်နှင့်ချာန်အင်္ဂါအစရှိသော
အားဖြင့်တူသော။ သောတာပတ္တိဖိုလ် စိတ်သည်။ မနု ပညာ
ပုဂ္ဂိုလ်အားနှစ်ကြိမ်။ တိက္ခပညာပုဂ္ဂိုလ်အားသုံးကြိမ်။ ဇော
ကိစ္စဖြစ်၍ ချုပ်၏။ ထိုနောင်ပဋိသန္ဓေစိတ်နှင့်သုဒ္ဓိဇာတိသမ္ပ
ယုတ္တဓမ္မသင်္ခါရအာရုံအားဖြင့် တူသောစိတ်သည်။ မိမိပဋိ
သန္ဓေစိတ်နှင့်အီရုံတူ၍။ ဤသို့အားဖြင့်အတိတ်ဖြစ်သော။ ကံ
ကမ္မနိမိတ်ကလံနိမိတ်အားဖြင့်သုံးပါးတို့တွင်။ တပါးပါးကိုအါ
ရုံပြု၍။ ဘဝကိစ္စဖြစ်ထိုက်သရွေ့ဖြစ်၏။ ဤစိတ်သည်ပုဂ္ဂိုလ်
အားဖြင့်။ ကာမပုဂ္ဂိုလ် ခူပပုဂ္ဂိုလ်တို့နှစ်ပါး ဖြစ်သတည်း။ ဤစိ
တ်နှစ်ရှေးဘဝင်နောက် ဘဝင်တို့သည်။ အာမတ်ဟိတ်ဘဝင်
လေးခု။ ရူပဘဝင်၁၂ခုအားဖြင့်။ ကိုးခုဖြစ်သတည်း။ အာရုံအား
ဖြင့်ကား။ ရှေးဘဝင်နောက်ဘဝင်တို့သည်။ ကံကမ္မနိမိတ်က
လံနိမိတ်အားဖြင့် သုံးပါးတို့တွင်။ တပါးပါးကိုအားရုံပြုကုန်
၏။ မနောဒွါရာ ဖွဲ့နွဲ့န်း။ ပဋိကံ။ ဥပစာ။ အနုလုံစိတ်တို့သည်။
တေသုပ္ပကသင်္ခါရတို့တွင်။ တပါးပါးကိုအါရုံပြုကုန်၏။ ဂေါ
တြတူမဂ်စိတ်။ ဖိုလ်စိတ်တို့သည်။ နိဗ္ဗာန်ကိုသာ။ အာရုံပြုကုန်
၏။ အဓိအားဖြင့်ကား။ ကဝင်အစရှိသော အလုံးစုံသောစိတ်
တို့သည်။ ဇနွေးရှေးသ စိတ်နှင့် အတူဥပါဒ်မြိုင်သောဟဒယ
ဝတ္ထုရုပ်တို့သာမိကုန်၏။ ဤစိတ်သည်ကား။ သောတာပတ္တိ
မဂ်ကိုရသည့်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်မြင်းကြောင့်။ သောတာပတ္တိ
စိတ်မည့်၏ဟုလိုသော။ စိတ်ချင့်ကား။

ထိုနောင်သောတာပတ္တိ မဂ်ကိုဆင်ခြင် သည်တပိတိ။ သော
တာပတ္တိဖိုလ် ကိုဆင်ခြင် သည်တပိတိ။ နိဗ္ဗာန်ကို ဆင်ခြင်
သည်တပိတိ။ ပယ် ၃ ပါဠိး သောဒိဋ္ဌိဝိစိ နိဗ္ဗာဟူသောကိ
လေသာနှစ်ပါး ကိုဆင်ခြင် သည်တပိတိ။ မပယ်အပ်သေး
သောစောဘ။ ဧဝံ။ မေ။ ဟ။ မာန။ ထိန။ ဥဒ္ဓစ္စ။ အဟိရိက။
အနောတ္တပ္ပဟူသောကိလေသာနှစ်ပါးကိုဆင်ခြင်သည်တပိ
တိ။ ပေါင်းပစ္စဝေက္ခဏာငါးစိထိချရမည်။ ချုပ်ကား။

န ဖိ မ ဇော ဇ ဇ ဇ ဇ ဇော အင် နှစ်
ထပ် ထပ်ထပ်ထပ် ထပ် ထပ် ထပ်ထပ် ထပ် ထပ် ထပ် ထပ်

နောက်လေးစိထိချပုံတူ၏။ ပဌမထစိထိ၌။ အားရုံအားဖြင့်ရှေး
ထဝင်နောက်ဘဝင်တို့သည်ကံကမ္မ နိမိတ်ဂတိနိဒိဏ်အားဖြင့်
သုံးပါးတို့တွင်တပါးပါးကိုအာရုံပြုကုန်၏။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇာန်း
ပစ္စဝက္ခဏာတို့တည်း။ သောတာပတ္တိမဂ်ကိုသာ အာရုံပြု
ကုန်၏။ ။ ဒုတိယစိထိ၌။ အာရုံအားဖြင့်ရှေးဘဝင်နောက်ဘ
ဝင်ဆို၍။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇာန်းပစ္စဝက္ခဏာတို့တည်း။ သော
တာပတ္တိဖိုလ်ကိုအာရုံပြုကုန်၏။ ။ တတိယစိထိ၌။ ရှေးဘ
ဝင်နောက်ဘဝင်ဆို၍။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇာန်းပစ္စဝက္ခဏာတို့
တည်း။ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြုကုန်၏။ ။ စတုတ္ထစိထိ၌။ ရှေးဘ
ဝင်နောက်ဘဝင်ဆို၍။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇာန်းပစ္စဝက္ခဏာတို့
တည်း။ ပယ်အပ်ပြီးသောကိလေသာနှစ်ပါး ကိုအာရုံပြုကုန်
၏။ ။ ပဉ္စမစိထိ၌။ ရှေးနောက်ဆို၍။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇာန်းပစ္စ
ဝက္ခဏာတို့တည်း။ မပယ်အပ်သေးသောကိလေသာနှစ်
ပါးကိုအာရုံပြုကုန်၏။ ဤကားအထူး။

သောတာပတ္တိမဂ်။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုချပြီးသောကာမရူပ
အရူပသောတာမနိပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သောတာပတ္တိဖိုလ် ကိုဝင်
စားလိမ့်သော်။ ဘဝဂ်စလန။ ဘာဂ္ဂပစ္ဆေဒ။ ထိုနောင်ထေ
ရဝုဒ္ဓက။ ယ။ ထပါးပါးကိုအာရုံပြု၍မနောဒွါရာဝဇ္ဇာန်း။ ထိုသို့
အာရုံပြု၍တပါးပါးကိုလည်းကောင်းအာရုံပြု၍။ မပယ်ကု

သိုလိပဋ္ဌမန္တေတို့တွင်တရုသညာပုဂ္ဂိုလ်အား။ အနု
 လုံ။ အနုလုံ။ အနုလုံ။ အနုလုံဟုသုံးကြိမ်။ တိက္ခပညာပုဂ္ဂိုလ်အား။
 အနုလုံ။ အနုလုံ။ အနုလုံဟုသုံးကြိမ်။ ဇောကိစ္စဖြစ်၍ချစ်၏။ ထို
 နောင်နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၍ တိက္ခပညာပုဂ္ဂိုလ်အား၎င်း၊ နှစ်ခြင်း
 မန္တပညာပုဂ္ဂိုလ်အားငါးကြိမ်မြော်။ ဈာန်အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်
 စုံသောသောတာပတ္တိဖိုလ်ပဋ္ဌဈာန်စိတ်သည်လည်းကောင်း၊
 ပ။ စတုတ္ထဈာန်စိတ်သည်လည်းကောင်း။ အနုလုံသညာမဟာ
 ကုသိုလ်တတိယန္တေတို့တွင်တရုသညာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဈာန်အင်္ဂါနှစ်ပါးနှင့်
 ပြည့်စုံသောသောတာပတ္တိဖိုလ်ပဋ္ဌဈာန်စိတ်သည်လည်းကောင်း၊
 အဝဇ္ဇာပညာပုဂ္ဂိုလ်အားတို့ကိုအလိုရှိသောအတိုင်းအပဿနာသမာဓိဇော
 ကိစ္စဖြစ်၍ချစ်၏။ ထိုနောင်မိမိ။ ပ။ ဘဝင်ကိစ္စ ဖြစ်တိုက်သ
 ရှေ့ဖြစ်၏။ ဤပိတိသညာကားပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့်။ ကါမ။ ရူပ။ အာ
 ရူပပုဂ္ဂိုလ်တို့၌သိဖြစ်သတည်း။ ဤပိတိ၌ရှေ့ဘဝင်နောင်ဘဝင်
 တို့သည်။ တိဟိတ်ဘဝင် တေရသတို့သည်ဖြစ်ကုန်၏။ အာရုံ
 အားဖြင့်ကား။ ကာမဘဝင်ရူပဘဝင်ဆို၍။ အာကာသာနဉ္စာ
 ယထာနဘဝင်သည်။ အာကာသာသညာ။ ကြဉ်အပ်သောကုသိုလ်
 ကိုးပါးတို့တွင်။ ထပါးပါးကိုခွါ၍။ ရအပ်သောကောင်းကင်ပ
 ညာပိကမ္မနိမိတ်ကို။ အာရုံပြု၏။ ပိညာနဉ္စာယထာနဘဝင်သည်
 ပိညာနဉ္စာယထာနကုသိုလ်ကမ္မနိမိတ်ကိုသိအာရုံပြုကုန်၏။ အာ
 ကိဉ္စာယထာနဘဝင်သည်။ အာကာသာနဉ္စာယထာနကုသိုလ်
 စိတ်၏ မရှိခြင်းတည်းဟူသောနတ္ထိဘောပညာပိ။ ကမ္မနိမိတ်
 ကိုအာရုံပြု၏။ နေဝသညာနာသညာယထာနဘဝင်သည်။ အာ
 ကိဉ္စာယထာနကုသိုလ်ကမ္မနိမိတ်ကို အာရုံပြု၏။ မနောဒွါ
 ရာဇဇ္ဇန်း။ အနုလုံစိတ်တို့သည်။ တေထုပ္ပက။ ပ။ တပါးပါးကို
 အာရုံပြုကုန်၏။ သောတာပတ္တိဖိုလ်စိတ်သည်။ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံ
 ပြု၏။ အဘိအားဖြင့်ကားဘဝင်အဝ။ ပ။ စိတ်တို့သည်ကားမထုံ
 ရူပအံ့၌ရှေးရှေး။ ပ။ ဟဒယဇက္ခလိယာဒိကုန်၏။ အရူပထုံ
 ကား။ ဝဇ္ဇာရုံကိုမရှိမူဖြစ်ကုန်၏။ ဤပိတိသညာကား။

တာပတ္တိဖိုလ်ကိုဝင်စားသောအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သော
တာပတ္တိဖလသမာပတ္တိပရိယာယ်သည်၏ဟူလိုသော်။

ပရိယာယ်သား။

န ဝ မ	ယုံ	ယုံ	ယုံ	ယုံ	နိ	နိ	နိ	နိ	နိ	အွင်	အွင်	အွင်	မန္တပညာ ပုဂ္ဂိုလ်
ဝေဝေဝေဝေဝေဝေဝေဝေဝေဝေဝေဝေဝေဝေဝေ	ဝေ	ဝေ	ဝေ	ဝေ	ဝေ	ဝေ	ဝေ	ဝေ	ဝေ	ဝေ	ဝေ	ဝေ	
န ဝ မ	ယုံ	ယုံ	ယုံ	ယုံ	နိ	နိ	နိ	နိ	နိ	အွင်	အွင်	အွင်	ကိစ္စပညာ ပုဂ္ဂိုလ်
ဝေဝေဝေဝေဝေဝေဝေဝေဝေဝေဝေဝေဝေဝေဝေ	ဝေ	ဝေ	ဝေ	ဝေ	ဝေ	ဝေ	ဝေ	ဝေ	ဝေ	ဝေ	ဝေ	ဝေ	

သကဒါဂါမိမဂ္ဂပရိယာယ်သည်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂပရိယာယ်နှင့်တူ
၏။ ။ ထိုနောင်သကဒါဂါမိမဂ္ဂကိုဆင်ခြင်သည်တရားပရိယာယ်။ သ
ကဒါဂါမိဖိုလ်ကိုဆင်ခြင်သည်ဟုမိ၏။ နိဗ္ဗာန်ကိုဆင်ခြင်သည့်
တရားပရိယာယ်။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂသည် ခေါင်းပါးစေအပ်သော ရှုန့်ရင်း
သောလောဘဒေါသမောဟဟူသော။ ကိလေသာသုံးပါးကို
ဆင်ခြင်သည့်တရားပရိယာယ်။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂသည် ခေါင်းပါးစေ
အပ်သော။ သိမ်မွေ့စေသော။ ရောဂ။ ဒေါသ။ နှောင့်ယှက်သော။ ထိနု
ဥဒ္ဓစ္စ။ အဟိရိက။ အနောတ္တပ္ပဟူသော ကိလေသာရှစ်ပါးကို။
ဆင်ခြင်သည်တရားပရိယာယ်။ ပေါင်းပစ္စေကဏ္ဍ၏ဝါးပရိယာယ်။ ။
သကဒါဂါမိဖလသမာပတ္တိပရိယာယ်သည်။ သောတာပတ္တိဖလသ
မာပတ္တိပရိယာယ်နှင့်တူ၏။ ။ အနာဂါမိမဂ္ဂပရိယာယ်သည်။ သကဒါ
ဂါမိမဂ္ဂပရိယာယ်နှင့်တူ၏။ ။ ထိုနောင်အနာဂါမိမဂ္ဂကိုဆင်
ခြင်သည်တရားပရိယာယ်။ အနာဂါမိဖိုလ်ကိုဆင်ခြင် သည့်တရားပရိ
ယာယ်။ နိဗ္ဗာန်ကိုဆင်ခြင်သည့်တရားပရိယာယ်။ ပယ်အပ်သောကာမရာဂဒေါ
သဟူသော ကိလေသာ ရှစ်ပါးကိုဆင်ခြင် သည့်တရားပရိယာယ်။
ကြွင်းသောဘဝရာဂ။ မောဟ။ မာန။ ထိနု။ ဥဒ္ဓစ္စ။ အဟိရိက။ အ
နောတ္တပ္ပဟူသော ကိလေသာ ရှစ်ပါးကိုဆင်ခြင်သည်တရားပရိ
ယာယ်။ ပေါင်းပစ္စေကဏ္ဍ၏ဝါးပရိယာယ်။ ချုပ်တူ၏။ ။ အနာ
ဂါမိဖလသမာပတ္တိပရိယာယ်သည်။ သောတာပတ္တိဖလသမာပတ္တိ
ပရိယာယ်နှင့်တူ၏။ ။ ထိုနောင် အရဟတ္တ
မဂ္ဂကို ဆင်ခြင် သည်တရားပရိယာယ်။ အရဟတ္တဖိုလ် ကိုဆင်ခြင်
သည့်တရားပရိယာယ်။ နိဗ္ဗာန်ကိုဆင်ခြင်သည်တရားပရိယာယ်။ အရဟတ္တမဂ္ဂ

သဉ်ပတ်အပ်ပြီးသေ။ တဝရာဂ။ မေပာ။ မာန။ ထိန။ ဥဒ္ဓစ္စ။ အ
 တိရိက။ အနောတ္တပ္ပဟူသောကိလေသာ ၃ ပါးကိုဆင်ခြင်သဉ်
 တပိတိ။ ပေါင်းပစ္စာက္ခဏာလေးပိတိသာချရမည်။ ကြွင်း
 သောကိလေသာမရှိ။ ။ ပစ္စာက္ခဏာပိတိပေါင်းတရယုတ်နှစ်
 ဆယ်သာတည်း။ ။ အရဟတ္တဖလသမာပတ္တိပိတိတည်း
 နည်းတူပြီ။ ။ ပိတိချုပ်အဆုံးစုံကို။ အထက်သောတာပတ္တိ
 မဂ္ဂပိတိန္ဒြပြအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းကိုမှီ၍ထိလေတော့။ ။ ဈာန်
 မရသောသုက္ကပိတိတည်း။ ကတိဟိတ် ကမယုဂ္ဂိလ် သည်၎င်း။
 ဈာန်လာဘိဖြစ် ပြားသော်လည်း။ ဈာန်ကိုပါဒကမဂ္ဂိမူ၍။ ပ
 ကိတ္တိကသင်္ခါရကိုအာရုံပြု၍ စီးဖြန်းသော ကိတိတ် ကာမ
 ယုဂ္ဂိလ် နှုပယုဂ္ဂိလ်သည်၎င်း။ သောတာပတ္တိမဂ်။ သောတာ
 ပတ္တိဖိုလ်ကို ရထိုသော်။ ပ။ ဈာန်အင်္ဂါ ၇ ဝါးပါးနှင့် ပြည့်စုံ
 သောပဌမဈာန်သောပတ္တိမဂ်ပိတိတည်း။ ပိတိသနာနိယမ၏
 အစွမ်းအားဖြင့်တူ၍။ ဒုက္ခသစ္စာကိုပိုင်းခြား၍ထိခြင်း။ ပ။ ဇော
 ကိပ္ပတကြိမ်ဖြစ်၍ချုပ်၏။ ဤမျှသာထူးသည်။ အကြွင်းကား
 အထူးတပင်။ ။ ဤပိတိန္ဒြမဉ္ဇံဈာန် တရကိုသာချ။ ဒုတိယ
 ဈာန်ပသဉ်ကိုမချရ။ အကြွင်းကားအဟုတု။ ၁ ။ အဓိပ္ပါယ်
 ကိုပြပြီးအံ့။ ။ ဈာန်ပိတိန္ဒြဈာန်နောင်ဘဝင်ကျသကဲ့သို့။ မဂ္ဂ
 ပိတိန္ဒြမဂ်နောင်ဘဝင်မကျမူ၍။ ဘဲကြောင့်ဖိုလ် စိတ်ဖြစ်သူ
 နည်း။ မေး။ ။ မဂ်၏ကောင်းသောထဘောရှိသောမိမိအခြား
 ခဲ့၍။ အကျိုးပေးသောအားဖြင့်မြဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဂ်
 နောင် ဘဝင်မကျဘဲ။ ဖိုလ်စိတ်ဖြစ်သည် ဟုဖြေ။ ၂ ။ ဘဲ
 ကြောင့်မဂ် သည်မိမိအခြားမဲ့၍။ အကျိုးပေးပြီလေသနည်း။
 မေး။ ။ ဥတုနိယာမ။ ဝိနိယာမ။ ကမ္မနိယာမ။ ဓမ္မနိယာ
 မ။ စိတ္တနိယာမအားဖြင့်။ ဂါးပါးသောနိ ယာမကိုထွင်။ ကမ္မ
 နိယာမအားဖြင့်ဖြစ်လေသည်ဟုဖြေ။ ၃ ။ ဂါးပါးသောနိ
 ယာမကို၏ အထူး ကား အဘယ် နည်း မေး။ ။ အထူးရ
 သောသင်္ခပင်တို့၏။ ယပြိုင်နက် သောကာလဖြင့်။

ပွင့်စသည်တို့ကို။ ဆောင်ခြင်းသည်။ ဥဏှနိယာမမည်၏။ ထို
ထိုသို့သောမျိုးစေ့တို့သည်။ ထိုမျိုးစေ့နှင့်တူသော။ အသီး၏
ဖြစ်ခြင်း သည်၎င်း။ အနုန်း သီး၏ လိပ်၌ အပေါက် ရှိ သည်
၏ အဖြစ် သည် ၎င်း။ ဗီဇ နိယာမ မမည် ၏။ တိဟိတ် ဖြစ်
သောကံသည်။ တိဟိတ်ဖြစ်သော အကျိုးကို၎င်း။ နှိဟိတ်ဖြစ်
သော အကျိုးကို၎င်း။ အဟိတ် အကျိုးကို၎င်း ပေးခြင်းသည်။
ကမ္မနိယာမမည်၏။ သုရားလောင်း၏ ဖွားသော အခါ၌။ မြေ
ထုပ်ခြင်း အစရှိသော။ များစွာသော အထူးဖြစ်ခြင်းသည်။ ဓမ္မနိ
ယာမမည်၏။ အာရုံသည် ပဿာဒကို ထိခိုက်သည်ရှိသော်။ ထို
ထိခိုက်ခြင်းကြောင့်။ ပဉ္စဒွါရဝိတိ၌။ အဝဇ္ဇန်း အစရှိသော။
စိတ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ စိတ္တနိယာမမည်၏။ ဤသို့ထူးသည်
ဟုဖြေ။ ။ တိက္ခပညာ ပုဂ္ဂိုလ် အား ဥကြိယ။ မန္တာ ပညာ
ပုဂ္ဂိုလ် အား နှစ်ကြိမ်သာ။ ဘဲကြောင့် ဖြစ်လေသနည်း။ မန္တာ
ပညာပုဂ္ဂိုလ် အားလည်း။ သုံးကြိမ်ပင် ဖြစ်သင့်သည်မဟုတ်
သေးမေး။ ။ တရား သါအဝဇ္ဇန်း ရှိသော ဝိတိ၏။ ဇော ၇ ချက်
အတိုင်း အရှည်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယေးကြိမ်မြောက်
ဖြစ်သော မဂ္ဂနောက်၌။ ဖိုလ်စိတ် သုံးခုတို့ သည် ဖြစ်ကုန်၏။
ငါးကြိမ်မြောက် ဖြစ်သော မဂ္ဂနောက်၌။ ဖိုလ်စိတ် နှစ်ချက်သာ
ဖြစ်ကုန်၏ဟုဖြေ။ ။ ပစ္စက္ခဏာ ငါး ဝိတိတို့သည် ခပ်
သိမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အား ပင် ဖြစ်လေသော သောမေး။ ။ မဂ်
ကို၎င်း။ ဖိုလ်ကို၎င်း။ နိဗ္ဗာန်ကို၎င်း။ အမြဲဆင်ခြင်၏။ မပယ်အပ်
သေးသော ကိလေသာပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာတို့ကိုမူ
ကား။ ဆင်ခြင်သည်လည်းရှိ၏။ မဆင်ခြင်သည်လည်းရှိ၏။
ဟုဖြေ။ ။ အပ္ပနာ ဝိတိကိုဆိုသော ရော၌။ သဗ္ဗုပ္ပာယ်ဆရာ
မည်။ တတောပရိဘဝဂီ ပါတော ဟောတိ သာမဆိုမူ၍။
အပ္ပနာဝဿာနေဟု။ ဘဲကြောင့် ဆိုပြန်လေသနည်းမေး။ ။
တတောပရိဘဝဂီ ပါတော ဟောတိ ဟူ၍ သာသိချေသော်။
အပ္ပနာဝဿာနေဟု။ ငါးကြိမ်မြောက် သော အပ္ပနာ ဖြစ်သော

၌။ဘဝင်ကျသည့်သာယျင်ဖြစ်၏။မဂ်၏အခြားမဲ့၌။ဗိုလ်စိတ်
သည်မဖြစ်။သမာပတ္တိစိတ်ရှိလည်း။ဈာန်စိတ်ဗိုလ်စိတ်တို့
သည်။အဖန်တလဲလဲမဖြစ်ကုန်။ဤသို့လူကုန်ရာ၏။ထို
ကြောင့်။ထမန်အပ္ပနာဝသာနေဟူ၍ဆိုရပြန်သတည်းဟု
ဖြေ။။သင်းသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။အပ္ပနာဝသာနေကိုဆိုတန်ပေ။
ဘဝင်ပါတောသမာပတ္တိ။ဘဝင်ပါတောဝဟံ။ဝေသန္တိကို
ဘဲ။ကြောင့်ဆိုလေသနည်းမေး။။ဟပါးသေ။ဂိုဏ်းသား
ဖြစ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။လောကီအပ္ပနာတို့၌။ရှေးဦး
စွာဖြစ်သောအပ္ပနာမှတော့၌။တောကြိမ်ဖြစ်စေခြင်းငှ။
၂ကြိမ်၃ကြိမ်ကာမာဝရဇောတို့၏ဖြစ်ခြင်းကိုဖွင့်ကုန်သ
တတ်။ထိုကြောင့်ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အယူကိုဖြစ်ခြင်းငှာ။ဘဝင်
ပါတောဝဟူ၍။အဝဇာရဏနှင့်တကွဆိုရလေသတည်းဟု
ဖြေ။။သောမနဿကာမဇောနောင်။ဥပေက္ခာအပ္ပနာဘဲ။
ကြောင့်မဖြစ်လေတနည်းမေး။။ပြားသောဇာတ်ရှိသော
ဖေါ၏။အသေဝနပစ္စည်းသဉ်မဖြစ်သကဲ့သို့ပြားသောဝေဒနာ
ရှိသောဖေါ၏လည်း။အာသေဝနပစ္စည်း၏မဖြစ်ခြင်းကြောင့်
တည်းဟုဖြေ။။ကုသိုလ်ဇောနောင်။ကြိယာအပ္ပနာသည်။
ဘဲ။ကြောင့်မဖြစ်လေသနည်းမေး။။ပြားသောသန္တာန်၌ဖြစ်
ခြင်းကြောင့်ဟုဖြေ။။ပါဒကဗျာန်။သမထိတဗျာန်။ပုဂ္ဂ
လဇ္ဈာယဗျာန်ဟုဆိုအပ်သော။ဗျာန်နိယမ။ဝိပဿနာနိယမ
ဟူရာ၌။ပါဒကဗျာန်ဝသည်တို့၏အထူးကားအတတ်နည်း
မေး။။ပဌမဗျန်အစရှိသည်တို့တွင်။အကြင်အကြင်သို့
သောဗျာန်ကိုဝင်ဝေး၍။ထိုထိုသို့သောဗျာန်မှထ၍သင်္ခါရ
တရားတို့ကိုသုံးသပ်သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ဝေဒနာထွက်
မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောပုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာသည်ဖြစ်
၏။ထိုဗျာန်သည်။ပါဒကဗျာန်မည်၏။ဘဲ။ကြောင့်နည်းဟုမူ
ကား။ဝိပဿနာ၏နိစ္စသောအကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်
တည်း။အကြင်ဗျာန်ကိုသုံးသပ်သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏

ပဿနာသင်္ဃုတိဖြစ်၏။ ထိုချာန်သင်္ဃုတိသမထိတချာန်မဂ်ဖြစ်၏။ အေား
 ပဌမချာန် နှင့်တူ သောအင်္ဂါငါးပါးရှိသောမဂ်သည်၎င်း။ နု
 တိသချာန်အစရှိသည် နှိုတွင်။ တပါးပါးနှင့်တူသော။ အင်္ဂါ
 လေးပါးဝသည့် အခြားရှိသောမဂ်သည်၎င်း။ ဖြစ်ပါမှုကား
 ကောင်းလေ။ ဤသို့ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော သောဂါစေရ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏အလိုသည် ပုဂ္ဂလန္တရသမာပည်၏။ အတ္တိဇ္ဇာနိကံ
 အဗ္ဘုတိမဂ္ဂိ သောချာန် လိုဝင်စား၍။ ထိုချာန်မှထ၍။ တပါး
 သောချာန်ကိုသုံးသပ်၍ဖြစ်စေအပ်၏။ ထိုအခါ၌ပုဂ္ဂိုလ်၏အ
 လိုအားဖြင့်။ နှစ်ပါးကုန်သောပါဒကချာန်သမထိတချာန်ကို
 ထွင်။ တပါးပါးနှင့်တူ၏။ ပုဂ္ဂိုလ်၏လိုလိုသောသောဂါစောအ
 လိုသည့်အကယ်၍မရှိအံ့။ ဤသို့မရှိသော်။ အောက်အောက်
 သောချာန်မှထ၍။ အထက်အထက်သောချာန်တရားကိုသုံး
 သပ်၍ဖြစ်စေအပ်သောမဂ်သည်။ ပါဒကချာန်ကိုမငဲ့မူ၍။
 သမထိတချာန်နှင့်တူသည်ဖြစ်၏။ အထက်အထက်သောဂါစာန်
 မှထ၍။ အောက်အောက်သောဂါစာန်တရားကို။ သုံးသပ်၍
 ဖြစ်စေအပ် သောမဂ်သည်။ သမထိတချာန်ကိုမငဲ့မူ၍။ ပါဒ
 ကချာန်နှင့် တူသည်ဖြစ်၏။ ထိုစကားကိုဆိုသင့်စွ။ အောက်
 အောက်ဖြစ်သောဂါစာန်တရား။ အထက်အထက်ဖြစ်သောဂါစာန်
 သည်။ အားကြီး၏။ ဝေဒနာနိယမသည်ကား။ အလုံးစုံသော
 ဇာန်လည်း။ ပုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ နိယမဖြင့်ဖြစ်၏။ ထိုအ
 တူ။ ဇာန်မရသော သက္ကပဿကပုဂ္ဂိုလ်အား။ အလုံးစုံသော
 ဇာန်အင်္ဂါဖြင့် မှတ်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ထိုစကားကိုဆိုသင့်စွ။
 ထိုသက္ကပဿကပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပါဒကချာန်အစရှိ သည်ကို
 ၏မရှိသဖြင့် ထိုပါ ဒကချာန် အစရှိသည်ကို၏ အစွမ်းဖြင့်၊
 မှတ်ခြင်း မရှိသောကြောင့်။ ဝိပဿနာ နိယမဖြင့်။ အင်္ဂါ
 ငါးပါးရှိသည့်သာယျာဉ်ဖြစ်သောမဂ်သည်ဖြစ်၏။ သမာပတ်
 ကိုအစောမဂ္ဂိလ်အားလည်း။ ဇာန်ကိုအခြေမပြုမူ၍။ ပကိဏ္ဍ
 ကိုအစောမဂ္ဂိလ်သုံးသပ်၍ ဖြစ်စေအပ်သောမဂ်သည်သည်။

ဝိပဿနာနိယမဖြင့်သာလျှင်။ အင်္ဂါငါးပါးရှိသောမဂ်သံဃ်ဖြစ်
 ၏။ ။ ထိုသုက္ခဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဖိုလ်သဉ်းစဉ်း။ ဤသုက္ခဝိ
 ပဿကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဇာနိတံ နှင့် ဂရုဉ်သောမဂ်ကို။ အကယ်
 ၍ ရသည့် ဖြစ်အံ့။ ဤသို့ရသည် ရှိသော် ပဋ္ဌမဇာနိ ရှိသော
 ဖိုလ်သဉ်းသာ လျှင်ဖြစ်၏။ ဒုတိယဇာနိ အစရှိသည်တို့တွင်။
 တပါးပါးသောဇာနိနှင့် ဂရုဉ်သောမဂ်ကို။ အကယ်၍ ရသည့်
 ဖြစ်အံ့။ ဒုတိယဇာနိ အစရှိသည်တို့တွင်။ တပါးပါးသောဇာနိ
 နှင့် ဂရုဉ်သောဖိုလ် သည်သာ လျှင်ဖြစ်၏။ ဤသို့ဖြေ ပေအပ်
 ၏။ ။ နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ်ကို ရဟန်းကား။ ။ ပစ္ဆိမဘ
 ဝိကဖြစ်၍ အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရပြီး သောရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်အား ထင်ရှား ရှိသောသမ္ပန္နဓမ္မဇရာတတ် သောအား
 ဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်အဆုံး ခုတ်ဖြစ်လိုလက်သော်။ မိမိပဋိသန္ဓေစိတ်နှင့်
 ဘုဒ္ဓဇာတိ သမ္ပယုတ္တဓမ္မသင်္ခါရအာရုံအားဖြင့် တူသော။ ဥ
 ပါနိဋ္ဌိဘဝနှင့် ပြည့်စုံသော ကါမေတိဟိတ်ဘဝငယ်ေး ခုတ်ထွင်
 ထရသည့် မိမိပဋိသန္ဓေစိတ်နှင့် အာရုံတူ၍။ ကာလအားဖြင့်
 အတိတ်ဖြစ်သော။ ကံကမ္မနိမိတ် ဂတိနိမိတ်အား ဖြင့်သုံးပါး
 တို့တွင် တပါးပါးကို အာရုံပြု၍။ ဘဝင်ဝလနာဘဝင် ပစ္ဆေဒဟု
 ဘဝင် ကိစ္စနှစ်ကြိမ် ဖြစ်၍ ချုပ်၏။ ထိုနောင် ကံကမ္မနိမိတ် ဂတိ
 နိမိတ် ဟုခေါ်ဝေါ် အပ်သော ယင်တိုင်။ သောထေ ဘုဒ္ဓက
 သင်္ခါရကို အာရုံပြု၍။ ဆင်ခြင်တတ်သော ဥပါနိဋ္ဌိဘဝနှင့် ပြည့်
 စုံသော မနောဒွါ ရာဇဇွန်းစိတ်သည်။ အာဇဇွန်း ကိစ္စတကြိမ်
 ဖြစ်၍ ချုပ်၏။ ထိုနောင် ထိုထေဘုဒ္ဓကသင်္ခါရကို ၎င်း အာရုံပြု
 ၍။ လျှင် စွာသိတတ်သော ဥပါနိဋ္ဌိဘဝနှင့် ပြည့်စုံ သောမဟာ
 ကြိယာရှစ်ခု တို့တွင် ထရသည့်။ မရဏသန္ဓေဇာတိပွငါး
 ကြိမ် ဖြစ်၍ ချုပ်၏။ ထိုနောင် ထိုဇာတိအာရုံကို အာရုံပြု၍။ တဒါ
 နှိုကောဓ သတို့တွင် ထရသည့်။ တဒါနှို ကိစ္စနှစ်ကြိမ် ဖြစ်၍
 ချုပ်၏။ ထိုနောင် မိမိပဋိသန္ဓေစိတ်နှင့် ဘုဒ္ဓဇာတိ သမ္ပယုတ္တ
 ဓမ္မသင်္ခါရအာရုံအားဖြင့် တ။ သော ဥပါနိဋ္ဌိဘဝနှင့် ပြည့်စုံသော။

စိတ်သည်။ တဖန်ဘဝသစ်၌ ပဋိသန္ဓေအား အနန္တရ ပစ္စုပ္ပန်မှ
ထပ်မူ၍ မူတိကိစ္စထကြိမ်သာဖြစ်၍ချုပ်၏။ ဤထိဝိဒ္ဓိအာရုံ
အားဖြင့်။ ရှေးသဝင်စိတ်တို့သည်။ ကံကမ္မနိမိတ်ဂတိနိမိတ်
အားဖြင့်သုံးပါးတို့တွင်။ တပါးပါးကိုအာရုံပြုကုန်၏။ မနောဒွါ
ရာဝဇ္ဇန်။ မရုဏာသန္ဓေတော။ မူတိစိတ်တို့သည်။ ကံကမ္မနိမိတ်ဂ
တိနိမိတ်ဟူ၍မခေါ်ဝေါ်အပ်သေး။ ထင်တိုင်းသော်။ တေဘုဒ္ဓက
သင်္ခါရကုအာရုံပြုကုန်၏။ အဘိအားဖြင့်ကား။ ဘဝင်အစမှတစ်
အဆုံးရှိသောစိတ်တို့သည်။ မူတိစိတ်မှပြန်၍ ရေသည်ရှိသော်
၁၂ ချက်မြောက် သောစိတ်နှင့် ဥပါဒ်ဗျူဟသောဟဒယဝတ္ထု
ကိုသာမှီကုန်၏။ ဤစိတ်သည် ကား။ တဒါရုံနောင် မူတိ ကျ
သောစိတ်မည်၏ဟူဆိုသော်။ ။ စိတ်ချပုံကား။

အွင်	န	ဒ	မ	ဇ	ဇ	ဇ	ဇ	ဇ	ရုံ	ရုံ	ရုံ	}	တဒါရုံနောင်မှတစ်
ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ		
န	ဒ	မ	ဇ	ဇ	ဇ	ဇ	ဇ	ဇ	ရုံ	ရုံ	ရုံ	}	ထဒါရုံနောင်ဘဝင်
ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ		
အွင်	အွင်	အွင်	န	ဒ	မ	ဇ	ဇ	ဇ	ဇ	ဇ	ရုံ	}	ဘဝင်နောင်မှတစ်
ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ		
အွင်	အွင်	န	ဒ	မ	ဇ	ဇ	ဇ	ဇ	ဇ	ဇ	ရုံ	}	စောနောင်မှတစ်
ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ		
အွင်	အွင်	န	ဒ	မ	ဇ	ဇ	ဇ	ဇ	ဇ	ဇ	ရုံ	}	စောနောင်ဘဝင်
ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ	ထာ		
												}	ဘဝင်နောင်မှတစ်

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏မရုဏာသန္ဓေလေးစိတ်ချပုံကားပြီး၏။
မရုဏာသန္ဓေစိတ်၌။ ဧဝံသညပဝတ္တိကုသိုလ်ကြိမ်ကံကြောင့်
မဖြစ်လေသနည်းပေး။ ။ သေခြင်းနီးသည်၏။ အဖြစ်ဖြင့်။ ညံ့
သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောအဟုန်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ငါးချက်
သောမရုဏာ သန္ဓေတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏ဟုဖြေ။ ။ ရ
ဟန္တာတို့၏မူတိစိတ်သည်။ ရုပ်ကိုဖြစ်စေနိုင် မည်လောပေး။ ။
ဝဋ်ဆင်းရဲတည်းဟူ သောအဖြစ် မူထပြတ်ပြီးပြီးပြီး သော
သန္ဓာန်၌။ သာတိသယအားဖြင့်။ ဗြိမ်သက်စွာ ဖြစ်ရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏မူတိစိတ်သည်။ ရုပ်ကိုမဖြစ်စေ
နိုင်ဟုဖြေ။ ။ အဋ္ဌကထာအဆို။ ။ ရှင်အနန္တဆရာတော်။ ခပ်
စိတ်သောသန္ဓေတို့၏မူတိစိတ်သည်။ ရုပ်ကိုမဖြစ်စေနိုင်ဟု

ဆိုတော်မူ၏။ ။ဝိသုကြောယံကြံတေဂါဂန္ဓော။ဝသန္တောဓါတိ
ယါတြောင်သ။နုတျာယသိသိဝေထေရော။နာမြေခမြေပြီယေဝါ
တိ။ ။ပုညေနာဟံသိဝံယာမိ။သလောကြပံသသကြည့်။သ
မြဟကံသပြ။မြိန္ဒ။ ကြာဝံတြာဇေသေါမြောမြေ။တြောင်
သာနုတျာယသိ။တောင်သာဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ပညတ်သရတ်အပ်
သော။နဂရေ။ထန်းအုန်းဝေဆို။သာသည့်မြို့။ဇာတိယာ။ပရိ
သန္တေအားဖြင့်။ဝသန္တော။နေထသော။နာမြေန။ အမည်အား
ဖြင့်။မြေပြီယေဝါတိ။ဓမ္မဝိယဟူ၍။ဝိသုကြော။ကျော်ဝေါစွာထ
သော။သောထေရော။ထိုမထေရ်သည်။ အယံဂန္ဓော။ ဤကြ
ကံသဒီကာကျမ်းကို။ကြံတော။ပြုစီရင်အပ်ပြီ။ ။အဟံ။ဓမ္မဝိ
ယအမည်ရှိသောငါသည်။ပုညေန။တြိကာသဒီကာကျမ်းကို
အားထုတ်စီရင်ရသောကောင်းမှုသမ္ဘာစေတနာကြောင့်။သိ
ဝံ။ရွှေသိုနိဗ္ဗာန်။ဝေယနအောင်နိုင်။ကောင်းခေါ်တိုင်သို့။ယာ
မိ။သုခပရိပဒါ။ နိဗ္ဗာဘိညာဏ်။ လေ့နယ်မြန်သည်။ဝေါဒါန
င်ဇော။မြတ်မနောဖြင့်။လွယ်မောတည်တည်။ရောက်ရှိ၏။
သလောကြပံ။ ဓါဒဂဌဝိရူဠကမိနူပက္ခကုဝေရဟူ။ သိတင်း
ကြသည်။ လေးဆူဒေဝါ။ လောကပါနှင့်တကွဖြစ်ထသော။
ဝါ။နန္ဒ။ယမ။ဝံရုဏနှင့်။ ကုဝေရဟူ။ သိတင်းကြသည်။လေး
ဆူဒေဝါ။ လောကပါနှင့်တကွဖြစ်တသော။ဝါ။ဟိရိကြက္ကပ်။
ဝေဠုကျပ်ဖိတား။ တရားနှစ်ဖြာ။လောကပါနှင့်တကွဖြစ်ထ
သော။ သသကြိ။ စက်ဝရစ်နံ။ လက် ရှမ်းချိန်က။ အသု ရိန
ချိုး။ပြောက်လွင့်ညှိုးသည်။ တံခိုးကြီးမြတ်။ သိကြားနတ်နှင့်
တကွဖြစ်ထသော။သဗြဟ္မကံ။လောကဓာတ်စက်။ တိုက်အ
ကွက်ကို။သတ်ဆယ်ချောင်းဖြင့်။ဆယ်သောင်းတိုင်အောင်။
ဝင်းဝင်းပြောင်သား။ ကိုယ်ရောင်ကြီးမား။ ဇာနည်ပွား၍။ထ
ရားဝိတတ်။ရန်မက်မြဲ မြွေး။ကင်းစင်ဝေးသည်။ လူတေးနတ်
ဘ။ဝိသသင်္ချာ။ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်နှင့်တကွဖြစ်ထသော။သကြာ
မြိန္ဒ။သုရာဖိနို့။ တောင်ကြီးဖိက။သိသိကြေညက်။

ပျက်၍လူထုလူများလူပေါ်ထွားသား။ တရားပစ္စု။ တံခွန်
ထူသည်။ လူများထုရင်။ ရေမြေသျှင်တကွဖြစ်ထသော။ ပဇံ။
ကမည်းပိုးရွှေ။ မကြွင်းရအောင်။ ဇေတိသ်သူ။ သုံးပါးလူကို။
ဩဝံ။ ငါလျှင်ယခု။ အားထုတ်ပြုသည့်။ ကောင်းမှုမချို့။ ကု
သိုလ်ဖို့ကို။ ဩဇေ။ အမှုပေးဝေ၏။ မနောမြောခြေ။ ရွှင်မော
ထွစွာ။ စိတ်သန္တိဖြင့်။ သာသနာသရခေါ်စေသော။ ။

၁၂၄၄ ခုတန်ဆောင်ရမ်းလဆုယ်သုံးရက်စနေနေ့ချက်
တီးကျော်အချိန်တွင်။ ဩကာသဒီကာကျမ်းကို။ ရေးပြုရ၍
အပြီးသို့ရောက်သတည်း။

ယမည်	စာအုပ်ရေ နံပါတ်	ယမည်	စာအုပ်ရေ နံပါတ်
စစ်ကတော်မင်းမြို့ရွာစင်	၁၀၀	မောင်ရွှေဥ	၁၁
ဆင်စောက်ကီးတော်မင်း	၅၀	ဓာတ်ဆရာကျိရွာကူး	၁၀
ဆမိန်ထောင်ရဦးမာ	၅၀	အမိန့်ထောင်ရဦးဌာန	၁၀
ကျိရွာစီကလေး	၃၀	ဇေးခေါင်းကျိရွာ	၁၀
ကျောင့်တကာဦးသိုင်း	၂၅	မောင်ကျိ	၁၀
ကျောင့်တကာကျိစီရာ	၂၅	ကျိသိုင်းကလေး	၁၀
မောင်မိန်ပု	၂၅	မောင်ဌာဌ	၁၀
စာရေးမောင်လူမောင်	၂၀	မမယ်ကလေး	၁၀
ကျိတေးကြီး	၂၀	ဆရာရောက်	၁၀
ကျိလူအို	၂၀	မယ်သာဇီ	၁၀
ကျောင့်တကာမောင်မောင်	၂၀	မောင်ကျော်	၁၀
ဦးရွာလူး	၂၀	ကျေးတမ်းကြီးဦးရွာလူး	၁၀
ဘုရားဆမမမျှင်	၂၀	ဦးဦး	၁၀
တိုလယ်ရောက်	၂၀	ဦးကြီး	၁၀
မောင်လယ်ရောက်	၂၀	ကျိနတ်ပေး	၁
မောင်မျိုးချို	၂၀	ကျိဌာဌ	၅
ဘုရားထကာဦးရောက်	၁၅	ကျိရွာအု	၅
ထန်ဆောင်းတကာမောင်အင်္ဂါ	၁၅	မောင်ရွှေကျယ်	၅
မောင်တကလေး	၁၅	ကျေးတန်းကြီးဦးကလက်ပြ	၅
ဘုရားထကာဦးလင်း	၁၀	ကျိရွာဦး	၅
ကျိရွာနီး	၁၀	ကျိရွာအို	၅
မောင်ရွှေဦး	၁၀	ဓာတ်ဆရာကျိသိုင်း	၅
မောင်ရွှေကျိ	၁၀	ကျိရွာလေဝာ	၅
ကျောင့်ဆမမမျှ	၁၀	မောင်သင်	၅
ဦးရွာဦး	၁၀	မောင်ရွှေဦး	၅
ထွထောင်မောင်ကျူး	၁၀	ဓာတ်ဆရာဦးကျိ	၅
မင်းအောင်	၁၀	ကျိရွာဦး	၅
မောင်အုန်းဦး	၁၀	ကျိရွာအို	၅
ကျောင့်တကာဦးစီ	၁၀	ကျိရွာ	၅
မောင်ရွှေသိန်း	၁၀	ကျိရွာကူး	၅
မောင်ကြာဥ	၁၀	ဘုရားတကာဦးမြတ်သာအုန်း	၅
ဘုရားတကာကျိရွာ	၁၀	ကျိထိပ်ကွက်	၅
ကျိရွာမင်း	၁၀	ဥကတော်မယ်ခါ	၅
ကျိရွာလယ်	၁၀	မောင်ရွှေကျယ်	၅
မောင်ကျိစင်	၁၀	ဥကတော်ကျိရွာ	၅
မောင်ရွှေ	၁၀	မောင်ရွှေသိ	၅

လှမည်	စာအုပ်စု နံပါတ်	လှမည်	စာအုပ်စု နံပါတ်
မောင်မြတ်သာထွန်း	၅ ကိဏ္ဍ		၅
ဦးယုန်	၅ ဆရာကိုအောင်		၅
မောင်စံထွန်း	၅ မောင်စံညီမ်း		၅
ဦးရွှေစိ	၅ မဖေ		၅
ဘုရားတကာဦးအော	၅ မလုံမ		၅
မောင်လှဦး	၅ မောင်ကိုးစိ		၅
ဦးရွှေရောက်	၅ ကိုထုတ်		၅
မောင်ထုတ်	၅ အုန်းခိုင်ကလေး		၅
မောင်စေ့ရမ်း	၅ ပန်းတိန်မောင်ဝိုင်းသက်		၅
ကိုရွှေကျင်း	၅ စာသင်မောင်ကျော်စိုး		၅
မောင်ရွှေမျှင်	၅ မောင်မိုက်		၅
မောင်ချိန်	၅ မောင်စံထွန်း		၅
မကြာ	၅ ပန်းတိန်မောင်ညိုဝိုင်း		၅
မောင်ပု	၅ မောင်ပေါက်ဆိန်		၅
မောင်အိပ်	၅ မောင်အောင်က		၅
ကိုရွှေညို	၅ ကိုမျှ		၅
ကိုရွှေအုပ်	၅ မောင်ထွေကျော်		၅
ကိုကြာခိုင်	၅ မောင်လှတော်		၅
မဆောင်း	၅ မောင်တိုးစိတ်		၅
မနှင်းဝက်	၅ မောင်ရွှေသော်		၅
မောင်တိုး	၅ ကိုပွင့်		၅
ကိုရွှေဆန်း	၅ အမိန့်ထော်ရကိုညှိုးဦး		၅
ကိုရွှေပိုင်း	၅ ကိုတိုးကလေး		၅
မကြာစေ့	၅ ကိုတိုးရောက်		၅
ကိုသက်ဆုတ်	၅ ကိုရွှေမု		၅
အိမ်ကြီးတကာဦးရောက်	၅ ကိုရန်း		၅
ကိုသာထွေး	၅ ပန်းတိန်မောင်မို		၅
မောင်တေး	၅ ကိုအင်း		၅
ကိုထုတ်ပေါ	၅ မယ်ဝက်ကြီး		၅
မောင်ရွှေမျှ	၅ ဦးသိုင်း		၅
ကိုကြော်ညာ	၅ ကိုတိုးဆင်		၅
မောင်သာဖြတ်	၅ ကိုမောင်ကလေး		၅
ဦးနု	၅ ကိုရန်မြေ		၅
မောင်	၅ ကိုကြီးအောင်		၅
မကြာနု	၅ လှိုင်း		၅
မကြာ	၅ မောင်တိုးမျိုး		၅

ယူမည်	စာအုပ်စေ နံပါတ်	ယူမည်	စာအုပ်စေ နံပါတ်
မောင်ဖေကလေး။	၅	မောင်မြတ်ဖူး	၁
ကိုကြွယ်	၅	ဦးတုတ်ကြီး	၁
မောင်ထွန်းထော်	၅	ထွေးထောင်ဦးကျောက်	၁
ကျိဉ်	၅	မသိမ်	၁
ကိုခါကြီး	၅	ကိုကြီး	၁
မဘေး	၅	မဒင်းငါ	၁
ကိုရန်ရှင်း	၃	မမင်းအောင်	၁
မောင်ရွှေရေကပ်	၅	ကိုသာထွန်းဝံ	၁
ကိုပြည်	၅	မြို့စာရေးဦးလန်း	၁
မနီ	၂	ကိုမုန်း	၁
မယ်ဇွ	၂	မောင်ရန်နိုင်	၁
ကိုဆိုး	၂	ကိုချို	၁
မထောက်	၅	ဦးကာလိ	၁
ကိုမှန်	၂	မောင်ထူဖေ	၁
ဘုရားထကာဦးတုတ်	၂	မောင်မြိုင်	၁
မဒင်းစီ	၂	မယ်နီ	၁
ကိုရွှေမှတ်	၂	ကိုစံညိုပ်	၁၀
ကိုသဒ္ဓိ	၂	ဦးရီ	၂
ဘုရားထကာဦးမှန်	၂	မသင်	၁
မောင်မြွတ်	၂	ဦးရွှေငါ့	၅
မောင်ရွှေညွှင်း	၂	ဆရာမောင်	၂
ကိုရွှေဘု	၂	ကိုမွန်	၅
ကိုထူလား	၂	မသာငကင်း	၅
ကျိထွား	၂	ကိုကျို	၂
ကိုစန္ဒန	၂	မသို	၁
ကိုတထုပ်	၂	ကိုဆိုင်	၂
ကိုထူကြီး	၂	ကိုရွေး	၁
မောင်မင်း	၂	မောင်စံ	၁
ကိုဆိုးကျယ်	၂	ကိုထွန်း	၂
ကိုမောင်	၂	မရွေးသံ	၂
မရိပ်	၂	ကိုထိတ်	၅
မောင်လှိုင်ထော်	၂	မောင်အေး	၁
ကိုမြတ်နိုး	၂	သံတော်ဆင့်ဦးထိုးအို	၅၀
ကိုဆိုး	၂		